

2.8° 141

W s c h e d j e n a p.

**Prothfa
sa Sserbow
na lěto
1871.**

S nakladom Macjizy Sserbsteje.

W komisiji J. E. Smolerja.

W tutym 1871. lęcze po Chrystuszu, fotreż 365 dnjow w opischijs, liczi ſo:

wot stworjenja ſweta	5820,	wot ſaloženja budyskeho tachantſwa	651
wot wuſtajenia julianskeje protyle	1916,	wot ſpočatka reformazije	354
wot czerpjenja a horjestaca Chrystuſzowego	1838,	wet naroda krala Jana	70
wot ſpočatka Iſchęcijaniftwa we Sſerbach	851,	wot ſaloženja macijszy herbskeje	23

Zyrkwiſſe lętne ſnamjenja.

W porjedzenej Reho-
rjowej protyle

X	ſłota liežba	X
IX	epakty	XX
IV	wobwod ſlónca	IV
XIV	romſke daniſke cziſlo	XIV
A	písmik njezdelski	C
9. haperl.	jutrownicžka	28. mérza.
25 njezdelse po ſwj. troiſy do 1. adv. 25.		

W starej julianskej
protyle.

Saczmicze ſlóncežka a měſacžka.

W l. 1871 ſo ſlóncežko a měſacžko dwai króz ſacž-
mitaj. Poſla naſ ſu bude preň ſaczmicze měſacžka wi-
džene. To ſo stanje 6. januara a ſaczmicze ſapocžnje
ſo 10 hodž. 6 min. wjecžor a ſaſtanje w nožy 11 hodž.
36 min. Druhe ſaczmicze měſacžka ſměje ſo 2. juliua
a je jenož w Australiskej a połonſkej Afiskej k widženju.
Preň ſaczmicze ſlóncežka stanje ſo 18. junija a je na
indiskim morju, w Australiskej a Nowoſeelandze wi-
džicž. Druhe ſaczmicze ſlóncežka 12. decembra bude
jenož w raniskej Afrizy w połonſkej Afiskej a w Au-
straliskej widžene a je totalne a traje 3 hodž. 24 min.

W l. 1871 knježi Venus (♀).

Stolētna protyle praji, ſo ſu te lęta, w kotrychž
Venus knježi, bōle mokre džili ſuſhe a druhdy khetro
cjoſte.

Naleto poſdje pschiutje, ale je jara rjane a hoji
wſchitkim plodam.

Dhyž mokrota w nalećaju doſho njeje trała, dha
w lęcze čjoplotu ſleduje; jeśli ſo paſ we nalećaju je
doſho deschęzkoſte wjedro, dha w lęcze ſuchoſta naſtanje,
ſo bur mało ſopow naſyasa.

Nashyna je ſ wjetſcha čjopla a rjana; ale ſyebz
novembra ſemja ſamjerſnje a do hōd wjazhy njerostaje.

Syma je pschi ſpočatku ſrenjo ſucho, pschi konzu
paſ močra, ſo wilke deschęzki čjowjekam a ſkotu jara
ſchłodža.

Naletni ſym dyrbi ſo ſ čjazom wobſtaracž, dolež
jemu ſuchoſta ſchłodžicž može, ale ſoždh hladaj ſo, ſo
ſwoje ſuue mokroty dla bjes ſchłodhy domoj woſimje.

Nož a pscheniza njebudžetej ſo jara derje radžicž;
budžetej paſ rjanej w ſlomje.

Wot ſadu wjele ujenaroscje, tola to paſ wot tehi
wotwiſjuje, kajkež je naleto, hacž je ſuſhe abo mokre

Tuto lęto ma wjele hrimanijow a ſylnych desh
cjoſkow a potajkim wjele rybow, ale mało ſornow.

Schtyri lętne cjaſy.

Sapočatki ualečja: 21. mérza rano 1 hodž. 56 min.		
ſečja: 21. junija wjecžor 10 hodž. 26 min		
= naſymh: 23. septembra dop. 12 hodž. 45 min		
= ſymh: 22. dezembra rano 6 hodž. 53 min		

Schtyri kwatemby.

W porjedzenej Rehorjowej a w starej julianskej protyle		
1. mérza	{ Reminiscere	17. februara
31. meje	{ ſwj. troiſy	19. meje
20. septembra	{ Iſchija	15. septembra
20. dezembra	{ Lujije	15. dezembra.

Jutrowna tabella.

1872: 31. mérza (psch. l.)	1877: 1. haperleje.
1873: 13. haperleje.	1878: 21. haperleje.
1874: 5. haperleje.	1879: 13. haperleje.
1875: 28. mérza.	1880: 28. mérza (psch. l.)
1876: 16. haperleje (psch. l.)	1881: 17. haperleje.

Njebjeſke ſnamjenja.

boran,	law,	tselnik,
byl,	knjezna,	korozel,
dwójnikaj,	waha,	wodny mnz,
raf,	ſchkorpiun,	rybje.

Abbreviatury abo pschiſtrotschenja blowow.

ſlóncežko,	ſl. p. ſkhadženje popołnju.
měſacžko,	ſl. d. ſkhadženje dopoloñju.
Połny měſacžko,	ſl. p. ſkhowanje popołnju.
Poſleni běrtlik,	ſl. d. ſkhowanje dopoloñju.
Młody měſacžko,	hod. hodžina.
Prěni běrtlik,	min. minuta.

* ſkotne wili.

1871. Januar,

wulki róžk, ma 31 dnjow.

Miešaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanit
a
skotne wili.

Tydženje a dny.	Porjedzona protyka evangelska.	Porjedzona protyka katholska.	Stara julianska December.	○ schad. schow. h. m. h. m.	● schad. schow. h. m. h. m.	○ schad. schow. h. m. h. m.
1. tydžen. Text dop.: Jan. 4, 34—36; pop.: Romſl. 8, 24—28.						
1 njezd.	Nowe lěto	Nowe lěto	20 4. adventa	8 6 4 1		th. d.
2 pondž.	Malcharja	Makarija	21 Julija	8 6 4 2		3 32
3 wut.	Kaschpra	Anthera	22 Anastasija	8 6 4 3		4 39
4 ſrjeda	Balzarja	Benedikthy	23 Dagoberta	8 5 4 4		5 44
5 ſchtw.	Simeoua	Telesfora	24 Had. a Jev.	8 5 4 5		6 46
6 pjatki	3 ſtolow	Swj. 3 kral.	25 Boži džen.	8 5 4 5		th. p.
7 ſobot.	Juliany	Luciana	26 Bož. mać.	8 5 4 6		4 42
2. tydžen. Text dop.: Matth. 3, 13—17; pop.: Galat. 3, 23—29.						
8 njezd.	1. n. p. 3 kral.	1. n. p. 3 kral.	27 n. p. hodž.	8 4 4 8		5 47
9 pondž.	Czeszimera	Juliana	28 20,000 M.	8 4 4 9		6 58
10 wut.	Zachariaša	Agathona	29 Njew. dž.	8 3 4 10		8 12
11 ſrjeda	Alojſije	Gygina	30 Anisije	8 2 4 11		9 27
12 ſchtw.	Reinholda	Arkadija	31 Sylvestra	8 2 4 12		10 45
13 pjatki	Hilarija	Biventija	1 januara	8 2 4 13		th. d.
14 ſobot.	Felixa	Hilarija	2 Melanije	8 1 4 15		0 2
3. tydžen. Text dop.: Matth. 4, 1—2; pop.: Romſl. 12, 1—6.						
15 njezd.	2. n. p. 3 kral.	2. n. p. 3 kral.	3 n. p. n. 1.	8 0 4 16		1 22
16 pondž.	Erdmuthy	Marcella	4 Theofanta	7 59 4 18		2 43
17 wut.	Antonija	Antonija	5 Malachija	7 59 4 20		4 6
18 ſrjeda	Felicity	Petr ſtol.	6 Tr. kral.	7 58 4 23		5 27
19 ſchtw.	Prifki	Januta	7 Jan křečen.	7 56 4 25		6 39
20 pjatki	F. Šeb.	Fabiana a V.	8 Jurija kr.	7 56 4 27		7 41
21 ſobot.	Hanže	Hanže	9 Polymutha	7 55 4 28		th. p.
4. tydžen. Text dop.: Jana. 1, 35—46; pop.: Romſl. 12, 14—31.						
22 njezd.	3. n. p. 3 kral.	3. n. p. 3 kral.	10 1. n. p. 3 kr.	7 54 4 30		6 13
23 pondž.	Charity	Marije ſlub.	11 Theodos.	7 53 4 32		7 30
24 wut.	Timotheja	Timotheja	12 Tatiana	7 52 4 34		8 45
25 ſrjeda	Paw. wobr.	Paw. wobr.	13 Hermyla	7 50 4 35		9 56
26 ſchtw.	Polykarpa	Polykarpa	14 Zacheja	7 49 4 37		11 5
27 pjatki	J. Khrjs.	Vitaliana	15 Paw. th.	7 48 4 38		th. d.
28 ſobot.	Karol.	Juliana	16 Marcella	7 47 4 40		0 11
5. tydžen. Text dop.: Jana. 1, 47—51; pop.: Romſl. 13, 8—10.						
29 njezd.	4. n. p. 3 kral.	4. n. p. 3 kral.	17 2. n. p. 3 kr.	7 46 4 42		1 18
30 pondž.	Adelgundy	Martiny	18 Athanas.	7 44 4 44		2 25
31 wut.	Virgilija	Petra z Molę	19 Makarija	7 43 4 46		3 30

1871. Februar,

mały róz,

ma 28 dnjów.

Měsíčkové
významenje.
Vjedro.
Stoletna
protyka.

Hermanki
a
skótne wisi.

Tydženje a dny	Vorjedzena protyka evangeliska.	Vorjedzena protyka katolska.	Stará julianska Januar.	○ shab. h. m.	◊ show. h. m.	□ míslamia. h. m.	□ sh. sh. h. m.
1 vrijeda	Brigitti	Ignaca	20 Euthymija	7 41	4 47	4 43	
2 scht. wucž.	Vlast. wucž.	Śwecj. Mar.	21 Triodieha	7 40	4 49	5 33	
3 piatok	Blažija	Blažija	22 Timotheja	7 38	4 51	6 26	
4 sobot.	Veroniki	Handrija bisk.	23 Klemenca	7 36	4 53	7 13	

6. tydžen. Text dop.: Jana. 2, 23—25; pop.: 1. Kor. 9, 24—27.

5 njedž.	Sptuag.	Septuagesima	24 Septuages.	7 34	4 55	sh. p.	
6 pondž.	Dorotheje	Dorotheje	25 Rehor. th.	7 33	4 57	5 58	
7 wut.	Richarda	Romualda	26 Xenofena	7 31	4 59	7 15	
8 vrijeda	Honorata	Jana mart.	27 Jana Khr.	7 29	5 1	8 33	
9 scht. wucž.	Apollonije	Apollonije	28 Eufr. S.	7 28	5 2	9 51	
10 piatok	Scholastiki	Scholastiki	29 Ignaca	7 26	5 3	11 11	
11 sobot.	Eustosinh	Jana Chrys.	30 Basila W.	7 25	5 5	sh. d.	

7. tydžen. Text dop.: Jana. 4, 5—15; pop.: 2. Kor. 11, 21—31.

12 njedž.	Sexag.	Sexagesima	31 Mjas. póst.	7 23	5 7	sh. p.	0 31
13 pondž.	Eulalije	Jordana	1 februara	7 21	5 9		1 52
14 wut.	Valentina	Valentina	2 Mar. wucž.	7 19	5 11		3 12
15 vrijeda	Faustina	Bruna	3 Blažija	7 17	5 13		4 26
16 scht. wucž.	Onesima	Julianh	4 Jsidora	7 15	5 15		5 30
17 piatok	Konstanzije	Konstancije	5 Agathy	7 13	5 17		6 22
18 sobot.	Konkordijé	Simeona	6 Dorotheje	7 11	5 19		7 2

8. tydžen. Text dop.: Jana. 4, 9—18; pop.: 1. Kor. 13.

19 njedž.	Eftomihi	Quinquages.	7 Syropóst.	7 10	5 20	sh. p.	
20 pondž.	Lebrecht.	Eucharíja	8 Teofila	7 8	5 22	6 22	
21 wut.	Póstnizy		9 Charalam	7 6	5 23		7 35
22 vrijeda	Popjelna šrj.	Popjelna šrj.	10 Eufrosiny	7 3	5 25		8 46
23 scht. wucž.	Lázara	Pétra Datti.	11 Meletija	7 1	5 27		9 55
24 piatok	Walthiha		12 Nikefora	6 59	5 29	11 3	
25 sobot.	Viktorina	Viktorina	13 Eulalije	6 57	5 31	sh. d.	

9. tydžen. Text dop.: Jana. 5, 5—18; pop.: 2. Kor. 6, 1—10.

26 njedž.	Invocavit	1. njedž. pošta	14 Quadrag.	6 55	5 33	sh. p.	0 11
27 pondž.	Volbr.	Leandra	15 Onesima	6 53	5 34		1 17
28 wut.	Malarija	Mediatija	16 Pamfila	6 50	5 36		2 21

6. Eukow.*	Polny	
7. Barow.*	měs. 5. febr.	
8. Radeberg.*	pop. 2 hódz.	
13. Schorjelz.*	51 min. móže	
Gaßn.*	wétr a snéh	
Pschibus.*	pschinjescz.	
17. Kalawa.*		
20. Nowosolz.		
Bistopizh.	běrl. 12. febr.	
Wojerezh.*	pop. 3 hódz.	
Brodh.*	49 minut. na	
22. Bjernacj- zj.*	wétr a hrošne	
Groženhai.*	wjedro polaze.	
24. Jazonza.*		
25. Trébule.*		
27. Bistopizh.	Młody	
Draždžany.	měs. 19. febr.	
Ľuborad.	pop. 2 hódz.	
Žahań.*	38 min. móže	
Hydř.*	jaſne njebo a	
	mjerisnjenje	
	pschinjescz.	
Prěni		
běrl. 27. febr.		
dop. 11 hódz.		
28. Varschaj.*		
Grodžiszcjo.		
Wopomnjenja		
hodne dny:		
1. Královstle		
dawki.		
2. Śwecj.		
Marije.		
21. Póstnizh.		
24. Matthia- sa.		
Mali w fe- bruár wjelé lu- rijawow, dha- ja zjle lěto je wjelé de- schjita.		

1871. Měrz,
naletník,
ma 31 dnjów.

Měszaczkowe pschemenjenje.	Hermanki a skotne wki.
Wjedro.	
Stolētna protýka.	

Tydženje a dny.	Borjedzena protýka evangeliska.	Borjedzena protýka katholicka.	Stara julianska Februar.	○ fshad. h. m.	◊ fshow. h. m.	□ fsh. fsh. h. m.	○ Počny měs. 7. měrz. rano 4. hodž. 28 minut. po- laže na symne a wěstiflojte wjedro.	○ Požleni běrl. 13. měrz. wječ. 11 hodž. 9 min. može wětr a deshcj pschinjescj.	○ Młody měs. 21. měrz. rano 4 hodž. 50 min. psch- nieje symu.	○ Prěni běrl. 29. měrz. rano 7 hodž. 34 minut. po- laže na nje- wobstajne wje- dro.	○ Stolētna protýka.	Wopomnjenja hodne dny.
1 šrijeda	Kwatember	Suche dny	17 Konstanca	6 47	5 37	3 22						6. Stolpnjo.*
2 shtw.	Amalije	Simplicia	18 Orthodoxa	6 46	5 40	4 18						Žitawa.*
3 pjatř.	Kunigundę	Kunigundę	19 Archippa	6 44	5 42	5 6						Rosbork.*
4 šobot.	Hadriana	Adriana	20 Lea Kat.	6 41	5 44	6 46						7. Bart* a lane wili.
5 njezd.	10. tydženj. Text dop.: Šukl. 9, 51—56; pop.: Hebr. 12, 1—6. Klementinis.	2. njezd. pôsta	21 2. n. pôsta	6 40	5 45	6 18						Dobročug.*
6 pónđz.	Fridolina	Fridolina	22 Eugena	6 38	5 46	6 13						8. Nadeburg.*
7 wut.	Perpetuy	Domascha Af.	23 Klemensa	6 36	5 48							13. Halsch- trow.*
8 šrijeda	Filemona	Filemona	24 Polykarpa	6 33	5 50	7 34						Rydwala.*
9 shtw.	Rebeli	Franciska	25 Hłowy Jan	6 31	5 52	8 56						Lubin.
10 pjatř.	Nofitum ria	Anastasije	26 Theresije	6 29	5 54	10 19						Sskanknow.*
11 šobot.	Rosinę	Eulogija	27 Porfyra	6 26	5 55	11 41						15. Wósporf.*
12 njezd.	11. tydženj. Text dop.: Jan. 11, 1—16; pop.: 1. Pětr, 2, 21—25. Vulfi	3. njezd. pôsta	28 3. n. pôsta	6 24	5 57	fsh. d.						Muhland.
13 pónđz.	Salom.	Nicefora	1 měrcá	6 22	5 59	1 2						20. Potčniza.*
14 wut.	Abigaile	Mathilbę	2 Theodota	6 20	6 1	2 18						Rychbach.*
15 šrijeda	Khrystofa	Longina	3 Eudokija	6 18	6 2	3 25						Dubz.*
16 shtw.	Henrietty	Heriberta	4 Gerasima	6 16	6 3	4 20						Grabin.*
17 pjatř.	Herty	Patricia	5 Kanona	6 13	6 5	5 3						22. Žemir.*
18 šobot.	Anselsma	Ezrella	6 42 martr.	6 11	6 7	5 35						27. Biskopizy.*
19 njezd.	12. tydženj. Text dop.: Jan. 11, 32—46; pop.: Romst. 5, 1—6. Lálatre	4. njezd. pôsta	7 4. n. pôsta	6 9	6 9	6 1						Lubij.*
20 pónđz.	Joachima	Joachima	8 Theofila	6 6	6 10	6 23						Mužakow.*
21 wut.	Vened.	Benedikta	9 40 martr.	6 4	6 12	fsh. p.						Wóslini.*
22 šrijeda	Kasim.	Oktaviana	10 Kodrata	6 2	6 14	7 39						Lubin.
23 shtw.	Eberharda	Viktoriye	11 Sofronija	5 59	6 15	8 49						30. Kamenz.*
24 pjatř.	Gabriela	Simeona	12 Theofana	5 57	6 17	9 57						Šhorjelz.*
25 šobot.	Marije pschyp.	Marije pschyp.	13 Nicefora	5 54	6 19	11 3						31. Stará Darbna.*
26 njezd.	13. tydženj. Text dop.: Jan 11, 47—57; pop.: Romst. 8, 31—39. Judita	5. njezd. pôsta	14 5. n. pôsta	5 52	6 21	fsh. d.						
27 pónđz.	Ruperta	Ruperta	15 Agapita	5 50	6 22	0 8						
28 wut.	Angeliki	Sixta III.	16 Sabina	5 48	6 23	1 10						
29 šrijeda	Eustach.	Eustachija	17 Alexija	5 46	6 25	2 9						
30 shtw.	Guida	Kwirina	18 Cyrilla w.	5 44	6 27	3 0						
31 pjatř.	Deltava	Balbinę	19 Josefa	5 42	6 28	3 42						

1871. Haperleja, jutrownis, na 30 dnjow.

Měsíčkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
skotne wisi.

Tydženie a dny	Vorjedzena protyčka evangelſka.	Vorjedzena protyčka katholſka.	Stara julianſka Měrc.	○ ſſh. ad. h. m.	◊ ſſh. ſh. h. m.	□ ſſh. ſh. h. m.	○ ſſh. ſh. h. m.	◊ ſſh. ſh. h. m.	□ ſſh. ſh. h. m.
1 ſzobot.	Theodorv	Huga	20 Jana Scr.	5 39	6 30	7 17			
14. tydženj. Text dop.: Jan 12, 1—13; pop.: Phil. 2, 5—11.									
2 njezd.	Paulmarum	Bowoniežla	21 Waji	5 37	6 32	7 17	4 45		Połny měs. 5. haperl. pop. 3 hodžin. 12 min. može rjane naletne wjedro pschi- njeſcz.
3 pondž.	Darija	Darija	22 Basilija	5 34	6 34	7 17	5 9		
4 wut.	Ambroſij	Isidora	23 Nikodema	5 32	6 35	7 17	5 33		
5 ſrijeda	Maxima	Vincenca	24 Gabriela	5 30	6 37	7 17	5 33		
6 ſchtw.	Seleny ſchtw.	Zeleny ſchtw.	25 Zel. ſtw.	5 27	6 39	7 17	7 55		
7 piatř.	Cicichi piatř.	Wulki piatř.	26 Čichipjatř.	5 25	6 40	7 17	9 21		
8 ſzobot.	Celeſtina	Manſueta	27 Ruperta	5 24	6 41	7 17	10 47		
15. tydženj. Text dop.: Matth. 28, 1—10; pop.: 1. Petr. 1, 3—9.									
9 njezd.	1. ſw. jutrow.	1. ſw. dž. jutri.	28 Jutrowni,	5 22	6 43	7 17	5 33		
10 pondž.	2. ſw. jutrow.	2. ſw. dž. jutri.	29 Marka	5 19	6 45	7 17	0 8		
11 wut.	Julija	Leona I. wulf.	30 Jana Klm.	5 17	6 47	7 17	1 20		
12 ſrijeda	Euforgij	Julija	31 Hypatija	5 15	6 48	7 17	2 20		
13 ſchtw.	Justina	Hermenegilda	1 haperleje	5 12	6 50	7 17	3 5		
14 piatř.	Tiburza	Tiburca	2 Tita	5 10	6 52	7 17	3 40		
15 ſzobot.	Paterna	Anastasija	3 Jos. a Reh.	5 8	6 53	7 17	4 7		
16. tydženj. Text dop.: Jana 20, 19—23; pop.: 1. Kor. 15, 50—57.									
16 njezd.	Quasimodog.	1. uj. p. jutr.	4 Quasimod.	5 6	6 55	7 17	4 30		
17 pondž.	Rudolfa	Rudolfa	5 Theodula	5 4	6 57	7 17	4 48		
18 wut.	Kryſtofoma	Cleuthera	6 Eutycha	5 1	6 59	7 17	5 5		
19 ſrijeda	Hernog.	Leona IX.	7 Jurija	4 59	7 0	7 17	5 33		
20 ſchtw.	Sulpiza	Theotima	8 Domaša	4 57	7 1	7 17	7 45		
21 piatř.	Adolara	Anselsma	9 Eupsycha	4 56	7 3	7 17	8 52		
22 ſzobot.	Sotera	Sotera	10 Terenca	4 54	7 4	7 17	9 59		
17. tydženj. Text dop.: Matth. 18, 1—7; pop.: Romſt. 10, 8—14.									
23 njezd.	Mifer. Dom.	2. uj. p. jutr.	11 Miseric.	4 52	7 6	7 17	11 2		
24 pondž.	Alberta	Fidela	12 Basilija	4 49	7 8	7 17	5 33		
25 wut.	Marka	Marka	13 Artemona	4 47	7 10	7 17	0 2		
26 ſrijeda	Eletra	Marcellina	14 Martina	4 45	7 12	7 17	0 54		
27 ſchtw.	Tertulliana	Anthima	12 Anistarch.	4 43	7 13	7 17	1 40		
28 piatř.	Vitala	Vitala	16 Achapija	4 41	7 15	7 17	2 18		
29 ſzobot.	Sybille	Pētra m.	17 Simeona	4 39	7 17	7 17	2 47		
18. tydženj. Text dop.: Jana 21, 20—22; pop.: 1. Petr. 2, 11—19.									
30 njezd.	Jubilate	3. uj. p. jutr.	18 Jubilate	4 37	7 18	7 17	3 13		

1. Budyschin*
Ortrand.*
Trébule.*
3. Kulow.
Gashyn.*
Luboras.
Ortrand.
4. Barschej.
11. Schera-
chow.
Dzēze.*

15. Stara
Darbna.*
17. Kinsbort.*
Pózkow.*
Wóspork.*
Khoczebus.*
19. Nadeberg.*
20. Lubij.*
22. Drjowt.*
24. Nowosatz.
Mikoras.
Brody.*
25. Krakow.*

Stolétna
protočka.
Sapocjatř
haperleje ma
ſ džela deschęz,
ſ džela rjony
čzaſ; 4. ſzneb;
hac̄ do 14. jara
njestajne wje-
dro; wot 15.
hac̄ do konza
je deschęz, ſzneb
wětr a mjer-
ſenjenje; 30. pak
žo njebo wu-
jaſni a čjop-
lotu ſo ſapo-
čnje.

Wopomnjenja
hōdne dny.
1. dawki ſa
wopalnu po-
kladnizu;
9. jutrow-
nicſka.
15. parſchonſte
a rjemjeſniſte
dawki.
23. Jurija.
25. Marka.

1871. Meja, rózownif, ma 31 dnjow.

Měsíčkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protofa.

Hermanki
a
skolne wisi.

Tydzenje a dñy.	Porzedzena protyfa evangeliska.	Porzedzena protyfa katholiska.	Stara julianska Saperleja.	○ ſchad h. m.	◊ ſhow. h. m.	□ Miklefe manja. ſch. h. h. m.	○ Połny měs. 4. meje wjez. 11 hodž. 49 min. móže rjane wjedro pschinjescz.	1. Bart.* Rakezy. Namjenjow.* Wetoschow.
1 pónđ.	Fil. a Jakuba	Fil. a Jakuba	19 Hermog	4 36	7 19		3 36	
2 wut.	Sigismunda	Sigismunda	20 Theodora	4 34	7 21		3 56	2. Sylkomo- row.
3 ſrjeda	Keſchiza	Keſchiz. nam.	21 Januarije	4 32	7 22		4 17	8. Wojerezh.* Radmjerizh.*
4 ſchtw.	Floriana	Moniki	22 Paraklyta	4 30	7 24		ſch. p.	Luboras.* Eufow.* Žahań.*
5 pjatk	Gottharda	Athanasijsa	23 Jurija w.	4 28	7 26		8 18	10. Nowe M.*
6 ſobot.	Jana wrot.	Jana wrot.	24 Sawwy	4 26	7 27		9 46	11. Kalawa.*
7 njezd.	19. tydzen. Cantate	Text dop.: Matth. 28, 18—20; pop.: Jat. 1, 13—18.	4. nj. p. jutr.	25 Cantate	4 25	7 29		11 6
8 pónđ.	Ditricha	Mich. zjew.	26 Basilija	4 23	7 31		ſch. d.	15. Kamienz.* Lubij.* Gubin.
9 wut.	Benigny	Rehorja Naz.	27 Schimana	4 21	7 33		0 12	16. Wlodyh měs. 19. meje dop. 11 hodž. 35 minut. ma rjane wjedro.
10 ſrjeda	Viktorijs	Antonia	28 Jasona	4 19	7 35		1 5	17. Žemir.*
11 ſchtw.	Adolfa	Bia V.	29 9 martr.	4 18	7 36		1 44	19. Psichibus.* Grodzischięzo.
12 pjatk	Pankraza	Pankracia	30 Jak. jap.	4 16	7 38		2 12	20. Žitawa.*
13 ſobot.	Servaza	Servaca	1 meje	4 14	7 39		2 37	22. Biskopizy* Kinsbort.* Wóspork.* Žitawa* Gazyn.* Lubin.
14 njezd.	20. tydzen. Rogate	Text dop.: Luk. 11, 1—4; pop.: 2. Kor. 9, 8—11.	5. nj. p. jutr.	2 Rogate	4 13	7 40		2 56
15 pónđ.	Sofije	Sofije	3 Timotheja	4 12	7 42		3 13	—
16 wut.	Sarę	Jana z Nep.	4 Pelagija	4 10	7 43		3 30	23. Warszaw.*
17 ſrjeda	Wodofa	Waldo	5 Ireny	4 9	7 44		3 46	24. Nadeburg.*
18 ſchtw.	Bože ſtp.	Donjebi. ſt. 3.	6 Boži ſtp.	4 7	7 46		4 5	25. Kulow.
19 pjatk	Potenz.	Pětra Čoleſt.	7 Křiž nam	4 6	7 47		ſh. p.	26. Wolbramozy.* Byhalin.
20 ſobot.	Theresijje	Bernardina	8 Jana theol.	4 5	7 49		8 55	Wopomnjenja hodne dñy.
21 njezd.	21. tydzen. Graudi	Text dop.: Jap. ſt. 1, 15—26; pop.: Eph. 2, 4—7.	6. nj. p. jutr.	9 Exaudi	4 3	7 50		9 56
22 pónđ.	Heleny	Heleny	10 Simona	4 2	7 52		10 52	1. Kralowske dawki.
23 wut.	Desiderija	Desiderija	11 Fokija	4 0	7 53		11 40	22. Walpora.
25 ſrjeda	Hany	Hany	12 Pankracia	4 59	7 55		ſh. d.	10. Petronelle
24 ſchtw.	Hurbana	Hurbana	13 318 wótc.	3 58	7 56		0 18	12. Pankraza
26 pjatk	Bedy	Wylemia	14 Isidora	3 57	7 57		0 50	13. Servaza.
27 ſobot.	Florenz.	Jana ſ. P.	15 Pachomija	3 56	7 58		1 16	25. Hurbana.
28 njezd.	22. tydzen. 1. ſwj. ſwjatſ.	Text dop.: Jat. ſt. 2, 1—13; pop: Ephes. 1, 9—14.	1. ſw. dž. ſwj.	16 Swjatki	3 55	7 59		1 39
29 pónđ.	2. ſwj. ſwj.	1. ſw. dž. ſwj.	17 2. ſw. ſw.	3 54	8 0		2 0	28. Swjatocz- niczka.
30 wut.	Wiganda	Ferdinanda	18 Theodata	3 53	8 1		2 19	31. Petronelle.
31 ſrjeda	Kwatember	Suche dñy	19 Patrika	3 52	8 3		2 38	Kwatember.

1871. Junij,
śmaznif,
na 30 dnjow.

Měšacíkome
psycheměnjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermani
q
scotue wisi.

1871. Juli,

praznik,
ma 31 dñjow.

Miejsce
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protoika.

Hermanki
a
skotne wiski.

Tydzenje a dny.	Vorjedzena protoika evangeliska.	Vorjedzena protoika katholska.	Stara julianska Junij.	○ ffhad. h. m.	ffhow. h. m.	Nieobie gajenja ffh. h. m.	D ffh. h. m.
1 sobot.	Theodoricha	Theobalda	19 Judaša j.	3 48	8 18		2 30
27 tydzen.	Text dop.: Jap. st. 5, 16—21; pop.: 5. n. p. sw.	Text dop.: Jap. st. 5, 16—21; pop.: 5. n. p. sw.	21 Juliana	3 49	8 18		9 32
2 niedz.	4. n. p. s.		Euloga	3 49	8 18		10 13
3 pondz.	Kornelija	Udalrika	22 Eusebija	3 50	8 17		10 44
4 wut.	Hodricha	Chyrilla	23 Agrippiny	3 51	8 16		11 7
5 śrjeda	Charlotthy	Dominiki	24 Jan. kréen.	3 52	8 16		11 27
6 schtw.	Iesaiasha	Wilibalda	25 Febronije	3 53	8 15		11 44
7 piatki	Wilibalda	Kiliana	26 Davita	3 54	8 15		
8 sobot.	Kiliana						
28. tydzen.	Text dop.: 5. n. p. s.	Text dop.: 5. n. p. sw.	35—42; pop.: 27. n. p. sw.	3 55	8 14		ffh. d.
9 niedz.			Felicity	3 56	8 13		0 1
10 pondz.	Bohalkwau	Pia	Pia I.	3 57	8 12		0 18
11 wut.	Pia	Gualsb.	30 12 jap.	3 58	8 12		0 36
12 śrjeda	Hendricha	Margarethy	1. julija	3 59	8 11		0 58
13 schtw.	Margarethy	Bonaventury	2 Sukn. Mar.	4 0	8 10		1 24
14 piatki	Bonaventury	Hendricha II.	3 Hyacintha	4 1	8 9		1 55
15 sobot.	Jap. dzél.						
29. tydzen.	Text dop.: 6. n. p. sw.	Text dop.: 7. n. p. sw.	1—7 i. pop.: Nomst. 6, 3—9.	4 7	h. p. sw.		2 36
16 niedz.			4 2	8 8			
17 pondz.	Alexija	Alexija	5 Athanas.	4 3	8 8		ffh. p.
18 wut.	Eugena	Symforosa	6 Sisoasa	4 4	8 7		8 55
19 śrjeda	Rufina	Vincenca	7 Dom. Ak.	4 6	8 5		9 25
20 schtw.	Eliasa	Rufinu	8 Prokopa	4 7	8 4		9 51
21 piatki	Praxeda	Praxedu	9 Pankraca	4 8	8 3		10 11
22 sobot.	Mar. Madl.	Mar. Madl.	10 45 martr.	4 10	8 2		10 30
30. tydzen.	Text dop.: Jap. st. 6, 8—15;	Text dop.: 8. n. p. sw.	1. pét. 2, 5—10.				
23 niedz.	7. n. p. sw.	8. n. p. sw.	11 8—n. p. sw.	4 11	8 0		10 47
24 pondz.			12 Prokla	4 13	7 59		11 6
25 wut.	Jakuba	Jakuba	13 Gabriela	4 14	7 57		11 28
26 śrjeda	Hany	Hany	14 Akwila	4 15	7 56		11 52
27 schtw.	Marthy	Pantaleona	11 Kvirina	4 17	7 55		ff. d.
28 piatki	Pantaleona	Makarija	16 Athenog.	4 18	7 53		0 23
29 sobot.	Beatrixy	Marthy	17 Mar. Madl.	4 19	7 52		1 6
31. tydzen.	Text dop.: Jap. st. 8, 14—25;	Text dop.: 9. n. p. sw.	1. pét. 3, 12—17.				
30 niedz.	8. n. p. s.	9. n. p. sw.	18 9. n. p. sw.	4 21	7 50		2 2
31 pondz.			19 Ignaca s Loj.	4 23	7 48		ffh. p.

1871. August,
žnjenz,
ma 31 dnjow.

Měsíčkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skotne wisi.

Tydzenje a dny.	Borjedzena protyčka evangelſka.	Iatholſka.	Stara julianſka Julij.	○ ſchad h. m.	◊ ſhow. h. m.	□ Hilfete ſnamienja. ſch. h. h. m.	○ Požleni běrsl. 8. aug. rano 5 hodž. 13 min. pschi- nježe rjane čople dny.	2. Radeburg.* 5. Budyschin* Lubin.* 7. Kulow.* Kinsbörk.* 8. Bart.* 10. Štakomo- row. Lubij.* 14. Woſtrowj* Gubin. Bahań.* Sęlanknow.* 15. Dobrotug.* 16. Radeberg.* 21. Šhorjelj.* Grabin.* Gazyn.* Ruhland. Nürnberg. Wětoſchow. 24. Halsch- trow.* Golyschin. Hródk.* 25. Stara Darbna.* 26. Ortrand.* 28. Wöſport.* Namjenjow.* Lubań.* Lubnjoń.* Lukow.* Brody.* 31. Trébuše.* Wopomnjenja hodne dny. 1. Kralowske dawki. 10. Lawrjeńza. 23. Kónz pšo- wych dny. 25. Bartromja.
1 wut.	Pētra w rjeci;	Pētra w rjeci;	19 Eliasa pr.	4 24	7 47		8 41	
2 vřjeda	Gustava	Alfonſa	20 Simeona	4 25	7 46		9 8	
3 ſchtw.	Augusta	Schęzepana	21 Mar. Madl.	4 26	7 45		9 29	
4 piat̄	Domiňka	Dominika	22 Trofina	4 27	7 43		9 48	
5 ſobot.	Oswalda	Afry	23 Khryſtiny	4 29	7 41		10 5	
32. tydzen. Text dop.: Jaz. ſl. 8, 26—38; pop.: 1. Kor. 10, 12. 13.								
6 vředž.	9. n. p. ſw. tr.	10. n. p. ſw.	24 10.n.p.sw.	4 30	7 40		10 23	
7 pónđz.	Donata	Kajetana	25 Hermola	4 31	7 39		10 41	
8 wut.	Severa	Cyriaka	26 Pantaleon.	4 33	7 37		11 1	
9 ſřjeda	Ericha	Romana	27 Prochora	4 35	7 35		11 25	
10 ſchtw.	Lawrjeńza	Lawrjeńca	28 Kalinika	4 38	7 33		11 54	
11 piat̄	Hermana	Suzannę	29 Siliasa	4 40	7 30		ſth. d.	
12 ſobot.	Elarh	Hippolita	30 Eudosija	4 41	7 27		0 31	
33. tydzen. Text dop.: Jap. ſl. 9, 1—8; pop.: Romſl. 2, 1—11.								
13 ujedž.	10.n.p. ſw. tr.	11. n. p. ſw.	1 11.n.p.sw.	4 42	7 26		1 18	
14 pónđz.	Eusebija	Eusebija	2 Šćepana	4 44	7 24		2 12	
15 wut.	Mar. k n. ſtp.	Mar. d. n. wž.	3 Isaaka	4 45	7 22		3 17	
16 ſřjeda	Nocha	Hiacynthha	4 7 martr.	4 47	7 20		ſth. p.	
17 ſchtw.	Liberata	Liberata	5 Eusigna	4 49	7 18		8 16	
18 piat̄	Augustinę	Helenę	6 Sixta	4 50	7 16		8 36	
19 ſobot.	Sebalda	Agapita	7 Domicija	4 52	7 14		8 54	
34. tydzen. Text dop.: Jap. ſl. 9, 19—28; pop.: Romſl. 1, 16—20.								
20 ujedž.	11.n.p. ſw. tr.	12. n. p. ſw.	8 12.n.p.sw.	4 54	7 12		9 12	
21 pónđz.	Anastasija	Franciſki	9 Mathiasa	4 55	7 10		9 32	
22 wut.	Alfonſa	Symfronija	10 Lawrjeńca	4 57	7 7		9 56	
23 ſřjeda	Zacheja	Filipa Beniz.	11 Eupla	4 59	7 5		10 24	
25 ſchtw.	Bartromja	Bartromja	12 Fokija	5 0	7 3		11 1	
24 piat̄	Ludwika	Ludwika	13 Maxima	5 1	7 2		11 50	
26 ſobot.	Samuela	Zefyrina	14 Kónc póst.	5 3	7 0		ſth. d.	
35. tydzen. Text dop.: Jap. ſl. 10, 25—33; pop.: 1. Kor. 4, 1—5.								
27 ujedž.	12. n. p. ſw. tr.	13. n. p. ſw.	15 13.n.p.sw.	5 6	6 58		0 51	
28 pónđz.	Belagija	Hawſchtyna	16 Pót. ruba.	5 4	6 57		2 6	
29 wut.	Jan. ſm.	Janowa ſm.	17 Flora	5 7	6 55		3 26	
30 ſřjeda	Ernesta	Rosy	18 Nikona	5 9	6 51		ſth. p.	
31 ſchtw.	Josuł	Raimunda	19 Handrija	5 11	6 49		7 51	

1871. September,
požnjenz,
ma 30 dnjow.

Měsíčkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skotne wiski.

Tydzenje a dny.	Borjedzena protočka evangeliska.	Borjedzena protočka katholska.	Stara juliancka August.	○ sthab. h. m.	□ thow. h. m.	○ Mjesečna funtina sthab. tb. h. m.	□ sthab. tb. h. m.	C Požlenni běrtl. 6. sept. wiecz. 10. hōbz. 59 min. može něstajne wie- dro pschinječz.	1. Barščej.* 2. Žitava.* 4. Kinsbort.* Pózlowy.* Stokpno.* Khociebus.* Pschibus.*
1 pjatř.	Egidija	Egidija	20 Samuela	5 12	6 45		8 8		
2 řobot.	Absalomia	Maxsimia	21 Thaddeja	5 14	6 44		8 25		
36. tydzen. Text dop.: Jap. st. 12, 1—11; pop.: Romſt. 7, 18—25.									
3 nředž.	13. n. p. ſw. tr.	14. n. p. ſw.	22 14. n. p. sw.	5 16	6 42		8 43		
4 pónedž.	Mojlaza	Rosalije	23 Zacheja	5 18	6 39		9 2		
5 wut.	Nathanael	Albina	24 Eusebija	5 19	6 37		9 25		
6 řjedza	Magna	Reginý	25 Bartromja	5 20	6 36		9 53		
7 řchtw.	Reginý	Oncifora	26 Adriana	5 22	6 33		10 26		
8 pjatř.	Mar. narod.	Mar. nar.	27 Pojmena	5 23	6 31		11 9		
9 řobot.	Sidonijí	Gorgonija	28 Mójzasa	5 25	6 29		sthab. d.		
37. tydzen. Text dop.: Jap. st. 13, 42—49; pop.: Filip. 3, 12—16.									
10 nředž.	14. n. p. ſw. tr.	15. n. p. ſw.	29 15. n. p. sw.	5 27	6 27		0 1		
11 pónedž.	Abrahama	Prota	30 Alexandra	5 28	6 24		1 2		
12 wut.	Bohumila	Guida	31 Marije p.	5 30	6 22		2 10		
13 řjedza	Amate	Materna	1 septembra	5 32	6 20		3 22		
14 řchtw.	† pow.	Æchiz. pow.	2 Anthima	5 33	6 17		th. p.		
15 pjatř.	Friderik.	Nikodema	3 Babyla	5 35	6 15		6 59		
16 řobot.	Eufemije	Kornelija	4 Zacharias.	5 37	6 12		7 18		
38. tydzen. Text dop.: Jap. st. 14, 11—18; pop.: Gal. 5, 26—6, 5.									
17 nředž.	15. n. p. ſw. tr.	16. n. p. ſw.	5 16. n. p. sw.	5 38	6 10		7 37		
18 pónedž.	Tita	Januarija	6 Reginý	5 39	6 8		7 58		
19 wut.	Renata	Eustachija	7 Saponia	5 41	6 6		8 26		
20 řjedza	Æwatenuber	Suche dny	8 Mar. nar.	5 42	6 4		9 0		
21 řchtw.	Mateja	Mateja	9 Joachima	5 44	6 1		9 44		
22 pjatř.	Moritza	Mawricija	10 Menodory	5 46	6 0		10 41		
23 řobot.	Thekle	Polixeny	11 Theodory	5 47	5 58		11 50		
39. tydzen. Text dop.: Jap. st. 14, 19—23; pop.: Eph. 3, 14—21.									
24 nředž.	16. n. p. ſw. tr.	17. n. p. ſw.	12 17. n. p. sw.	5 49	5 55		th. d.		
25 pónedž.	Æleofaza	Æleofaza	13 Kornelije	5 51	5 53		1 7		
26 wut.	Cypriana	Cypriana	14 Křiž. pow.	5 53	5 50		2 27		
27 řjedza	Æos. a Dam.	Æos. a Dam.	12 Niketasa	5 54	5 47		3 46		
28 řchtw.	Wjacſla	Wjacſlawa	16 Eufemije	5 56	5 45		th. p.		
29 pjatř.	Michala	Michala	17 Sofije	5 57	5 43		6 30		
30 řobot.	Hieronyma	Hieronyma	18 Eumena	5 58	5 41		6 47		

Wopomienja
hodne dny.

1. Sapocžat̄ hontwy.
2. Kermuscha hodžska.
3. Kwatemb.
4. Michała.
5. Kralowska renta.

Stoletna
protočka.

1. Polčniza.
2. Wjelcezin.
3. Woflink.
4. Grodziszczejo.
5. Hufsa.

Wot spo-
čatka hac̄ do
11. rjane wje-
dro; wot 17.
do 25. s wje-
tscha symne a
mokre dny; wot
26. do kónza
budžesafso rje-
nje. Jeli je
Egidija rienje,
budžesafso ře-
nje a ře-
nje vje-
dro.

Młody
měs. 14. sept.
wiecz. 7. hōbz.
59 minut. ma
sjwetscha sym-
ne a mokre dny.

7. Lubij.*
8. Kalawa.*
Wolbramezy.*
Mužakow.*
11. Biskopizy.*
Nowosalz.
Žarow.*

13. Žemir.*
Radeburg.*
16. Drjowl.*
18. Kamienz.*
Woſtrowz.*
Rychbach.*
Lubin.
Miloras.

21. Bart.*
25. Biskopizy.*
Wojerezy.*
Gubin.*

Šekanknow.*
Trébule.*

27. Polčniza.
29. Wjelcezin.

30. Hufsa.

1871. Oktober,

winowz, ma 31 dnjow.

Tydżenje a dny.	Vorjedzena protyka evangelska.	Vorjedzena protyka katholska.	Stara julianfa September.	○ ffhad. h. m.	◊ show. h. m.	● Mietleſte fauſenja ffh. fh. h. m.
40. tydženj.	Text dop.: Jap. sl. 15, 6—12; pop.: Eph. 4, 1—6.					

1 nqedz.	17. u. p. fw. tr.	18. u. p. fw.	19. 18. n. p. sw.	6 0	5 39	7 5
2 pondz.	Rahele	Rahele	20 Eustachija	6 2	5 36	7 26
3 wut.	Maximiana	Gerharda	21 Kodrata	6 3	5 34	7 51
4 śrijeda	Franziska	Franciska	22 Fokasa	6 5	5 32	8 22
5 s̄twt.	Plazida	Placida	23 Jan. pod.	6 7	5 29	9 1
6 pjatk.	Fidy	Bruna	24 Thekle	6 9	5 27	9 48
7 szobot.	Eſthery	Marka	25 Eufrosiny	6 10	5 25	10 44

41. tydženj.	Text dop.: Jap. sl. 17, 16—28; pop.: Hbr. 10, 38—11.					
8 nqedz.	18. u. p. fw. tr.	19. u. p. fw.	26 19. n. p. sw.	6 12	5 22	11 49
9 pondz.	Dionyſija	Dionyſija	27 Kalistrata	6 14	5 20	11 d.
10 wut.	Athanasijsa	Franciska z B.	28 Charitonija	6 15	5 18	1 0
11 śrijeda	Gereona	Burkharda	29 Cyriaka	6 16	5 16	2 14
12 s̄twt.	Maximiliana	Maximiliana	30 Rehorja	6 18	5 14	3 31
13 pjatk.	Salom.	Eduarda	1 oktobra	6 20	5 12	4 50
14 szobot.	Burkh.	Fortunata	2 Cypriana	6 22	5 10	th. p.

42. tydženj.	Text dop.: Jap. sl. 19, 1—11; pop.: Eph. 4, 22—28.					
15 nqedz.	19. u. p. fw. tr.	20. u. p. fw.	3 20. n. p. sw.	6 24	5 8	6 2
16 pondz.	Hawta	Hawla	4 Hierotheja	6 25	5 5	6 26
17 wut.	Innozenza	Margarethy	5 Charitiny	6 27	5 3	6 57
18 śrijeda	Luk. sczen.	Lukascha	6 Dom. jap.	6 29	5 1	7 38
19 s̄twt.	Ferbinanda	Peträ f. Al.	7 Sergija	6 31	4 59	8 33
20 pjatk.	Wendel.	Wendelina	8 Pelagija	6 33	4 57	9 39
21 szobot.	Wursch.	Wurschle	9 Jak. jap.	6 34	4 55	10 54

43. tydženj.	Text dop.: Jap. sl. 19; 23—40; pop.: Kol. 3, 14—15.					
22 nqedz.	20. u. p. fw. tr.	21. u. p. fw.	10 21. n. p. sw.	6 36	4 52	th. d.
23 pondz.	Severina	Severina	11 Filipa	6 37	4 50	0 13
24 wut.	Salomy	Nafaela	12 Proba	6 39	4 49	1 32
25 śrijeda	Wyleminy	Khrysanthä	13 Kampa	6 41	4 47	2 49
26 s̄twt.	Hioba	Evarista	14 Nazaretha	6 43	4 45	4 3
27 pjatk.	Sabiny	Florencija	15 Euthimija	6 44	4 43	5 16
28 szobot.	Sch. J.	Schin. Jud.	16 Longina	6 46	4 41	ffh. p.

44. tydženj.	Text dop.: Jap. sl. 20, 17—38; pop.: 1. Petr. 1, 22—25.					
29 nqedz.	21. u. p. fw. tr.	22. u. p. fw.	17 22. n. p. sw.	6 48	4 39	5 29
30 pondz.	Klaudija	Klaudija	18 Luk. ev.	6 50	4 37	5 52
31 wut.	Sw. ref.	Wolfganga	19 Joëla prof.	6 52	4 35	6 20

Miejscajlowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protynka.

Hermanki
a
skotne wisi.

Q Poğleni běrkl. 6. okt. wječzor 6 hodž. 21 minut. ma czople dnj a symne noz̄y.	2. Huczina.* Bjernacizj. Rakezy. Dubz.* Grabin.* Gazyn.* Luboras.* 3. Grabin.* Hrodz.* 5. Krakow.* 7. Lubin. 9. Lubij.* Scherachow. Kulow.
D Prěni běrkl. 21. okt. rano 6 hodž. 44 min. počaze na rjanh cjaž.	10. Barſečz. Kosikow. Skičkomorow. 16. Kinshorj.* Wóspork.*
W Polny měs. 28. okt. dop. 9 hodž. 4 min. móže wětr a symny desčej pschi- njeſcz.	23. Draždžany Halschtrom.* Gelyschin. Radmjeriz.* Rumburg. Wětoſchow.
—	26. Drtrand.* 28. Budyschin* Žasonja.* 30. Brody.* Rychmal.* Kuhland.

Stoletna protynka.	Wopomnjenja hōdne dny. 1. Wopalna polkadniza. 10. hac̄ do 29. rjane wje- dro; 30., 31. žněh.
	30. Kermuscha: Mała Budys- chanska, poschisika, budyska, kotowska, a t. d.

1871. November,

našymnif, ma 30 dnjow.

Měsíčkowe
pschemenjenje.

Wjedro.
Stoletna
protoika.

Hermanki
a
skotne wisi.

Tydzenje a dny	Borjedzena protoika evangelicka.	Borjedzena protoika katolicka.	Stara julianska Oktobar.	○ ffhad h. m.	ffhow. h. m.	ffiefe ffmanjenja ffh. ffh. h. m.	D
1 s̄rijeda	Wschéch swj.	Wschéch swj.	20 Arthimija	6 54	4 33		6 55
2 s̄chtw.	Wschéch dusch.	Wschéch dusch.	21 Hilariona	6 56	4 31		7 39
3 piat̄k	Huberta	Huberta	22 Alberta	6 57	4 29		8 32
4 s̄obot.	Korle	Korle Bor.	23 Jak. jap.	6 58	4 28		9 33

45. tydzenj. Text dop.: Jap. sl. 21, 8—14; pop.: Phil. 3, 1—11.

5 ujedz.	22. n. p.	23. n. p. sw.	24 23. n. p. sw.	7 0	4 27		10 40
6 pondz.	Leonhard	Leonharda	25 Marcianá	7 2	4 25		11 52
7 wut.	Erdmanna	Engelberta	26 Demetrija	7 4	4 23		ffh. d.
8 s̄rijeda	Emericha	Godofreda	27 Nestora	7 6	4 21		1 5
9 s̄chtw.	Božidara	Ursina	28 Terenca	7 8	4 20		2 22
10 piat̄k	Marcz. Luth.	Eberija	29 Anastasija	7 9	4 18		3 41
11 s̄obot.	Marcz. bisk.	Marcz. bisk.	30 Zenobije	7 11	4 17		5 3

46. tydzenj. Text dop.: Jap. sl. 24, 10—16; pop.: Phil. 3, 17—21.

12 ujedz.	23. n. p.	24. n. p. sw.	31 24. n. p. sw.	7 13	4 15		ffh. p.
13 pondz.	Arkadija	Stanisława	1 novembra	7 15	4 13		4 53
14 wut.	Levina	Klementiny	2 Axindina	7 17	4 12		5 31
15 s̄rijeda	Leopolda	Leopolda	3 Acepsima	7 18	4 11		6 22
16 s̄chtw.	Edmunda	Edmunda	4 Jana jap.	7 19	4 10		7 26
17 piat̄k	Huga	Othmara	5 Galaseta	7 21	4 9		8 41
18 s̄obot.	Hephzibija	Alseja	6 Pawoła	7 23	4 7		10 1

47. tydzenj. Text dop.: Jap. sl. 24, 24—27; pop.: Gal. 6, 7—9.

19 ujedz.	24. n. p.	25. n. p. sw.	7 25 25. n. p. sw.	7 25	4 6		11 20
20 pondz.	Emilije	Benigna	8 Michała	7 26	4 5		ffh. d.
21 wut.	Mar. wopr.	Mar. wopr.	9 Onesifora	7 28	4 3		0 38
22 s̄rijeda	Cäcilije	Cäcilije	10 Ernsta	7 30	4 2		1 53
23 s̄chtw.	Klemenza	Felicity	11 Viktora	7 31	4 1		3 5
24 piat̄k	Pokutny piat̄k	Khrysogena	12 Jana jałm.	7 33	4 0		4 15
25 s̄obot.	Katržin	Katržin	13 Jana Chr.	7 35	3 59		5 27

48. tydzenj. Text dop.: Jap. sl. 25, 6—15; pop.: 2. Kor. 5, 1—10.

26 ujedz.	25. n. p.	26. n. p. sw.	14 26. n. p. sw.	7 36	3 58		6 37
27 pondz.	Günther	Virgiliya	15 Jap. póst.	7 38	3 57		ffh. v.
28 wut.	Rufa	Sosthena	16 Mateja	7 40	3 56		4 52
29 s̄rijeda	Waltera	Saturnina	17 Rehorja	7 41	3 56		5 53
30 s̄chtw.	Handrija	Handrija	18 Platona m.	7 52	3 55		6 23

Měsíčkowe
pschemenjenje.

Wjedro.
Stoletna
protoika.

- Nowe M.*
- Hrodi.
- Stará Darbna.*
- Trebule.
- Nowosadz.*
- Draždany.*
- Gubin.*
- Lubnijow.
- Eukow.*
- Nösbort.*
- Bart* (lane wili.)
- Nadeberg.*
- Lubij.*
- Rychbach.*
- Stolpnjo.*
- Pizn.*
- Iaponia.*
- Wóspolt.*
- Lubin.
- Ský Komorow.
- Dobrotug.*
- Nadeburg.*
- Zemir.*
- Pischibus.*

Stoletna
protoika.

- Wspomnjenja
hodne dny:
- Kralowske dawki.
 - Qermischka bartiska, huczinjanska, skletnjanska.
 - Klukshanska, rachlowaska, minakalska.
 - Pokutny piat w G.
 - Han drija

1871. December,
hodownis,
ma 31 dñsow.

Wieżaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolëtna
prothfa.

Hermanfi
a
skötne wif.

Tydženje a dny.	Borjedzena protyka evangeliska.	Borjedzena protyka katholska.	Stara juliansta November.	○ stħad. h. m.	◊ thow. h. m.	¶ Miešte monjencie stħ. h. h. m.	□ stħ. h. h. m.	Q Požleni běrtl. 5. dec. rano 7 hodž. 35 minut. ma šymne dny.	2. Žitava.* 4. Biskopizy.* Žitava.* Gaſsyn.*
1 pjetř	Longina	Eligija	19 Abadiasa	7 43	3 55		7 21		
2 ſobot.	Aurelije	Pawliny	20 Reh. z D.	7 45	3 54		8 26		
49. tydžen.	Text dop.: Jer. 31, 31—41; Pj. 100: Jan. 17, 3:	pop.: Luk. 1, 67—75.							
3 njezdž.	1. adventa	1. adventa	21 26. n. p. sw.	7 46	3 53		9 35		
4 pondž.	Borbory	Borbory	22 Filemona	7 47	3 53		10 47		
5 wut.	Amoža	Sabasa	23 Amfilocha	7 49	3 52		12 0		
6 ſrijeda	Miklawſcha	Miklawſcha	24 Katržiny	7 50	3 52		ſtħ. d.		
7 ſchtw.	Markwarda	Ambroſija	25 Klemenca	7 52	3 51		1 15		
8 pjetř	Mar. podj.	Mar. podj.	26 Jurija	7 53	3 51		2 33		
9 ſobot.	Agrippinu	Leofadije	27 Jak. m.	7 54	3 50		3 54		
50. tydžen.	Text dop.: Jes. 40, 1—5; Matth. 4, 1—2; pop.: Matth. 3, 1—10.								
10 njezdž.	2. adventa	2. adventa	28 1. adventa	7 55	3 50		5 21		
11 pondž.	Damasa	Damasa	29 Sćepana	7 56	3 50		6 49		
12 wut.	Epim.	Otilije	30 Handrija	7 57	3 50		ſtħ. p.		
13 ſrijeda	Luciže	Luciže	1 decembra	7 58	3 50		5 4		
14 ſchtw.	Iſtora	Nikasija	2 Habakuka	7 59	3 50		6 17		
15 pjetř	Ignaza	Khryſtinu	3 Sofrona	8 0	3 50		7 39		
16 ſobot.	Ananiasza	Adelhaidy	4 Borbory	8 1	3 50		9 3		
51. tydžen.	Text dop.: Hagg. 2, 7—10;	1. Tim. 2, 4—5; pop.: Luk. 3, 15—17.							
17 njezdž.	3. adventa	3. adventa	5 2. adventa	8 2	3 50		10 23		
18 pondž.	Wunib.	Wunibalda	6 Miklawſha	8 3	3 51		11 41		
19 wut.	Reinh.	Belagija	7 Ambrosija	8 3	3 51		ſtħ. d.		
20 ſrijeda	Kwatember	Suče duj	8 Patapija	8 3	3 51		0 55		
21 ſchtw.	Domascha	Domascha	9 Mar. pod.	8 4	3 51		2 7		
22 pjetř	Beatty	Demetrija	10 Menasa	8 4	3 51		3 17		
23 ſobot.	Dagoberta	Viktorije	11 Daniela	8 5	3 52		4 28		
52. tydžen.	Text dop.: Jes. 12, 2—6;	1. Jer. 4, 9. pop.: Jana 1, 15—17.							
24 njezdž.	4. adventa	4. adventa	12 3. adventa	8 5	3 53		5 36		
25 pondž.	Boži dž.	Boži džen	13 Eustraca	8 5	3 54		6 43		
26 wut.	2. ſwj.	2. ſw. hodž.	14 Thyrza	8 5	3 54		ſtħ. p.		
27 ſrijeda	Jana kſhežen.	Jan. jap.	15 Eleuter	8 5	3 55		4 18		
28 ſchtw.	Njew. džecži	Njew. džecži	16 Hagg. pr.	8 5	3 56		5 13		
29 pjetř	Jonathana	Davita	17 Daniela pr.	8 5	3 57		6 17		
30 ſobot.	Davita	Eugenija	18 Sebastian.	8 5	3 58		7 25		
53. tydžen.	Text dop.: Jes. 40, 27—31; Pj. 103, 8—18; pop.: Jana. 1, 9—14.								
31 njezdž.	n. p. hodž.	n. p. hodž.	194. adventa	8 5	3 59		8 43		

W Liczbachanie danie.

Sapitatal.	3 Prozent.			3 1/2 Prozent.			4 Prozent.			4 1/2 Prozent.			5 Prozent.		
	Sapitatal.	méfaccinie.	lénie.	méfaccinie.	lénie.	lénie.	méfaccinie.	lénie.	méfaccinie.	lénie.	méfaccinie.	lénie.	méfaccinie.	lénie.	
1	—	9	—	7/10	—	—	1	2	—	1	3 5/10	—	1 1/10	—	1 3/10
5	—	4	5	3 7/10	—	—	5 2 5/10	—	—	5	6 7/10	—	5 6/10	—	6 3/10
10	—	9	—	7 5/10	—	—	10 5	—	—	12	13 5	—	11 1/10	—	1 2 5/10
15	—	13	5	1 4 1/10	—	—	15 7 5/10	—	—	1 3 1/10	—	—	1 6 9/10	—	1 8 8/10
20	—	18	—	1 5	—	—	21	—	—	1 7 5/10	—	—	2 27	—	2 5
25	—	22	5	1 8 7/10	—	—	26 2 5/10	—	—	2 1 9/10	—	—	2 3 5/10	—	3 1 3/10
30	—	27	—	2 2 5/10	—	—	1 1 5	—	—	2 6 3/10	—	—	2 8 1/10	—	3 7 5/10
35	1	1	5	2 6 3/10	—	—	1 6 7 5/10	—	—	3 6/10	—	—	3 3 8/10	—	4 3 8/10
40	1	6	—	3	—	—	1 12	—	—	3 5/10	—	—	3 9 4/10	—	5 —
45	1	10	5	3 3 8/10	—	—	1 17 2 5/10	—	—	3 9 4/10	—	—	5 6/10	—	6 3/10
50	1	15	—	3 7 5/10	—	—	1 22 5	—	—	4 3 8/10	—	—	5 6 3/10	—	6 2 5/10
60	1	24	—	4 5	2	3	—	—	—	5 2 5/10	2	12	—	2 15	—
70	2	3	—	5 2 3/10	—	—	2 13 5	—	—	6 1 3/10	2	24	—	6 7 5/10	—
80	2	12	—	6	—	—	2 24	—	—	7	3	4 5	—	7 8 8/10	—
90	2	21	—	6 7 5/10	—	—	3 4 5	—	—	7 8 6/10	3	6	—	9 —	—
100	3	—	7 5	—	—	3 15	—	—	7 5/10	4	—	4 15	—	4 15	—
200	6	—	15	—	—	7	—	—	17 5	8	—	9 —	—	11 2 5/10	—
300	9	—	22 5	—	—	10 15	—	—	26 2 5/10	12	—	13 15	—	3 7 5/10	—
400	12	—	1	—	—	14	—	—	1	5	—	16	—	1 15	—
500	15	—	1	7 5	—	—	17 15	—	—	1 3 7 5/10	20	—	22 15	—	1 26 2 5/10
1000	30	—	2 15	—	—	34	—	—	2 27 5	40	—	3 10	—	45	—
5000	150	—	1 2 15	—	—	17 5	—	—	1 4 7 5	200	—	1 6 20	—	18 22 5	—

Usluženje, Šta mijsto 1 punt pščitidže, hdyž zetnat 1, 2, 3 žac̄ 100 tol. pšaći. Zetnac̄ mo 100 tunrom: 1 tol 30 tun. 1 tun.

II. Umožňovanie placíšť ťaž aho meter, hľav starý saffit kôšč 1 n.p. facž 1 tol. placíj.

hľav starý saffit kôšč pia- ci:	hľav placíj tři ažo meter.	hľav starý saffit kôšč pia- ci:	hľav placíj tři ažo meter.	hľav starý saffit kôšč pia- ci:	hľav placíj tři ažo meter.	hľav starý saffit kôšč pia- ci:	hľav placíj tři ažo meter.	hľav starý saffit kôšč pia- ci:	hľav placíj tři ažo meter.	hľav starý saffit kôšč pia- ci:	hľav placíj tři ažo meter.	hľav starý saffit kôšč pia- ci:	hľav placíj tři ažo meter.	
1	1	1	1	2	2	1	3	7	1	4	1	7	2	11
2	2	2	2	3	2	2	3	8	1	4	2	7	4	18
3	3	3	3	5	2	3	4	0	1	4	3	7	5	1
4	4	4	4	7	2	4	4	2	1	4	4	7	5	3
5	5	5	5	8	2	5	4	4	1	4	5	7	13	2
6	6	6	6	0	2	6	4	5	1	4	6	7	14	1
7	7	7	7	1	2	7	4	4	1	4	7	7	14	2
8	8	8	8	4	2	8	4	5	1	4	8	8	15	0
9	9	9	9	0	1	9	5	5	1	5	9	9	16	7
10	10	10	10	1	2	9	4	7	1	4	8	8	17	1
11	11	11	11	1	2	9	5	5	1	4	9	5	17	12
12	12	12	12	1	2	9	5	5	1	4	10	5	17	3
13	13	13	13	1	2	9	5	5	1	4	11	5	17	7
14	14	14	14	1	2	9	5	5	1	4	12	5	17	0
15	15	15	15	1	2	9	5	5	1	4	13	5	17	5
16	16	16	16	1	2	9	5	5	1	4	14	5	17	3
17	17	17	17	1	2	9	5	5	1	4	15	5	17	1
18	18	18	18	1	2	9	5	5	1	4	16	5	17	7
19	19	19	19	1	2	9	5	5	1	4	17	5	17	1
20	20	20	20	1	2	9	5	5	1	4	18	5	17	5
21	21	21	21	1	2	9	5	5	1	4	19	5	17	3
22	22	22	22	1	2	9	5	5	1	4	20	5	17	1
23	23	23	23	1	2	9	5	5	1	4	21	5	17	7
24	24	24	24	1	2	9	5	5	1	4	22	5	17	1
25	25	25	25	1	2	9	5	5	1	4	23	5	17	5
26	26	26	26	1	2	9	5	5	1	4	24	5	17	3
27	27	27	27	1	2	9	5	5	1	4	25	5	17	1
28	28	28	28	1	2	9	5	5	1	4	26	5	17	7
29	29	29	29	1	2	9	5	5	1	4	27	5	17	1
30	30	30	30	1	2	9	5	5	1	4	28	5	17	5
31	31	31	31	1	2	9	5	5	1	4	29	5	17	3
32	32	32	32	1	2	9	5	5	1	4	30	5	17	1
33	33	33	33	1	2	9	5	5	1	4	31	5	17	7
34	34	34	34	1	2	9	5	5	1	4	32	5	17	1
35	35	35	35	1	2	9	5	5	1	4	33	5	17	5
36	36	36	36	1	2	9	5	5	1	4	34	5	17	3
37	37	37	37	1	2	9	5	5	1	4	35	5	17	1
38	38	38	38	1	2	9	5	5	1	4	36	5	17	7
39	39	39	39	1	2	9	5	5	1	4	37	5	17	1
40	40	40	40	1	2	9	5	5	1	4	38	5	17	5
41	41	41	41	1	2	9	5	5	1	4	39	5	17	3
42	42	42	42	1	2	9	5	5	1	4	40	5	17	1
43	43	43	43	1	2	9	5	5	1	4	41	5	17	7
44	44	44	44	1	2	9	5	5	1	4	42	5	17	1
45	45	45	45	1	2	9	5	5	1	4	43	5	17	5
46	46	46	46	1	2	9	5	5	1	4	44	5	17	3
47	47	47	47	1	2	9	5	5	1	4	45	5	17	1
48	48	48	48	1	2	9	5	5	1	4	46	5	17	7
49	49	49	49	1	2	9	5	5	1	4	47	5	17	1
50	50	50	50	1	2	9	5	5	1	4	48	5	17	5
51	51	51	51	1	2	9	5	5	1	4	49	5	17	3
52	52	52	52	1	2	9	5	5	1	4	50	5	17	1
53	53	53	53	1	2	9	5	5	1	4	51	5	17	7
54	54	54	54	1	2	9	5	5	1	4	52	5	17	1
55	55	55	55	1	2	9	5	5	1	4	53	5	17	5
56	56	56	56	1	2	9	5	5	1	4	54	5	17	3
57	57	57	57	1	2	9	5	5	1	4	55	5	17	1
58	58	58	58	1	2	9	5	5	1	4	56	5	17	7
59	59	59	59	1	2	9	5	5	1	4	57	5	17	1
60	60	60	60	1	2	9	5	5	1	4	58	5	17	5
61	61	61	61	1	2	9	5	5	1	4	59	5	17	3
62	62	62	62	1	2	9	5	5	1	4	60	5	17	1
63	63	63	63	1	2	9	5	5	1	4	61	5	17	7
64	64	64	64	1	2	9	5	5	1	4	62	5	17	1
65	65	65	65	1	2	9	5	5	1	4	63	5	17	5
66	66	66	66	1	2	9	5	5	1	4	64	5	17	3
67	67	67	67	1	2	9	5	5	1	4	65	5	17	1
68	68	68	68	1	2	9	5	5	1	4	66	5	17	7
69	69	69	69	1	2	9	5	5	1	4	67	5	17	1
70	70	70	70	1	2	9	5	5	1	4	68	5	17	5
71	71	71	71	1	2	9	5	5	1	4	69	5	17	3
72	72	72	72	1	2	9	5	5	1	4	70	5	17	1
73	73	73	73	1	2	9	5	5	1	4	71	5	17	7
74	74	74	74	1	2	9	5	5	1	4	72	5	17	1
75	75	75	75	1	2	9	5	5	1	4	73	5	17	5
76	76	76	76	1	2	9	5	5	1	4	74	5	17	3
77	77	77	77	1	2	9	5	5	1	4	75	5	17	1
78	78	78	78	1	2	9	5	5	1	4	76	5	17	7
79	79	79	79	1	2	9	5	5	1	4	77	5	17	1
80	80	80	80	1	2	9	5	5	1	4	78	5	17	5
81	81	81	81	1	2	9	5	5	1	4	79	5	17	3
82	82	82	82	1	2	9	5	5	1	4	80	5	17	1
83	83	83	83	1	2	9	5	5	1	4	81	5	17	7
84	84	84	84	1	2	9	5	5	1	4	82	5	17	1
85	85	85	85	1	2	9	5	5	1	4	83	5	17	5
86	86	86	86	1	2	9	5	5	1	4	84	5	17	3
87	87	87	87	1	2	9	5	5	1	4	85	5	17	1
88	88	88	88	1	2	9	5	5	1	4	86	5	17	7
89	89	89	89	1	2	9	5	5	1	4	87	5	17	1
90	90	90	90	1	2	9	5	5	1	4	88	5	17	5
91	91	91	91	1	2	9	5	5	1	4	89	5	17	3
92	92	92	92	1	2	9	5	5	1	4	90	5	17	1
93	93	93	93	1	2	9	5	5	1	4	91	5	17	7
94	94	94	94	1	2	9	5	5	1	4	92	5	17	1
95	95	95	95	1	2	9	5	5	1	4	93	5	17	5
96	96	96	96	1	2	9	5	5	1	4	94	5	17	3
97	97	97	97	1	2	9	5	5	1	4	95	5	17	1
98	98	98	98	1	2	9	5	5	1	4	96	5	17	7
99	99	99	99	1	2	9	5	5	1	4	97	5	17	1
100	100	100	100	1	2	9	5	5	1	4	98	5	17	5
101	101	101	101	1	2	9	5	5	1	4	99	5	17	3
102	102	102	102	1	2	9	5	5	1	4	100	5	17	1
103	103	103	103	1	2	9	5	5	1	4	101	5	17	7
104	104	104	104	1	2	9	5	5	1	4	102	5	17	1
105	105	105	105	1	2	9	5	5	1	4	103	5	17	5
106	106	106	106	1	2	9	5	5	1	4	104	5	17	3
107	107	107	107	1	2	9	5	5	1	4	105	5	17	1
108	108	108	108	1	2	9	5	5	1	4	106	5	17	7
109	109	109	109	1	2	9	5	5	1	4	107	5	17	1
110	110	110	110	1	2	9	5	5	1	4	108	5	17	5
111	111	111	111	1	2	9	5	5	1	4	109	5	17	3
112	112	112	112	1	2	9	5	5	1	4	110	5	17	1
113	113	113	113	1	2	9	5	5	1	4	111	5	17	7
114	114	114	114	1	2	9	5	5	1	4	112	5</		

P s c h i d a w k.

1.

Někotre europiske kraje se ſwojimi wobydlerjemi a wjerechami.

1. Sakſka ma 272 □ mil a 2,423,400 wobyd.; 13 millionow tol. lětnych wudawkow a 80 mill. tol. dołha. Kral Jan, rodz. 12. dezembra 1801; ženjeny s Amaliu Augustu, bojerskej pryngeſhnu, rodz. 13. novembra 1801. Džeci: 1. Vjedrich August Albert, rodz. 23. haperl. 1828; ženjeny s pryngeſhnu Karolu ſ Wasa, rodz. 5. aug. 1833; 2. Marija Hilžbjeta, rodz. 4. februara 1833, wudowa njebo genuesiskeho wójwody Ferdinandu; 3. Vjedrich August Jurij, rodz. 8. augusta 1832, ženjeny s portugalskej pryngeſhnu Hanu Mariju, rodz. 21. jul. 1843.

2. Pruska ma 6288 □ mil a 24,043296 wobyd.; 168 million tol. lětnych wudawkow a 435 mill. tol. dołha. Kral: Vjedrich Wylem I., rodz. 22. měrza 1797.

3. Awstria ma 11, 306 □ mil a 35,553000 wobyd.; 323 mill. tol. lětnych wudawkow a 2363 mill. tol. dołha. Khežor: Franz Josef, rodz. 18. aug. 1830.

4. Ruská ma 90,134 □ mil (w Europje) a 61,325,922 wobyd.; 518 mill. tol. lětnych wudawkow a 2672 mill. tol. dołha. Khežor: Alexander II., rodz. 29. haperleje 1818.

5. Franzowska ma 9850 □ mil a 38,192,064 wobyd.; 567 mill. tol. lětnych wudawkow a 3760 mill. tol. dołha. Khežor Napoleon III., rodz. 20. haperleje 1808, je jath wotwiedzeny do kasela, a njeje něk žadny wjeh — ale republika w Franzowskej.

6. Turkowſka ma 6302 □ mil (hewak 37,924 □ mil) a 11 mill. wobyd.; 106 mill. tol. lětnych wudawkow a 465 mill. tol. dołha. Khežor: Abdül Aziz, rodz. 9. februara 1830.

7. Bojerſka ma 1382 □ mil a 4,824,421 wobyd.; 49 mill. tol. lětnych wudawkow a 525 mill. tol. dołha. Kral: Ludwig II., rodz. 25. augusta 1845.

8. Würtembergska ma 354 □ mil a 1,778,479 wobyd.; 12 mill. tol. wudawkow a 75 mill. tol. dołha. Kral: Korla, rodz. 6 měrza 1823.

9. Badenska ma 278 □ mil a 1,434,670 wobyd.; 11 mill. tol. wudawkow a 85 mill. tol. dołha. Bulko-wójwoda: Vjedrich, rodz. 9. sept. 1826.

10. Bendželfska ma 5762 □ mil a 30,157,473 wobyd.; 473 mill. tol. lětnych wudawkow a 5393 mill. tol. dołha. Kralowna: Viktoria, rodz. 24. meje 1819.

11. Španielska ma 9200 □ mil a 16,302,625 wobyd.; 184 mill. tol. lětnych wudawkow a 1507 mill. tol. dołha.

12. Portugalska ma 1786 □ mil a 4,250,508 wobyd.; 34 mill. tol. lětnych wudawkow a 326 mill. tol. dołha. Kral: Ludwig I. rodz. 31. oktobra 1838.

13. Italſka ma 5166 □ mil. a 34,368,787 wobyd.; 262 mill. tol. lětnych wudawkow a 1922 mill. tol. dołha. Kral: Viktor Emanuel, rodz. 14. měrza 1820.

14. Romſki bamž Pius IX., rodz. 13. meje 1792.

2.

Pomhaj Boh wam!

„Wójna budże“, tuta satraſhna powjescz ſo hrjedz rjanho pražnika 1870 roſſchéri a wot jeneho konza Europyſleje, haj! zykeho ſweta, može jedyn prajic, hac̄ do druheho roſſleča. Nunje hdźż měrný bur ſo hotowasche koſu Klepacz, ſo by rožku, na polach ſra-wjazu poſykk, telegrafowe grothy, pschi želesnizach ſo wjiate, jako najnowishe do wſchego ſweta tu powjescz roſſnejſeču: „wójna budże“. Sa lud, kiz ſo na wj-hoku politiku njeuwſteji, njebe nihdže na ſwēcze žana mróčzaka wiđic, lotrąz by na hrimanje polaſaka. Dha, kaž ſ jaſnaho njebia blyſt na ſemju dyri, na jene dobo hroſna powjescz wſchitlich do ſtraha a do hroſy ſtai: „wójna budże“. Tehdy je někotražkuſiž

duscha ſwoj wóžjenasch nutrischo wuspěwała a někotryžkuſiž je ſdyhovał: wózje, ty ſwoj lud domaprytaſch, njejedz naš do ſpystowanja, ale wumóž naš wot ſleho. A wójna bu. Se wſchej ſpěchnoſcju ſo w Franzowskej a Němzaſt wſcho na to hotowasche, ſo by tuta wójna ſo ſlerje ſlepje ſapocęcz a ſo ſ mozu wjescz hodžiła. Widzicz bě, ſo běchu Franzosojo ſe ſwojim khežoram hízom datono na dobru ſklaſnoſc ſakali, ſwoj jěd ſa-wiſce a ſleho njeopſciečza ſ někajtim nadpadom na měrne ludy němſtich krajow wuplunycz. Skradžu běchu hízom wjesele měřazow předy wſchelake pſchihoty činili. We wutrobje jěd, na jaſyku měd. Někotre njeđzele předy, hac̄ ſo wot jich boka pruſkemu kralej wójna pſchiwujedzi, mějſche franzowski minister Grammont tu khróbkosz w druhéj komorje franzowskeho ſekma ſjawnje prajic, ſo nicžo wjesczishe njeje, hac̄ to, ſo

mér budže a bjes tym woni hžom proviant a muni-
ziju do swojich twierdžisow wožachu a wójska, pschi
němſkich mjesach stejaze powjetſchachu. Ale pôla naš
běchu hžom davno na tažti někak njeſtuk ſe ſtrony
naſcheho wjedzorneho ſužoda wotčakovali. Hžom
wjele ſet ſa ſobu wjele tawſhnt wojakow wobronjenych
ſtejſchę, ſtož bě wobcežne doſcz a wina wſchelakich
ſkóržbow na to dunderske wojerſtro, a bě wſho tak
ſrijadowane, ſo móžachym bórjh hotovi bycž, hdý by
naš njeſtcheczel nahe nadpaniež čhyk. A hdý bu něk
wójna pschiwodžena, dha ſo do městow a na wžy
wojerſke ordry roſeſlachu a reſerviſtojo kaž landwehrſtojo
ſtwoje ſlužby, ſtwoje domy, ſtwoje žony a džecji wo-
puſtcheczu a k ſtwojim regimentam ſtorčiſhu, ſo bych
ſo wojerſtu ſuſku a ſwoj grat, ſ kotrejž
ſebi w čaſu měra ſwoj hleb warbowachu, pluh a
hamor, koſu a ſeleru, pjeru a wahu ſ mjeſzom a
ſ tſelu pſheměnil. Dolko njetrajeſche, dha ſo wulke
čzahi wobrónjenych wójskow po wſchěch ſeleſnizach k fran-
zovskim mjesam wjedzhu, a ſa čjaſh džekacích dnjow
bě pola Rheina zyke němſke wójsko ſhromadžene, čza-
lajo na ſwojeho njeſtcheczela, hacž by pschiſhok. Haj,
my derje prajim, zyke němſke wójska bě ſo tam
ſechko; pſchetož, ſtož do teho čjaſha ničtó njebe dokon-
nječ móh, wſchitke ſtaſh němſkeho ſuda pod jenej
hlewu ſienocžicž, to bě ſo někto na jene dobo ſtało.
Š napſherža temu ležnemu njeſtcheczeli, kž ſo ſ wje-
čzora na Němzow walicz hotowashe, ſo by, kaž wjele
króč w předawſkich lěſtrotkach, tež tón ras jich
wurubík, ſo někto wſchitke němſke wjerchowſta a ludy
ſienocžichu, ſo bych ſo ſe ſienocženym možami woba-
rali a w jenajkej myhli wojovali. Čzi we počnóznyh
ſwjaſku, kaž te počonske němſke knježerſta a ludy,
— Pruszh a Saſzh, Mellemburgzh a Brunſwilkzh
a wſchitz druzh ſ tých mjeñſkich němſkikh krajow runje
taž laž Bajerszh, Würtembergzh a Badenszh — wſchitz
ſtwoje mječe wóſſiahu, ſtwoje kanony ſapſchahachu a
ſtwoje tſelby na hribjet bjerichu a ſ jenajkum hrmo-
tatum hurrahwołanjom k Rheinej hkwatachu, ſo bych
ſwojemu ſtaremu njeſtcheczeli, kž čhyſche jich pod ſtwoje
knježerſta pſchinjeſci, nutſhod wobarali. Wójna bu a
bje-wſchitki tutymi němſkimi wojakami czechnicu na
tuta wójnu ſobu ſyňojo a mužojo ſerbſkoho a pôlskoho
ſuda. Š Poſnamkeje a ſe Schleſhynſleje pſchindžehu
čzi jeni, ſe ſakſkeje a pruskeje Lužizh čzi druzh, — a
njeſhu to hubjeni wojažy, ale ſu čzi ſami w němſkim
wóſſlu, kotsiž ſtwoje ſhwernosče, ſtwoje pſchistojnosče,

hrobkoſče a wuſchitnoſče dla najrjeniſhu hkwalbu
wujiwaju. Šwoje horſiwe „hurrah“ ſobu ſawoļajo
a pſchewodženi wot dobrých pſcheczow a modlitwom nana
a macjerje, bratra a ſotry, je někota ſkoda ſerbſka
frej do dalokeje zuſby ſobu čzahnika, ſo by Němzam,
bjes kotrejž tu ſserbjo ſiwiſje wjedu a ſ kotrejž
dobre a ſe čzahy dzela, nad jich hróſnym njeſtchec-
czielom dobyez pomhala.

Wójna bu a naš, kž ſ měrom doma wostacj mějach-
my, bojoſz a hroſa ſapſchili a wutrobná ſtaroſz
tyſchesche. Tu starſhi a mandželske ſe ſylſami ſrud-
noſče a ſ njeſpoſložnym duchom na ſyňow a mužow
ſpominachu, kotsiž běchu jim božemje prajicž dyrbjeli,
njevjeđo, hacž budža jich hdý ſaſo wibzicž. A nje-
vjeđo, kaž može ta wěz wupanycž, hacž ſo tež k nam
ta wójnska hara njeſtchiblizi, bě někotryžkuliz poſhileny
k ſwarjenju na kralow a wýſkoch w kraju, kotsiž
taſku wójnu ſapocžnu. Haj doſcz jich pocža prawo-
wacž ſ tym najwyhšim w njebiežach, ſo ſo do teho
njepoži, ale wotpuſtchji, ſo ſo taſke stanje. Wo
prawde, tehdy bě nufne ſo modlicž: njevjeđ naš do
ſphytowanja.

Wójna bu a te čzjödy wojerſkikh mloženjow a
mužow ſ wulke horliwoſežu a wutrobitoſežu na nju
czechnicu a w ſtwojich ryczach a ſpěwach a we wobli-
čzach mužne dowěrjenje wobhweſežachu, jako njeby žana
ſemſla móz jich pſherwinycž móhla. Powitaní a poſtro-
wjeni na wſchitkikh ſaſtanishežach ſeleſnizow, derje wot
ſuda ſ jěžu a ſ piczom wſchudžom ſaſtarani, jich hrob-
koſz a horliwoſz roſeſchecze, čzim bliże k Rheinej pſchi-
hazdžachu a buchu dobreje nadžije, ſo ſo jim ničo ſkoh
ſtač njemóže. O! ſo je ſo tehdy tež ſpomniſo na
to ſkolo: njevjeđ naš do ſphytowanja! A my ſami
wſchak, hdý ſmý ſkyſheli wo tutej horliwoſeži něm-
ſkeho wójska a hdý ſmý čitali wo tutym mužnym
dowěrjenju, kotrež zyly ſud, ſ wuſacžom jich mało,
kotsiž ničo njevjeđiſhu hacž ſwaricž a leſtrowacž, nje-
ſmý my tuteje wójny dla k Bohu temu kralej wſch itlich
kralow, ſo by dobre prawo a jeho běžerjow ſakitač,
dyrbjeli ſdyhrowacž: njevjeđ naš do ſphytowanja? Wójna
bu a ſedom běſatej ſo dwje nježeli minykej, jako bě
ſo naſhe wójsko pola Rheina ſechko a tutu rěku
pſchekrocžiko, kotrež ſo kaž měniſt bjes nami a naſchimi
njeſtcheczeli wiſe, dha přenje powjeſeže wot tam pſchi-
leſčachu, ſo ſu Franſowſojo pola Saarbrückena ſbiči, ſo
je bitwa pola Weſzenburga a Wörtha ſbožomnje
dobyta, ſo je ſkarone a wjele wukhwalene wójsko Mał-

Mahonowe rozechnate, a so pruski krónprynz se swojimi wojskami i Pruskieje, i Bajerskeje a i Würtembergiskeje sa njepcheczelemi czéri. Njewiedz jich do spytowanja! Na wschitlich bolach so te dobrywarske němske wójska hhubjego do Franzowskeje czischcza, bogesiske horh pschebrocju, žana rěla, žana hora, žadyn dol, žadyn leš, žana twjerdzisna jich njemoli, ani njefadzawa a sa malo dñjow i nowa telegraf powjesz wo krawnej bitwje pola Mecka rosnješe, kotaž je tsi dny trača a sbožomne dobyta. Njewiedz jich, njewiedz naš do spytowanja, dyrbjachy i nowa prajicž. Sažo stej so dwie njedzeli minykej a pruski krónprynz i lěwizy, sakski krónprynz i prawizy a wojskredža hlowona kwartira su dale bôle do předka czahnyli a pola Sedana pošleni kruč njercheczeliskeho wójska, kiz bě mot hlezora Napoleona hamého a jeho generała Mał-Mahona nawjedowane, tak pobili, so je so dyrbjake jate dacž a Napoleon kam je jako jatn do naschich rukow panček. Sklawne a kračne bě to dobyče a po zlym němskim kraju so „viktoria“ třeleshe a so wježelosz w illuminazijach městow swěciszhe. Sa krótki čas bě tak wjele sbožomnych bitwov bitých; žanu njebě nashe wójsko shubito; hdzej bě stupiko, tam bě i dobrywarjom bylo, wschudzom bě njepcheczela sahnalo. Wschudzom běchu naschi wojszy wojovali pörno lawam napschecziwo temu předny wulzy wulhwalenemu franzowskemu wójsku a pschezciwo tym džiwim ludam i afrikskeje puſczej, napšecziwo Turkam a Kabylam, kotrejž běše Napoleon sobu pschimydet. Naschi wojszy běchu swojich njepcheczelow pschemohli, kotsiz se swojimi nowymi čaſepot-tfélbami a se swojimi nowymi mordarckimi mitraillensami so běchu wudali, so wcho farashez a slónzowacj budža, schtož jim blisko pschimyde, woni běchu jich hrošnje honili a jatych wotwiedli. To jene franzowske wójsko, na 150,000 muži bylne, běchu se Sedana a to druhe, runje tak wulke, i twjerdzisny Mecka do němskich twjerdzisnow a městow jate wotwiedli a tak buču i kniesom nad wulkim džélem franzowského kraja. Hdzej pak běchu naschi tajke sbožomne dobyče dobyli, njedyrbjeſhe nam tudy do myšlow stupicj schesta proſtwa: njewiedz naš, njewiedz jich do spytowanja.

Ale bjeda! psches měru drohe běchu tute dobyče kujene a se živjenjom a i kwrju wjele tawshnt naschich wojskow saplačzene. Wulke luže kwe te městina, hdzej běſtej wójszy hromadu trjechilej, poſnamjenichu. Zlye wulke hromady morvych čekow wot kurovoscze, i lotrejž bě so na woběmaj bočomaj wojovalo, swěd-

čažku. Tam we wulich rjadach ležaku, kotsiz běchu na bitwischach swoju žmierz namakali, rostorhani wot kulu, roſtſeleni na stawach, i czechich ranow krawjo — a derje tym, kotsiz běchu na měsce morwi wostali. Kajta je to žalostna čwila byla sa thch, kotsiz su czechy ranjeni na semi leželi wot boleszow tycheni, semju i porstami drapajo. Wschitko je drje tak srjadowane, so bory po dokonjanej bitwje a hiscze hdyž wona traje, ranjenych na mětne do bliskich domow abo do lazarethow noscha, so bych u so tam wobalesi. Ale někotryžkuliž je w kerlach a tam, hdzej nichto njepchimyde, wot kule trjechenni panček a džen a nōz bjes pomozh ležecj měl. Nam pala kaž wohén, jasyk je prosty a so i džažnam pschilépja, syma čežko tchaze a njeje tu žana duscha, kiz by pomhača, žana kapka wody i woschewienju, žana hmlina ruka maczerje abo mandzelskeje, kotaž by polóženie poſkicila. Njewiedz mje do spytowanja, do njewery a sazysłowania, je tajki ranjeny drje styskni wokač ſměl. Satyescze, my wschitz, kiz ſmy i měrom doma ſedzeli a nicžo wot tuteho žalostneho wójského hubjenstwa njewidzeli a je jenož i nowinow abo i listow naschich wojskow naſhonili, my ſami dha ſmy wschitz pschi ſebi myſlili: je dha temu trjeba, so so tajke stanje, je dha hiscze Boh žiwy, so tajke wotpuschci? Derje nam, hdzej ſmy pschi tajlik ſmyſlenju pschitſtali; njewiedz naš do spytowanja.

Wójna je hiscze, hdzej so tute rynečki pišaja a czischcza. Koko wokolu Parisa steji wjetſchi džel němskeho wójska a wobłhne hordy Babel. Majwaznische twjerdzisny Straßburg, Meč a Toul su so poddake, teho runja tež Soissons, Schlettstadt, Verdun a Neubreisach. Ale pišezo hiscze nadžije so zlyh franzowskii lud, swojich njepcheczelow se swojej mozu pscheinycz a saničicž. W Parisu su republiku ſakozili a spytaju so po móžnosći wobarcz. Czi, kotsiz lud nawjeduja, na žane waſhne měr činicz njemyſla, ale wjele bôle se wſchelakimi ſemi a i lutej leſczu wobylcerjow zlyeho kraja schęzwanju, so so njebychu poddali ale dale wojovali, a tak hiscze traje wójna a njeje móžno prajicž, hdzej naschi wojszy domoj pschimydu. Syma so bliži a naſhemu wójsku i wulkim wobčeznoszemí hrosy. Nichto njewě, kaf wſchitko wupanje, a teho dla so nam ſluscha, so ſa naschich w zusbie so stajne modlimy: njewiedz jich do spytowanja, ale wumoz jich wot wſchego ſkeho.

Tola pak měr po wójne budže. Wěſte je, so

jenog tajki mér so čjinicj hodi, psches kóryž so te wulke wopory, kotrež su so s našeho boka pschinješke, w połnej mérje sarunaja a so nam wěšty sawdawki dostanje, so naš našči njeprzeczeljo lohzy sažo nadpanycz nijemóža. Hdyž pak mér budže a s nim sažo lepsche časzy nastanu, hdyž w našich krajacach bur a měschcan so derje smjeťaj, warba a wiłowanje s nowa rjenje leżęje, móz a kwalba němskeho sjenoczenego luda roscze, tehdy hladajmy so, so do spytowanja njeprzeczelny. Tehdy njech lud hiscze sweru na straži steji, so njeby zwetna hordosz naš moska a njevěra naš sawjedka, so žadyn ský njeprzeczel, jako čert a zwet a našeho čjelo wola naš njeby sludaka a do haniby a schodny pschinješka. Wostajmy so wscheho sleho po-kilienia a zwetnego bjesbožnego waschnja; wojujmy zhy lud s mozu wo to, so byshtej dobrata a zwernosz so setkalej, prawdosz a mér so wološhalej, so by zwernosz na semi roška a prawdosz s njebiež hladaka, so by tež nam tón knjes dobrotu čjinik, tak so by naša kraj swoje plosy daf, so by prawdosz psched nim schka, hdyž swoje nohi na schježku nastaji. Strachota je psches mér wulka, so po tutej wojnje, hdzej so němski lud tak horlony a wutrobita a mužny je wupokasak, w kotrej wón swoje imeno tak skatne po zhylnym zwęcze je sežinik, so po tutej wojnje starý njeprzeczel wscheho ludzazeho sboža do pscheny njerjad nažyje a so budže tež našč herbsti lud do skażenia slobu czechnieny. Teho dla proschym teho knjesa: njeviedz naš do spytowanja — a wotpołożny te skutki teje eżemnoszce a woblecimy so brónje teje zwetłoszce, kódzimy pôzciwje jako wo dnjo, niz we wobzranstwie a wopieństwie, niz w komorach a njeprzeczelnoſci, niz w zwarszenju a sawiszczi, ale woblecimy so teho knjesa Jezom Chrystu.

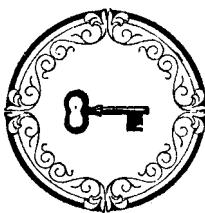
Ta wójna, kotaž je byla a hiscze je, je snamjo teje wójny, kotaž nam wschtiskim, jako wojałam Chrystusowym je poruczena. Kóždy wot naš, kij je džeczo teho ducha, ma stajnie wo krónu mera wojsowac a schtóž njevojuje, krónowanym njebudže. Wschtizy mam y swojich njeprzeczelow, s kórymiz we wojnje byz mam. Čert a zwet a našeho čjela wola naš stajnie nadbehaja, so bychu naš sludali a mot Boha a teho knjesa Jezom Chrystu wotwiedli. Wokolo naš a we naš wustupja sa zyke žiwjenje tute sze njeprzeczeliske mozy a nam našcu wéru, naš mér, našce sbože rubicž a skaszc spytua. Se wschej lesczu tuczi njeprzeczeljo naš nadpadaju, s lutymi kžemi naš jebaja,

se swojim jedom nam sawdawaja — a my smy ſlabi ludžo, so jim napscheinwo njeſtejimy, laž bhčimy dyrbjeli. Teho dla nam pschissteji so modlicz: njeviedz naš do spytowanja, a hdj bhčimy ždhn spytowani byli, pomhaj, so bhčimy wschał najpoſledy dobyle a pscheinwiſi.

Njepraj pak nichčo, hdyž je spytowanym, so Bóh jeho spytuje, pschetož Bóh nikoho ſkemu njeſphtuje, ale wopomni kóždy, hdyž spytowanym budže, budże wot swojego ſleho loschta czechnieny a wabjentj. Wjes spytowanja pak my wostacz nježemym. Runje jako žadyn lódźnik ženje nježem prajicž: njeviedz mje na morjo ani žadyn wojał: njeviedz mje do žaneje bitwy, tak tež my so nježem sminčz, s njeprzeczelom čjazneho a węczneho sboža wojsowac a do spytowanja pschinicž. Teho dla njeprzemy wo to, so by Bóh naš ženje njeſphtowat, ale wo to, so by, hdyž twierde spytowanja na naš du, nam pomhał, so bhčimy do njevěr, do haniby a do szwysłowianja njeprzeczel. Žane, khiba čłomysle spytowanie naš njenadeńde a Bóh je zwerny, kij naš njebudže psches našce samoznenje dacž spytacž, ale budže čjinicž, so to spytowanie tajki kónz do budže, so my je sniesć mježem.

Budźmy dobreje nadžije; časž je ský, wójna hiscze je a my njevěr, hdj a kaž wona kónz dostanie; potajne nam je, skto nowe lěto, do kotrehož stupimy, w swojim klinje khowa, ale tón starý Bóh je žiwj a wiedże swoje knjeſtvo se swojim wschehomóznym szeptarjom, a wón je zwerny knjes, kij naš požylni a salhowa psched skym. Tón knjes pak teho mera, daj wam mér stajnie a na wsche waschnje. Tón knjes budž s wami wschtiskim. Pomhaj Bóh wam!

3.

Hudancžka.

Sdobna pschisluſhnoſcž pschedzenala je, so na hundanežlowe praschenja, kotrež je do pschidawla na lěto 1870 stajik, wotmowjenje da. Tsi hudancžla so tam

namakaju. Prěnje wo tebi ryci, lubi cítarjo, kiz
ty worasich, wlečjich, kyjescich a je to wožebne powo-
lanje na kywecji, so tebi U u rěkaja a sy w kraju tón,
na kotrehož ramjenjach najwjetšche wobcežnosće leža,
kiz w pocze swojego woblecja sa jébz a dawt a schtož
hewat so trjeba, so staracz ma. Stup so tu, so tebje
s wopredka wobhladamuž a my cízeny twoje mјeno a
twoje powołanie stajnje s khwalbu posběchowac̄. Ale
wobrož so; my cízeny tebje mot sad wobhladowac̄,
a tak s tebje nastanje r u b, s kótrymž bohaczi w mestach
swoje blida kryja a na nje staja, schtož sy sa nich
we swojim přjedawšim schtalcze wobstaral, pjeczeni a
mjašo se skotu, kótryž sy formil, zaktu a khleb, sa
kotrež sy rožku a pschenicu pschihotował a wschelake
warjenja, kotrež sy naplahowal.

Tola pak kóždemu so mјeno bura njelubi, woni
zebi rad lepsche a wožobniſche pschizpja. To ſu knježa,
kotsiž wjazh polow dhjeli khěznik, sahrodnik a bur wob-
heda a so wjekscieje sdžekanoſće khala — dhjeli tón,
kiz je jenož do wjehneje ſchule khodzik. To ſu cí-
zami na wžach a w mestach, kótrymž trjeba njeje, so
bychu zami pschi burſtim džele rulu pschitožili, kotsiž
jenož roſkaſuju a na to hladaja, so by so wot naj-
teho dželacžerja a robocžana wscho derje wuwiedko.
Takemu rěkaja ratař a móžesč ſebi jeho wot sadu
abo s wopredka wobhladowac̄, wón wostanje tón ſamý,
kiz wón je, ratař. Wón ſkhađuje ſo w ratarſkich towar-
ſtwach, so by ſo wo naležnoſćach swojego powołania
roſtchowal, wón ſedzi na wjzokim konju a njeje tola
ničo druhe, hac̄ bur. Boh swarnuj, so bychmy to
někomu ſa ſko wſali, hdjž wón ſo ratarja mjenuje.
Mjenou njeje, kotrež pschistojneho muža cíni, ale ſchtóž
je w swojim powołaniu ſwérnij a pobožnij a mudrý
a pschistojny, tón je naſczeje khwalby hódnij.

Bur pak a ratař ma najbóle cínič ſ tymi ſa-
mymi, wot kótrybž ſceže hudancžo ryci a to ſu
žitne ſorna. Šencho ſymenitneho ſornjatka wone
w kloſtach wuroſtu, w jenej khězj hromadze bydla a
po ſdaczu, hdjž ſeframja abo ſo ſestarja, najhubjeniſchi
lož wuziwaſa. Š twjerdyml ſypani ſo ſe ſwojich
měrných khězlow wubija, na to jow a tam mjetaja,
hac̄ napoſledk mlynski kameni je roſmleje, cílowſka
ruſa jaſo muſu je roſtoče, a kóſciany mlyn cílowſkich
abo ſkocžozých ſubow je jaſo khleb abo zaktu abo jaſo
wowž ſ zyrobje pschihotuje. Něk pak poſlukhaj na
nowe hudancžo, a wopomí, ſo masch zjke dolhe ſetko
khwile, je ſebi pschemhýſlicz a ſnadž tež wuhudac̄:

Ach praj mi tole, cílowječe,
Hac̄ njeħudaſch mje rjenje?
Ja běham, horje džerži mje
Pak tola ničtō ženje;
Pak ſyňny ſym, ſo wobſchłodža
Szej lužio nohi, wuſci;
Pak cíopty ſym, ſo cíinju ja
Wſchu dobroru wſchei duſchi.
Pak starý ſym, a khwala mje,
So ſym wscho dobre płodzik;
Pak nowy ſym a žałosníje
Mje ſwarja, ſo ſym ſchłodzik;
Pak dobrý ſym, pak hubeny,
Pak hroſny a pak rjany,
Pak ſkorža, ſo ſym jara ſly,
Pak krafzny mjenowany;
Ja nimo khwatam, wukup mje,
Szym ja tež we węcznoſći,
Mje načož mudrje, proſhu cje,
So pschindjeſch th i ſbóžnoſći.

4.

Hilža a Miklawſch.

Rjane plódne doły a wjzole horj ma Schlesyn-
ſka tam, hdjž wona ſ Čeſtej mjesuje. Horj ſu ſ
czornoselenymi ſchmrečami kryte; jim ſ noham pak bôle
jažnoselene kuli a pola leža. Strowa a dobra je woda,
kotraž ſo ſ horow žorli a ſahony powodža, ſo na
kukach najrjeniſcha trawa roſeje a pola ſu plódne, ſo
na nich žito dobre žně dama. Wobydlerjo ſo derje
maja a je tam wjèle burſkich kublow po dole roſpro-
ſchenych a njeje buram žana nusa. Woni ſ Če-
chami dobre ſužodſtvo džerža a je jich wjèle ſ čeſkeje
narodnoſće, ſo tak derje němzhy kaž čeſky rycza.

Na burſtui ſuble, kotrež we plódnym dole njeda-
loko Wadowa leži, bě ſlužobna holza ſ mjenom Hilža
Miknarjez. Hac̄ je to jeſe prawe mjenou bylo abo niz,
to ničtō njemóžesche prajicž. Wona bě džiwna holza
a ničtō njejedzishe, ſwotkal je. Bě to w nalečzu
1860 bylo, ſo tam nechtón wo durje ſaklapnij, hdjž
wſchitz ſa blidom ſedzihu a wjecžerjachu. Bur ſ wó-
nom poſladnijwſchi widžesche holzu wonka ſtejo, kotraž
mjeſeſche brémjeſčko pod pažu a ſo praschesche, hac̄
njemóhka psches nôz pola nich wostac̄. Je wſchaf to
ſtare waſchnje w Schlesynſkej tak derje kaž w Sakskej
a druždze, ſo pučzowarjo, kotsiž wjèle pjenjes nimaja a
radh w korečmje ſo njeſadžerža, na burow ſo wobrocža
a wot nich nôznu hɔſpodu w cíoplej hróži abo hewat

něhđe doštanu, tež wjeczor něshčto i jědži a rano schallu khoſeja a druhdy nělajki pjenežl na pucž. Pschistojne waschnje je to po Božim ſkowje, kotrež pſchikaje: „hospodujęce rady”, a ja ſnaju burow w herbstim kraju, kotsiž tajku hospodliwoſč dženſniſchi džen wopolaſuja runje kaž ſo to w naranskich krajach w Arabiskej a Indiskej, w Rukowſkej a Polskej stanje.

Hawſhnikę Michał, kiz bě tu holzu pſched wołnami a durjemi ſtejo wohladat, na jejnu proſtwu wotmolwi: poj nnts, a hdž ſwona nnts pſchindže, ſasche ſej, ſo dyrbi ſo ſobu ſa blido ſyñhež a ſobu wjeczjeriecž. Burowa kiwasche holzam, ſo dyrbjia ſo trochu hromadu ſyñhež a tak ſo ta zufa holza na to najnijsche město ſyže.

Wſchitzh dale wjeczjerachu, ale wjele njerhežachu. Wſchitzh, kotsiž ſa blidom ſedžichu, dyrbjachu na tu zufu holzu pohladacž. Wona bě wulka, ſrostna a rjana bjes wocži. Wlaku mějeſche hubu, běle rjane ſubj a brunej wocži a nělajke džitne waschnje na ſebi, ſo cji ſa blidom ſo nad njej doſez nahladacž njemóžachu. Něshčto tafle kaž ſemjanſte bě na njej, jako by wona roſkafowacž a niz poſkuchacž a ſlužicž měla. Wſchitzh ſo po tajſim jara ſpodžiwachu, jako na praschenje bura, ſwokal je a hdž ſwona chze, wotmolwi, ſo je khuda holza, ſo jejnej starschej ſtaj njebohej, a ſo pyta, hdž ſo móhla pſchistajicž. Wjele ſo jej hiſcheze bur praschesche, a na wſcho wona ſe wſchej ponížnoſežu wotmolwi a jako wón bōle klubu praſi: th móžesč pola nař wostacž, my runje ſlužobnu trjebamy, wona rjeknu: to by mi lubo bylo, dha njetrebała ja dale wołoko běhacž a ſebi ſlužbu phatcž. Pſchi předku cji druhy čzeladniž to njechachu wericž, ſo móhlo to wěrno bycž, dokež wona po ſwojim napohladze a waſchnju ſo jim ſdasche niz ſa to narodžena bycž, ſo by dyrbjaka ſlužicž. Da chzu na měſče prajicž, ſchtó wona bě.

Hilza Miltinarjez, kaž wona ſo ſama mjenowasche, bě džowka bohateho mlynka. Haj! bohaty muž bě jejny nan, kotremuž nan a macž běſtaj wulke ſamozjenje ſawostajikoj. Wón bě wot njeju wjele ſchwarnych pjenies a ſubkow herbowak, ſo njebe móžno to ſlicžbowacž. Tutón mammon bě jeho hlowu ſi lutej hordofežu ſa- ſlepil a wón naukuñ wulzy cjinicž ſe ſwojimi pjenieſami. Hizom jako młodý hólz, hdž bě pola wojakow, běſche wón pſcheczinjath. Hdž bě ſo woženík, dha wón njeſwiedžesche, kaf by ſwoje pjenieſh roſmjetat. Š wulzy- cjinjenjom, ſi picžom a ſi hrac̄om wón ſwoje toleſki roſkulesche. Abo wón w korezmje wſchitkim, kotsiž tam běhū, dawasche horje ſlužicž ſi piwom, ſi palenzom a

winom abo wón ſapocža haru a biſeſhe ſo ſe wſchitlim a roſbi wſcho, cžohož ſo dótlny, ſo dyrbjeſche na druhi džen to ſ rjantym pjeniesami narunacž. Hdž na wili do města jědžesche, dha popoſdnu ſehele ſuleſche a wjeczor kharth hrajesche, hacž na poſledk w nožy ſo ſ proſnej móſhnicžku domoſi wróci. Hdž jemu do myſlow pſchindže, dha wón wjele dnjow ſa ſobu w korezmje ſedžesche a kózdy, kiz tam nnts ſandže, dyrbjeſche ſo ſo njemu ſyñhež a ſi nim jěſez a piež. Tajlikim žiwenjom ſo jama, a hdž by poſna ſlotych byla, wuprósni a mlynk dale bóle wołhudny, hacž runje jeho žona ſebi wſchitku móžnu prózu bjerjeſche, hrožazemu njeſbožu wobaracž. Wona drje hizom dawnio wiđiſche, kaiſti kónz to woſmje, ale wona hanibh dla wſchitko pſched ludžimi ſakrycž phatasche. Wona bě ſebi na poſczeſiwo woli ſwojich starſich a pſcheczelow mlynkta wſala, ſi nadžiju, ſo ſo polépſhi, něk pał, hdž ſi nim dale hörje ſtejeſche, ſo hanibowasche ſkoržicž a někomu ſto praſicž abo poſaſacž, ſo bohatſtwo wotebjera a pſchi thym ſo tak hněwasche a týſchesche, ſo ſkori a muurrie. Wot teho čaſa ſem pał ſo to zyłe hubjenſtwo mlynkta na jene dobo woſkry. Hdž ſcjerb je, tam ſo rapaki ſhromadžuju. Wericželjo pſchindžechu, ſa thym ſwojim hladacž; mlynk bu ſwojeho dolha dla wobſloržen, jeho mlynk pſchedath a wón bě proscher. Gmejna dyrbjeſche jeho žiwič. Jeničku džowku wón mějeſche a to bě niz jenož nařjeniſcha, ale tež nařordžiſcha holza. W předawſich lětach, hdž pola mlynk ſwiftko derje džesche, by ſo wona wjele krócz ſenicz móhla. Pſchetož jenjeho bohastwa dla ſo wjele młodých hólzow ſa njej praschesche. Ale jej ſo žadny njeļubjeſche a teho dla bu wona po zyłym kraju jako horda wuwołana. Horda wona tež bě, ale to dyrbi jedyn prajecž, žaneho džela wona ſo njehanibowasche. Wot młodoscze ſem wona ſahe ſtarasche, ſa hoſpodařtviom ſwěru hladasche a ſa wſchitko ſo ſe wſchej wuſchitnoſež ſtarasche. Iako bě macž muurjela, ſo wona hiſcheze khviliu prózowasche, ſo by to njeſbože wot nanoweho doma wotwobrocžila, ale podarmo. Mlynk ſe wſchitkini ležominoſcziem ſu pſchedath. Wona njeplakasche ani nježatoſeſche, ale wono bě, jako by woněnika a ludžo ſo pſche nju bojachu, pſchetož wona ſtejeſche husto w czejkach myſlach pſchi rěž, jako by ſo w njej tepicž chybla. Žaneho ſkowcžta wona wjazy njerhežesche, tež na nana wona njeſwarjeſche, ale jene ranje bě wona prjecž a nichto njeſwiedžishe, hdž bě wostała. Šle huby wjeſných ludži drje wo thym ryžachu, ſo je do wody ſlocžila.

Woni sa njej we wszech rělach a hatach wołosnoscze phtachu, sa wschemi schmrekami na horach a w leskach hladach, hacj njebyhu jejne morme czelo namakali. Hilja pak nihdze njebe k namakanju a po tajkim czi jeni prajachu, so hordoscz wshak psched padom pschinidze, czi drush pak ménachu, so jedyn je, kiz horde holzy najradsho potajniye wotwiedze do swojego kraesinwa, mieniuzh czert ham.

Tak sle so drje Hilzi njebe sejchlo, kaž hebi ludzo myslachu. Ale wo prawdze sre myslle běchu so w njej hibale. Tej bě wutroba czezka, jako by mlynsci kamien na njej ležak; hněwanje a hanibowanje běshtej so w njej horilej, wožebje hdz widzishe, so ludzo jej to wohudzenje popschajachu a so jej smějachu. Hdj by tez wschitko pjeniesy na swěcze dostała, dha njeby tola žane dobre abo pscheczelniwe ſlowo prajic z mohla. Tajla hordoscz w njej težesche — a pak tola s kajtej poniznosczi so wona w swojej nusy k Bohu temu kniesei modlesche! Wopuszczena wot čłowiekow a wot nich wužmęschana wona swoje zyke dowěrjenje na teho kniesa staji. W džeczazym rostřezowanju s nim dobý wona prawu radu, schto by činiła. Živjenje hebi wſac, wona sa wulki hréch spósnia a teho dla wona wobranku, daloko prjecz čahnuč, něhdze so pschistojic a we swěrnoſci a poniznosci zuſym ludzom ſlužic. Dokho wona so njełomdzesche, ale w bližszej noz̄ so na pucz da. Schtož drasty trjebasche, bě hebi do brémischka sawalika. Nikomu njebe žane ſkowczko wo tym prajka a bě do horow schla, so by hebi někajku ſlužbu phtala. Tam w tym rjanym dole, hdz Hawschnelez Michał swoje burske hospodarstwo wjedzesche, bě wona ju namakala.

Pschí předku Hawschnelez Hainja, ta burowa, s tym s pokojom njebe, so bě jejny muž tutu zuſu holzu pschistajil. Wona jeho wužwari, so bě jej tajku hordu a po ſdaczu nješniczomu dżowku na ſchiju pojznił. Tez czi drush czeladniy hroſuje na nju hladachu a so kaž kury sadzerzachu, hdz někajki zuſu ptak do jich dwora pschilecji.

Bórsy pak Hawschnelez Hainja s wježeloscu spósnia, kajka wožebna a dobra dżowka Hilja je. Ta wschitko, schtož čzinicz a dželacj mjeſesche, s wubiernej wustoſnoscu a wuſchiknoscu wužwioze; rady bje-wschego ſasanja sa wschitkum hladasche a s cžichim poniznym waschijnem wschitko dželko wobstara. To pak je kózdej burowej jara witane a lubo, hdz ſama wſcho wopominicz a sa wschem hladacz njetrjeba, pak tola žana ložz tajku holzu, wo-

žebje we něčischem časzu njevutrjechi, na kotrūž by so spuszczez móhla. Hilja pak bě jena tajka, kotrąž po schtwortej kaſni radu ſlužesche a husto wschitko hžom dohotowane mjeſesche, předy hacj bě jeje knjeni něſhto wo tym prajila. K temu wona wot wjele ryžow njebe a s nifim žane towarstwo nježerzesche. Tez se swojimi ſobuczeladnikami wona wjele čžinic njeſesche. Lóšich wotrocikow, hdz s njej někak žortowacj phtachu, wona tak wotpotlaſa, so hebi žadny wjazh njeſwerti, so jej bližic; a holzam běſche wona we wschem ſlužobna a jim pschi džele pomhasche, haj husto to a druhe, schtož běchu ſabylke, sa nje se swolniwoſcju scjini, tak so jej wschitzh dobri běchu.

Po tym, schtož ſm̄ wot Hilze a jeje pschistojnemu ſadžerzenja tudh prajili, so džiwacj njeſožem, so wona hebi polne dowěrjenje swojeje hospoſy nadobu. Ta ju w swojim domje ſa přenju dżowku poſtaji a jej wschitko dželko, kotrež ſamej wobstaracj so jej njechasche, pschewſtaj, a hdz bě jej wutroba něhdze czezka, wschitko jej pscheczelniwe wuſkorži. Teho dla pak so wona jara na nju hněwasche, so dowěrjenje s dowěrjenjom njeſapaczi. Burowa by wshak jara rada wježka, schtož Hilja je. Wona teho dla na nju tuſasche, haj napoſled ſo ju ſjawnje woprascha, ſwokal je a to, kaž žony waschnie maja, abo s pscheczelnymi abo tez ſe ſwarzazymi ſłowami. Hilja pak na to ženje nježo njeſtomolwi, ale s někajkim ſdyhadowancikom do boka džesche. Pola naſ by wona drje wotmoſjenje dacj abo swoje wopisima abo swoju ſlužbnu kniku abo ſwój „heimathſchein“ poſtasacj dyrbjaka. Polizaj by ſo bórsy do teho tykac a njebh ſo žandarmej nježo ſamjeſcic mohlo. W ſchlesynſtich horach pak a na cželskich mjesach njeje to tak ſle, kaž poſta naſ. Hdz ſo schtož ſ měrom a pschistojne ſadžerži, dha ſo žana duscha wo to njeſtara.

Jara ſo ta hospoſa hněwasche, ſo to, schtož by rad wjedžita, ſ Hilze won krydnyc nježesche; pschi tym pak tola wjele na nju džerzesche. Hdz na wki, hdz žony kózdu ſobotu džechu, nježesche abo njechasche, dha poſta wona Hilju, ſo by tam butru a jeſka abo twaroh pschedala a schtož do domu ſo trjebasche, jako klofaj a zolor a teho runja ſupila. Hilja wshak tez wschitko nmaſlepje wobstara a w prawym časzu domoj pschinidze. Wona ſo nihdze horje nježerzesche a ženje do žaneje korežym nježesche. Tez na pſchazu ani na reje, hdz ſebi mložki ludzo swoje ſwježelenje phtaja, wona njełodžesche, kaž wjele ju tez

hólz̄ a hólz̄ i temu nisowac̄ a narhejcz̄ spytachu. Pschi sapocžatku czi ſebi myſlachu, ſo drje wona jenož ſo klubu wobara, ale hdz̄ wiðzachu, ſo wona tola na žane waschnie ſo narhejcz̄ njeda, wostajichu ju na połoj. Psches to wſchitko ſebi Hilža bjes ludžimi dobru kħwalbu pôzçjivosc̄e dobu. Béchu pač tam wo wſh a we wokolnoſci mklodži hólz̄, kotsiż ſa rjanej a dobrej njewiesc̄e phtachu. Nekotti drje pschi thym na samōženje a kruch pjenjes hladachu a chžyħu, kaž ſo to pola naš hisheze dženħniſhi dženī stanje, wſcho na dobo mēcz: rjanosc̄ a dobrocžiwoſc̄ a bohastwo. Tola wě ſo jara derje, ſo tajž nawoženje jenajkeje myſlje njewoſtanu a ſo jich wutroba ſo pschi thym, hdz̄ na ženitwu khodža, pſhemeni kaž ſchleenza, kotrāž na wjedro pokafuje. Tač tež Hilža, hač runje bē khuda a bjeswoc̄i rjana a derje wukħwalena we wjedženju hospodarſtwu, doſez lubowarjow namaka, kotsiż ſo ſa njej praschachu, a ſa njej khodžachu, ſo ſa njej do rycżow dachu abo na kemsħażym puču abo hdz̄ na wiki džes̄che abo hdz̄ hewak ju mōzachu nadereč. Hilža pač wo žaneho njerodjeſche; wona kōždeho ſi pſchecželnuh ſłowom wotpolasa abo, hdz̄ ju na połoj njewoſtaji, jeho ſi trutħu ſłowom wot ſo wottraſchi.

Bjes thym, kotsiż dobru a rjanu njewiestu phtachu, bē mklodž bur tamneje wokolnoſce, kiz na wulke samōženje njehladasche a hladacz̄ njetrjebasche. Wón bē ſam doſez bohath a mējeſche wot ſwojeje macžerje ſchwarne bursfe kublo. Rjanu a ſtruw̄ wón bē, i temu pilnu a džekaw̄. Tón domiſazu hospodu hžiom dawno trjebasche a bē wſchal hžiom jom a tam pobyl, ale njebē žanu namaka, kotrāž by ſo jemu lubila. Wón holzam njewerjeſche, ſo ſu zwérne a pôzçjive, a bē wot nich tač wjele ſteho ſħijschał, ſo wón, hdz̄ tež jena ſo jemu ſdasche, jačo by sprawnia byla, ju na mēſeje ſaſo wopuſčegi, tač ruče hač wona ſi druhiim pacholom nēkajše pſchecželne ſłowo porheža. S nekaſej ſķužobnej holžu wón ſo njebē rad wodžit, ale Hilža ſo jemu tola wubjernje lubjeſche. Wona na ſebi nēſtto mējeſche, kaž by mkloda kniežna byla. To jenicjke bē, ſo ničto wuhudacz̄ njemōjeſche, ſwotkal a ſchtó wona je. Žadyn džiñ njebē, ſo wjehne žonu a hólz̄, kotrež béchu na nju ſawiſne, kaž to wſchudžom waschnie je, wſchelke wot njejew wjedžiħu. Nekotru prajachu, ſo je wona nekaſti wulki hręch wobeschka, ſwoje njemandželleſſe džečzo ſlónzowała, druhe, ſo je wona mkloda žona, kotrāž je wot ſwojej hroſneho muža cżeſnħla, abo ſo je bursfa holža, kotrūž ſu starschi i ženitwi, do kotrejż njejew ſwo-

licż chžyħa, nisowac̄ chžyli, a ſchtóž ſebi hewak žonu we ſwojim loſyſtmie bēchu wumyħsilke. Dokelž pač Hilža jenak pôzçjiva, ponizna a cżejheje myħsle wosta, bēchu jej ſ wjetſha wſchitzh dobri, tež mklodži wjeſni hólz̄ a bjes nimi najbóle mklodž bur Mikkawſch. Jego leżomniſtwu mjesowac̄u ſ Hawſchnikez kubkom a, hdz̄ ke mſchi abo do wſh hič chžyħsche, dyrbjeſche pola Hawſchnikez nimo, hdz̄ Hilža fluġesche. Bóh wě, tač to pſchiūdże, ſo wón runje we thym čaſu, hdz̄ bē Hilžu ſefnax, wo wſh wjele wobstarac̄ mējeſche a ſo, ſchtóž bē ſo prjedj porēdko ſtało, tam huſto po ſchċeżżi khodžesche, hdz̄ nqedalo ko pſched poħleñzu wona hedijsche, bermi kraj abo ſħath pħókajo. Pschi prēdu wón jenož jej „pomħaj Bóh“ prajo nima kħwataſche, ale ſa nekotru čaſs wón ſtejo wosta a ſo ſ njej do rycżow da. Dejne pôzçjive a ponizne waschnie ſo jemu dale bôle lubjeſche, ſo ſebi napoġledk wějtu bē, pschiſtojnijšu a lēpſhu hospolu njemōjeſħ dostač, hač tu. Tež Hilži ſo Mikkawſch ſdasche sprawnie ſimħiġleni a pēlku cżlowieku bħix a to jei jara derje cżejnjeſche, ſo runje tón ju njeſazpi. Widječ bē, ſo wobaj ſebi dobray bēſtaj, ale dale wona njeſpħinidžeſtaj.

Mikkawſch ſebi wſchitku mōžnu prózu dawaſche, Hilžu narhejcz̄, ſo by ſ nim na piwo abo na ſchleenzku cżejſteho abo na reje do korejżu ſħla. Wona pač jemu to twierdże ſapowedži — a to jeho miersaſche. Jemu ſo ſdasche, jačo by ſo wona jeho hanibowaka a wón bē tola cżejnh bur, ſi kotrūmž ſo wodžiż by kōžda bursfa holža ſo wulku cžeſč dżeržala. Wón jej wot ženitwu rycžesche a ſo ħażi ju ſebi brac̄, ſo trjeba jenož haj prajieč — ale wona fe ūyloſtymaj wocžomaj na njeho poħladajo jemu žane ſłowċċo njewotmolwi. Psches to wſchitko bu Mikkawſch hnēwħu a ſħi, ſo ſebi prjedk wsa, ſo ſo njeħha wjazi ſa njej pſchecž, a tola ſaſo ſa nēlotre dn̄i jeho luboſči i njej jemu žaneho mera njewoſtaji, ſo ſi nowa pſchilħadżowasche, ſo by ſ njej porhežak. Hawſchnikez Hanža ſama, jejna hospoſa, ju zwärjeſche, ſo by tač hluuji ſadżerji a ju narhejcz̄ phtasche, ſo by ſebi Mikkawſha wſala a jeho njewotpolasa. Hilža pač tež tei ničžo na to njewotmolwi. Jei bē wutroba cżejħla. Nekotru hórtu hħiſu wona mjeſčo w ſwojej komorżi wupla, nēlotru nutru modlitwu wona w cżejhej noz̄i i Bohu pōžla. Wona bē Mikkawſch wot wutrobi dobra a hdh by wona ſo ſ nim ūlubila, dha wſchal by wona ſaſo i ſboju pſchisħla. Jom bē wona jenož ſķužobna holža a pſches Mikkawſha by wona cżejħna bursfa hospoſa bħix mħħla.

U pak^o tola, hdy by šo to stac^z dyrbiato, dha by wona prajic^z dyrbiata, shtó wona a shtó jeje nan je. To ſebi wona njewerjesc^h, dokelž bě ſebi wěſta, so Milkawſch, hdy by wón to ſhonik^z, wo nju njebh rodžit. Wona ſebi myſlesche, so budže ſo Milkawſch jeje hanibowac^z, hdyž ſkýſhi, ſo je jeje nan wopil^z proſcher, kotrehož gmejna žiwi. Nekotra khuda holza ſo wjeſeli, hdyž bohateho muža krydnje, dokelž ſo nadžija, ſo budže ſwojich kudhich starſich podpijerac^z a jim na stare dny dobrotu cžinic^z móz, ale džec^z njerodnich starſich dyrbi ſo bojec^z, ſo tej nowej ſwójbje, do kotrejež ſtupi, hanibu njesczini. Hilža ſebi prajesche, ſo ſwojemu nanę, hdy by ſo tudy ženika, na žane waſchnje njebh móhla pomhac^z. A ſebi wona jeho njebh brac^z móhla, dokelž by wón jej a jejnemu mužej ſo wobczějnosc^z a ſo hanibje był a pjeniesh jemu daric^z njebh móhla, dokelž by wſchitko pſchečziniš a pſchepeš. Hlaj! to je to pollece, kiz njelniczomnich a njerodnich starſich trzech, ſo woni niz jenuž ſamych ſo do hubjenſtwa a njesboža pſchinjeſu, ale ſo woni tež ſwoje džec^z njesbožomne cžinja. Ach, Hilža bě jara njesbožomna. Wona by ſwoju klužbu rad wopuschczila a druhdze ſo pſchitajita, hdy by ſo bojec^z njedyrbiata, ſo budža ludžo wſchitko ſle teho dla wot njeje ryczec^z. Nikoho wona njemějſche, kotrenuž by ſwoju ſrudobu a ſwoje po-tajne myſle doměrič móhla. Wſchitzh ju ſa hordu duschn džeržachu a ſa jara wobožnu holzu, katraž njewě ſhto čhe a jejna hospoſa jej druhd^z praji, taſ dha tola ſebi myſli, ſo je někak jara hróſny a hréſchny ſtuk^z wobeska, kotrehož dla wona ſameleži, ſhtó wona je.

Tak běchu ſo lěta minyke a bě ſředž julija 1870. Hilža bě ſrudna, ale ſenak ſwěrva w ſwojej klužbje; Milkawſch drje ſwoje burſke dželo ſe wſchej piłnosću wothladowasche, ale ſi wulſkim njeſloſtom, dokelž bě čežkeje myſle. Běſche na ſhnowych žniach a wſchitzh wo wži mějachu doſc^z džekac^z, ſo býchu ſi nimi hotovi byli, dokelž ſo žito hízom ſi žnjam bělic^z ſapocžinasche. Dha na jene dobo tež tudy w Schlesynſtej powjeſcz ſo roſſchéri, ſo je franzowſki khějor prusſem ſtralej wójnu pſchipowjedžit. Sa nekotre dny ſo na landwehriftow a reserviftow ordry roſnjehochu, ſo dyrbia ſo ſi ſwojim regimentam podac^z. Milkawſch, kiz bě reservista pola kanonirów, tež jedyn wjeſzor poſdze ordru dosta, ſo ma ſo ſa tſi dny we Wrótklawju ſtajic^z. Wulſa bě ſrudoba, ſo mlodži mužojo ſwoje žony a džec^z dyrbiachu wopuschczic^z a na wójnu cžahňac^z. Plakanie a žalosčenje bě wſchudžom, ale tež wulſa

horſliwoſć ſo ſjewi, dokelž ſud wſchak ſebi ničzo bôle nježadatſche, hac^z ſo býchu njeměrni Franzowſojo, kotsiž na wójnu a ſloženje ſwojeho němſkeho ſuſhoda myſlachu, hóbne puſki doſtali. Milkawſch ſo taſ, kaž druſy, hotowasche, ſo by w prawym cžazu, kaž bě ſlaſan^z, ſo ſwojej brigadze pſchitko a wſchitzh jeho ſuſhodo a dobri pſchečeſlo jemu ſkulichu, ſo chzedaž po móžnoſći ſa jeho wězu hladacz, jeho žně ſi polow domkhowac^z a hdy by wón předy domoj njepſchitko, ſaſo wſcho ſvorac^z a wobſyč. Poſleni wjeſzor khotžesche wón hiſcheze jow a tam, ſo by ſwojim lubym ſnathm a pſchečeſlam wutrobnie bože nje prajit. Napoſleſled ſaſtupi wón tež do Hawſchnelez doma, ſo by ſo ſi nimi roſzohnowak. Jako bě ſo to ſtało, ſetka wón Hilžu na proſh poſleñz. Hilža, rjekn^z wón ſi nje, luba Hilža, th widžiſh, ſo ja do wójnu dyrbiu, a ſhtó wě, hac^z ſo žiwh a ſtrowh ſi njeje domoj wróču; daj mi ruku a praj mi, hac^z ſy mi dobra a hac^z chzesch, jelž ſo ſtrowh domoj pſchińdu, moja žona býč? Hilža jemu drje ſwoju ruku da, ale žane ſłowęſlo njewot-molwi. Hilža, luba Hilža, proſchesche wón ſi nowa wutrobnje, ryc^z dha tola, praj mi, hac^z ſo mi ſlu-bic^z chzesch, ſo bých wježdžit, na cžimž ſyhm. Ja nje-móžu, wotmolwi wona. Ale Hilža pſhemysli ſebi tu wěz; žel tebi budže, rjek jenož haj, ja tebie proſchu, dženža, hdež ſo tu drje poſleni króč widžimoj! Ja njemóžu, rjeknu wona ſi nowa ſdychujo. Lubia ſkota Hilža, proſchesche wón dale, njepraj to tſec^z ras; wopomn, ſo nje ženje žimeho wjazh njewidžiſh, hdyž nje tajſeho wot ſo pſchečiſh; bože dla ja cže ſarocžam, rjek haj! Ja njemóžu, ſtonaſche wona. Ně, dha hla-daj ſo, ſhto cžinisch a ſawolwnej to pſched Bohom, ſawoka Milkawſch a ſtocži přeč. Njemóžna pak padže Hilža ſi ſemi, hdež ju poč morwu ležo namakachu.

Najſtra rano běchu ſo wježni landwehriftijo a reserviftijo na puc^z dali a wulſa cžiſhina wo wži knježesche. A dželu nichto žadyn lóſcht njemějſche a tu a tam ſtejachu mužojo a žony a džec^z. Čzi jeni plakachu, cži druſy troſchtowchu. Hilža do ſmjerčeza ſrudna po domje wokolo khotžesche a ſhly ſo jej ſi wocžow kulachu. Jejna hospoſa to derje widžiſche a ſebi myſlesche, ſo je ſo drje něk ſi Milkawſchom ſlu-bika. Teho dla ju wona troſchtowasche, prajizh, ſo hiſcheze tola zhyte wěſte njeje, hac^z wójna budže, ſo je wjele króč hízom tajſa někak ſaſa ſtralej ſtralej a ſo je tola napoſleſled měr woſtał, ſo wſchak běda kulta w bitwje ſwojeho muža njetrjechi, ſo Milkawſch

wschak je starý dosz, kij može ho na lebdu brac, so ho wschak weseče strovy domoj wróci a so potom rjany kwas budze. Taiste troščtowanja nicžo njeponachau, wjele wjazg Hilza dale bōle plakajo žalosčesche: ně wschak, won wjazg domoj njeprichtidze a ja bym teho wina. Alle mój Božičko, njejjh dha so wezera wjeczor s nim ſlubila, hdyž ſtaj wonka hromadze ſtejal; won je tola teho dla wezera wjeczor k nam pſchiſhot a je drje tebi ſwoje burske kubko pſchiſhac̄ dale, priedy hač do wójny dže — praji Hawſchnilez Hanža. Ně wschak, rjeknu na to Hilza, ja bym jemu prajila, so ja jeho njevjesta byc̄ njemóžu a won je kaž ſazwyslujo wote miye ſchók a žiweho ja jeho wjazg njevidžu! Na to Hawſchnilez Hanža ruzh wýsche hlowy poſběhnuwschi ſawota: ale mój Božo, mój Božo, by dha th wrótne abo by th mordarſta abo džontla jeneho drac̄a? něk dyrbju to wjedzic̄, ſchtó a ſwotkal th by, praj mi to, hewal tebje ſ doma wucžerju. Za njejjh wrótne, wotmolwi Hilza, tež njejjhym žana mordarſta a njejjhym ženje nicžo ſteho wobeschka; ja bym džec̄o junu bohatych starskich, a ſchtóz mój nan je činił, ſa to ja njemóžu. Šchtó dha je won c̄inił, praschesche so něk Hawſchnilez mac̄; won drje je něleho ſlónzowala abo wopake pjenysh džetak abo je do jaſtwa ſadžen̄? Ně, wotmolwi Hilza, nicžo tajſe won wobeschok njeje. Njeſtlo pak tola dyrbi byc̄, ſchtóz tebi na pucžu ſteji, hudasche Hanža dale; hewal ſebi njemóžu wumyſlic̄, ſchtó by tebje wabicz móhlo, tajleho pachola, taſkiz Milkawſch je, a kij tebje lubuje a cze ſa žonu mēcz chze, wot ſo polaſac̄; twój nan drje je faſchnu pſchiſhaha c̄inił, abo ſo ſameho ſlónzowala, so njeje czeňnje poſrjeban! Ně wschak, rjeknu Hilza, ja chzu wam wschitko wupowjedač. Na to wona ſo na lawku ſyže a ſ wutrobnymi ſlowami ſo wscheho wusna, ſchtóz jej na duschi ležeſche a ſchtóz wy, lubi čitarjo, hžom wěſcje. S nutroñezu Hawſchnilez mac̄ bě pſchiſhuchala a hdyž bě wschitko ſhortila, nje-mójeſche ſo dosz džiwacz, ſo tajſteje winy dla Hilza Milkawſchej bě ſentwu ſapowjedžila. Moje džec̄o, rjeknu wona, th by drje trochu hlapikoſte! Hdy by Milkawſch to wjedzil, ſak ſ tobi ſteji, dha by cze ſubjeradu wſak. Čakaj! My dyrbimy jemu to k wiedzenju dac̄, priedy hač won Schlesynſku wopuſčez! Bože dla niz, wotmolwi Hilza, ja njemóžu, — a proſchesche ju, ſo by nikomu nicžo wo thym njeprajila, ſchtó wona a ſchtó jeje nan je! A pak tola, ryczesche Hawſchnilez mac̄ na to, th dyrbiſch, — a Milkawſch

dyrbi wschitko ſhortic̄, cžoho dla jemu ſlubic̄ nje-chac̄; dži a wobſtaraj ſwoje dželo, ja budu ſo ſa wschitko starac̄.

Hawſchnilez hoſpoſa bě sprawna duscha; jej Hilza ſel cžinjeſche a na měſče ſawota ſwojeho muža, kotrejuž tu zyku naležnoſc̄ prijódki kladžesche. Teho nufowasche wona, ſo na druhi džen na pucž do Wrótsławia podac̄ a tam Milkawſcha phtac̄ a jemu wscho wupowjedač. Hdyž pak Hawſchnilez wuj tam pſchiſtide, bě Milkawſch hžom dale do Němzow a k Rheiñej wozjel! Hanža pak ſwojemu mužej teje wěžh dla žaneho měra njevoſtají. Hilzi wona nicžo njeprají, ale džesche k knjesej wucžerſej a teho proſchesche, ſo by na Milkawſcha pólneſtliſt napiſala a w nim wschitko wopisala, cžoho dla bě jeho Hilza do teho čjaſa wotpolasala.

Tak ſo njeſtlo njeđzel pominh; wot Milkawſcha žana powjesc̄ a žane wotmolwjenje njeđnidze. W nowinach pak piſac̄u wot ſbožomných bitwov a dobýc̄ow, kotrež běchu ſo pola Saarbrückena a pola Wörtha a Weizenburga ſtale a ſ wulkej wjedzivostžu Hawſchnilez nan, kij bě priedy ſam wojak byl, nowinu čitaſche a ſwojim ludžom pſchi wjecžeri a pſchi wobjedze wo thym powjedasche, ſak ſ wójnu ſteji.

Jenu njeđzlu wjeczor běchu ſo pola Hawſchnilez jeho ſuſkodžo ſeſchi a ſedžachu na lawkach wokoło wuleho dubeho blida, kotrež wo iſtwie ſtejſeſche. Štužbni hóly a hóly běchu též doma wostali a Hilza w kučiku njeđaloſto wot kachlow ſedžesche. Hawſchnilez nan bě najnowishe nowinu wot knjefa wucžerja doſtał, w kotrejž bě bitwa pola Weizenburga drobnje wopisana. Won bě ſebi ſwoju brylu na nōž ſtají a čitaſche ſwojim poſkucharjam wschitko wot ſpočatka hač do konza, ſchtóz tam ſtejſeſche. Wopisane bě, ſak ſu pod naujedowanjom pruskeho krónprynza pruszy grenadirojo a bayersky třelzy město Weizenburg najpriedy nadběhali, ſak ſu pſched wrotami a na bliſtich hórkach a winizach pſchečzivo Turkam a Franzowſam ſylnie wojovali, ſak je na poſledk artillerija ſ kanonami na to město třelala a ſo bliže k wrotam ſčahnyka, hač ſu ſlónzne njeſtcečeljo zofali. Wopisane bě dale, ſak ſu ſo cži na jenej horje twjerdze ſaſhnyli a ſo ſ granatami a ſ mitraileusami móznie na němſke wójsko dali, ſak ſu grenadirojo tu horu ſchtormowali a ſ kajſej horliwoſc̄u a muſkej hrébkoſc̄u ſu ſo němſkych pěšacyh na njeſtcečelow walili a hač wjele ſtom k prawizh a k lewizh wot kulkow trjedheni ſu pamli, ſ jenajkej možu a wobſtajnoſc̄u do předla hnali, a ſo Franzowſam

sojo su napošledi cželacž dýrbjeli. Wopisane tež bě, ťak je jena pruska batterija, hdyž je so na horje sta-jita, wot sadh byla nadpanjena a so je wjele wojskow ranjenych a morjenych. Powiedane bě wot tych taw-syntow, lotfiž běchu tam w swojej krwi leżeli, kajte žalozne ranę běchu měli, ťak su s džela do lazarethow wotwieseni, morwi pak sa někotre dny do wul-lich jamow pohrjebani.

S tschepotanjom a s hrošu běchu wschitzh pschi-pořežhali a někotra syfliczla bě so mužam s wočow wuronila a žony, kotrež pôdla běchu, pčkalachu. Psche-tož runje w tutej bitwje běchu so te schlesynskie regi-menty žobu wobdželicž měli, w lotrychž syhnojo a mužojo se wžy stejachu. Hawschnilez nan žam, hdyž bě s či-tanjom hotowy, wsa bryšu dele a tržesche ſebi něchtos s wočow, ſhtož njebe pěſt ani prôch, ale syfliczla. Bohu budž džak, praji wón swojej ruzh syklawisch, nažhi wojažh su mužy wojovali; lhwala a cžesč budž jim, so su tak twjerđe napřečezivo ſtali temu ſtemu hrosnemu njepscheczelej. Wutroba ſo we mni wjeheli, hdyž pomnju na tu horliwoč a na tu wutro-bitosč, kotrež su ſjewili. Ale cžejka je mi tež wutroba, hdyž ſebi na te wulke wopory pomyslu, kotrež je ſebi tuta bitwa žadala. Boh budž hnadinž tym, říž su panhli a wolskewi a troſchtui thch wbohich ranjenych, lotfiž ſo nětko s wulki mi boſoſčem ſedžicž maja.

Wschitzh pschitomni běchu tych žamych ſacžucžow a myſlow polni, woni ſdychowachu a kždemu to pra-ſchenje na wutrobje ležesche, hdyž bych jenož wjedzik, ťak je ſo mojemu ſhnej, ťak je ſo temu a temu ſechko, hacž je morjeny abo ranjeny abo živý a ſtrówy. Dotho woni hiſchcze hromadže ſebjo wot tuteje bitwych zechachu a pschezo s nowa dýrbjesche Hawschnilez wuj to a druhe s nowinow cžitacž a wschitko po móžnosći wulkadowacž.

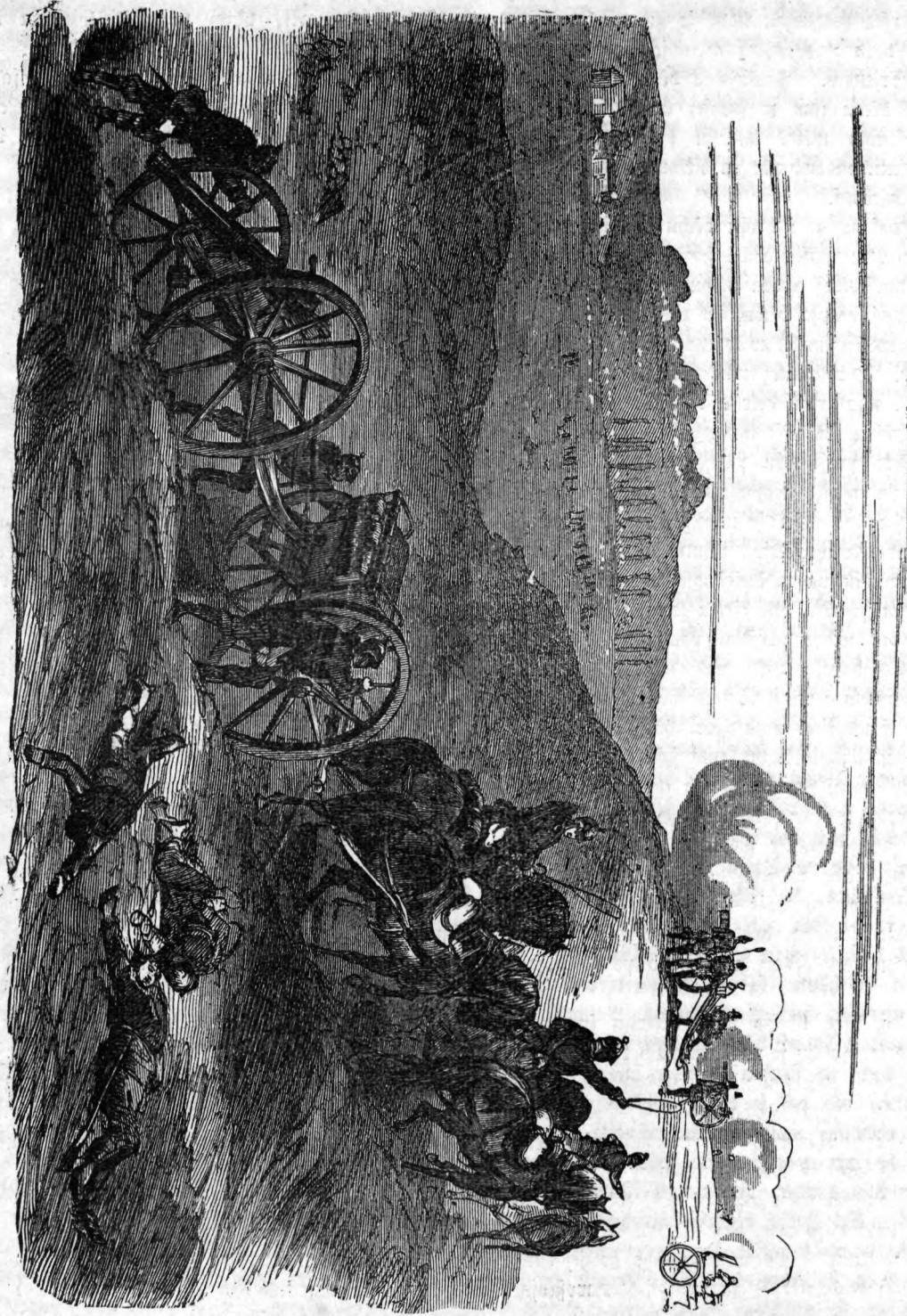
Hžom tehdy, hdyž bě ſo na artilleriju ſpominle a wot teho cžitako, ſo bu je na batterijawot ſady nad-panjena a so je wjele tych kanonirów ranjenych a morje-ných, ſo w kuzilu, hžej Gilža ſechiſche, ſylyne pča-lanje ſhyschecž da. Woblecžo do ſchorzucha ſawalene a na kolena počhilena ſo wona ſmětowacž němožesche. Wona na Mílkawſcha ſpominajo bě ſebi wěſta, ſo je tam tón žobu byl a ſo tam abo morwih leži abo ſo je na ſmjerč ranjeny. Wutroba chžiſche ſo jej ro-ſlamacž a hľuboka ſrudnoč bě ju ſapſchijala, woſebje, jako cži ſhromadžení mužojo žam ſo ſapocžachu ſyčecž a prajšu, hdyž výhymy jenož wjedzeli, ťak je ſo

Mílkawſchej ſechko. Mjelčo džesče wona ſe jſtwy a do ſwojeje komorti, hžej ſo pschi ſožu na kolena ſalnu a nutru modlitwu k Bohu wuſpěwa. Žyku náz němožesche ſpacž a hdyž někak do drémanja ſapadže, dha ſo jej džiſesche wot Mílkawſcha, ſo widžesche ſužu krwe, w kotrejž wón ležesche abo wulku žamu, do kotrejž běchu jeho pohrjebali.

Wiele čažka ſebi hiſchcze ſudžo wo wžy wot tuteje bitwych powiedachu a Gilža na ſmjerč ſrudna a bleda, k žanemu dželu pramje ſmana w domje wołoko hžodžiſche a hdyž tež Hawſchnelez macž ju troſchtowacž pho-tasche, wona ſ hlowu wjiesche a praji: ja ſhym na jeho ſmjerči winowata; moje dla je wón do ſmjerče ſchok a ja ſa to nihdy žane wodacž doſtač němožu.

Wérno bě, ſo bě ſo Mílkawſch pola Weizenburga psched druhimi wuſnamjenile. Hžom hdyž ſo město Weizenburg dobhež mějeſche, běſche wón pola ſwojeje batterije přeni byl, říž běſche kanonu do města wjedzik a dokež tam tež ſ wołnow a ſ domow tſelachu, bu wón wot ſulki do nohi trjechenh, tola pak jenož lohžy ranjeny. Nana drje jeho bolesche a krej ſ njeje běſesche, ale wón teho žaneje ledžby němejeſche. Wón ſo ſwojej batteriju dale cžerjeſche, ſ města won a na horu, na kotrejž běchu ſo Franzowſojo ſestajeli a ſ kotrejž Pruslích a Bajerslích ſo ſylnym tſelenjom powitachu. Ale runje ſo tak wulki mozu ſchleſhyska diviſiſa, ſ kotrejž běchu ſo Bajersky ſjenocžili, na tutu horu ſwój nadpad ſežini a ſ tawſhnikrčenym hura ju ſchtormowaſche. Mílkawſchowa batterija ſo po volu na ſamjenjožtym pucžu na horu horje wjiesche a hdyž konje ſastachu a wojaž cžahnyč němožachu, pschimachu mužiſwa žobu do kołow a ſtorlachu a cžiſčachu ſredža w najwjet-ſhim ūlowlým deſchžu, hacž horjelach njebečhu. Někotsi wot kanonirów běchu drje ranjeni abo morwi ležo woſtali a ſameho wýſhka, říž tu bateriju naujedowaſche, trjechi to njeſvože, ſo bu jeho kón ſatſeleny a ſo dýr-bjescche pěſchi dale kročicž. Po wulki prozowanju bě ta batterija na wjeſtak horu dojela a ſo tam poſta-jila. Wona na njepscheczelow ſwój woſen wotewri. Mílkawſch, jako wýſchi kanonier, a wschitzh druſy tu ſwoje ſtrawne dželo wumjedzechu a ſ granatami Franzowſo hje-wſchego ſmilenja wot boła pschescežachu. Widžicž bě, ſo jim tſelenje tuteje kanonu wulku ſchodu cžinjeſche a ſo jich nuſowasche, ſo bole do ſad ſežahnyč. Kanon hřimotachu, kule hřimotachu, kur ſo ſmahaſche. Někto ničjo njeſtlyſchesche ani njevižiſche. Dha na jene dobo ſ výſlích ſektoru in batterija zde ſompaginā

Ge weisenburgsej bitte.

Turkow a Guarov a drugich pěškow nadpadže, so kanonirojo sa swoje težska pštihimac a so wobaracz dýrbachu. Tu nasta nětk mózna bitwa, we kotrej budžichu naschi pschěhrali, hdvž budžische schwadrona schlesyńskich husarow njepschilečka, kž Turkow a Kavylow sahna a jich s wjetšha jathch wa. Kanonirojo běchu pak tola wulku schlodu čerpili. Vjes kanonami a spodnich nich a njedaloko wot nich na hórzch czi jeni morwi ležachu, druhý pak w swojej kwi so valachu. Vjes nimi bě tež Miklawšch. Hžom pšti spoczątku tuteho nadpada bě jeho jena kulta do praweho ramjenja, druha do lewej nohi trzechka. S tutych swojich ranow krawjo ležesche won njedaloko wot swojego kanony poł morwy. Myſle běchu jemu faschke a won ham wo ſebi nicžo njewiedzesche. Wjele hodzinow drje bě won tak ležat. Bitwa bě dale ſchla. Schlesyńskie a bayerske regimenty běchu njepschilečela pſhemohli a s hory deſe sahnali a ſa nim čerili. Čzichosz czo-pkeho wječora bě ſo na ſemju roſſchérila, jenož ſadloka ſo tſelenje ſchyschecz dasche. Hdvž Miklawšch ſe swojego ſpanja wotučji, ležesche won w kólni, hdvž běchu jeho ſmilne ruki sanitatnych wojakow na noſydlach donijeli. Lekarz bě jemu kule ſ ranow wutorhnyt a jeho ſwobalał. Wot wulkeho krawjenja jara woſlabnjenyh ſapadže won ſ nowa do womorw. Wjele dnjow ležesche won w ſmiernej ſtrachosći, ſhma jeho tſchafesche a bołosz jeho czwilowasche. Ale pſches ſamariſku lubosz lekarja a pólnych diakonow bu won derje woſladanu a ſa nělotre dny jeho do wosa ſadichu a parowos jeho na železnigh wotwjeſe. Najprjedy pſchindze won do Braunschweiga, wot tam do Lipska, do Drážđan, do Šhorjelza a wot tam do Wrótkawja, ſo by tam zde dohojeny był. Tu mějſeſe won pak hiſchče wjele wustacz. Jego ranh jara čezzhy žižachu a ſta hězna hkorosz ſo na njeho dasche, ſo bě dohko njewěſte, hac̄ pſti žimjenju wostanje.

W ſchlesyńskich horach běchu ſo bjes thym žně domſhowate a wschtiko po starym porjedze džesche. Hilža bě jenak ſrudna, tola pak ſe wschej ſměrnoſcju ſwoju ſlužbu w Hawſchniez domje ſastara. Krótkie powjescze a líſty běchu do wži wot wojakow, pſti wójsku ſtejazh, na starskich doshle, ale wot Miklawſcha nicžo njebě ſchyschecz. To Hilžu hiſchče hole hrębasche, tak ſo bě w swojej wutrobje wěſta, won je w bitwie panh a wumrjeł. Dha ſo jedhn džen po wži powjedasche, ſo Miklawšch we Wrótkawju w lazareče ranjeny a hory leže. A jaſo Hawſchniez nan wječor ſchlesyń-

ske nowinu domoj pſchinjeſe, dha tam w nich wo prawdže ſtejſeſe, ſo je ſo bjes drugimi tež Miklawſch. ſ Wadowa, wýſki kanonier pola ſchleſhniſleje artillerie-brigady, w bitwie pola Weizenburga do leweho ramjenja a do nohi tſeleny čezzhy ranjeny do Wrótkawja dowjedſe a tam na swoje ranh a na hěznu hkorosz hory deſe leži. Lubly nano, ſuba maczé, ſawoła Hilža, hdvž to ſaſtyscha, ja dýrbju ſ njemu, ja dýrbju jeho wižječ, ja dýrbju jeho woſladac, ja dýrbju jemu woſproſhyc, ſchtož ſhm jemu ſleho a ſrudobh nacžiniła. Woſpuſhčeſe mi, ſo ſ njemu hkwataſ. Tu njebě žane woſradzenje, džen a nōz wona žaneho mera njemějſeſe a Hawſchniez macz ſama napoſled ſa to hkoſowaſche, ſo by ſo jeje wola ſtała. Schto pomhaſche? Hawſchniez nan dýrbjeſe ſo ſ uje na pucz podac a pſchindze ſ Hilžu do Wrótkawja. S wulkej nuſu bu jemu a Hilži woſpuſhčeſe, do lazaretha ſ Miklawſchej ſancz. Blědy a ſlaby ležesche tón na ſwojim kožu, jako Hilža ſ durjemi nutb hkwatajo na ſwoje kołena pola jeho koža panu a jeho ruku ſapſhinnu. Moj lubowanu Miklawſcho, proſhesche wona plakajo, wodaſ mi, ſo ſhm cze hdvž ſrudžika, wodaſ mi wschtiko, ſchtož ſhm tebi pſti naſchim roſzjohnowanju prajila, ſo njemóžu twoja bycz. Ta čzu tebi wscho prajic a njecham cze ženje wjazh woſpuſhčeſe, jeli ſo wo mnje rodžiſh! Jenož njebudž na mnje ſh a wodaſ mi. Tak wona žatoſczeſe a ſylsh ſo po jeje ſizomaj ronjachu a ſ woczow ſo jej plomjo najwutrobnisheje lubosze ſwěczeſe. A Miklawſch — jemu bě jako by ſ czeſkeho ſona wotučil, won ſo ſ wjeſeloscju na nju ſměkotaſche a jemu ruku twjerdze kloczeſe. Ryczeſe won ſlabosze dla wjele njemóžſe, ale ſ jeho mikow bě wižječ, ſo je wschtiko wodaſ.

Hilža pak je, hdvž tež ſ wulkej próžu, dowołnoſeſ dostała, ſo ſmě w lazareče wostac a tam horych a ranjenych woſladac ſomhaſ. Ženeho horeho tam pak wona ſ najhorliwieſzej ſwěrnoſcju a lubosze pſchede wschtikmi drugimi woſladuje, a tón je Miklawſch. Won je jemu wschtiko wupowjedaka, ſchto wona je, a čzoho dla je ně prajila, hdvž je ju ſa žonu mējč čzył. Fejneho nana je Boža ruczka bjes thym ſajala a ſ Miklawſhom ſo ſ Bożej pomozu a pſches Hilžine ſwěrne woſladanje dale bôle polepſhuje. Won je tak čezzhy ranjeny, ſo drje hromy wostanje a wjazh wojerſku ſlužbu njebudže ſastac mōz. Ale won tón čaſ doczaſac njemóž, ſo by ſaſojeny ſ lazaretha puſchceny był. Schto potom čznicz budže, hac̄ ſ Hilžu

kważ směje abo niz, ta my njewěmny. Jenož to wěmh, so staj wonaj, Miklawsch a Hilža, mér sežiniloi a Boh chžel dac̄, so by ho w krotkim tež bjes thymaj ludomaj, bjes Němzami a Franzowami, katrajz hisheče wójnu hromadže mataj, tajti mér sežinil a so by ho tak někotry namoženja, na kotrejz njewiesta čžala, strový domoj wróćil a s njej kważ hotował.

5.

Kak ſo ſkržba móže dobýc̄ a pak tola pschěhrac̄.

Tsjo pscheklepani konjokupz̄h běchu ſo na to ſjenočili, ſo chzedža ſwoje pjeniesy hromadu dac̄ a ſ nimi ſwoje wikowanje hnac̄. Dwaj wot nich běſchtaj ſebi derje bjes ſobu ſnataj, tsec̄i pak zuſomnił, ſ otrhymz̄ ſo tu a tam na wikač běſchtaj trzechiloj a ſo jimaſ ſdasche ſamožith muž bhc̄. Tuc̄i tsjo ſo na konjazých wikač něhdze w Poſnankej w jenej korečmje na to ſrejcachu, ſo chzedža kóždy 400 tol. hromadu namdac̄ a ſ tuthmi pjeniesami někaſtu prawje wulku warbu ſežinicz. Dokelž pak žadyn druhemu njewěrjeſche, dha wužinichu, ſo chzedža te nawdate pjeniesy, mjeñužy 1200 toler hosczenzarzej, ſala kotrejz ſwoju hospodu mějachu, na khowanje pschedopadac̄. To ſo ſta a woni hosczenzarzej rjeknichu, ſo njeſmje te pjeniesy ntž jemu ſhamemu wot nich, hdj by po nje pschischtol dac̄, ale jenicžy wſchitkim tſjom, hdjz̄ hromadže po nje pschindu. Po ſnedanju wotendzechu čzi tſjo na wiki, ſo bhc̄ tam ſwoje ſbože ſphtali. Sa poſ hodbym pschiběža jedyn wot nich ſkol do hosczenza i hosczenzarzej prajo: mojej towarzſhei mie ſceſletaj po te pjeniesy, my mamh možemh dobru kúp na wikač ſežinicz a ſo bojimh, hdj bhc̄m wſchitz̄ wotefchli, ſo ta zyla wěz hróſno dje. Hosczenzaré ſo drje wobrafſche temu i woli bhc̄, ſo na to wuměnjenje powołajo, pod otrhymz̄ ſu jemu te pjeniesy dowěrjene. Tón pak, kij bě pschiběžat, jemu žaneho mera njewostaji, wjele bhole i wſchej ſpečhnoſci niſomafche, prajic̄, njeſkym dha ja ſprawny muž, njejkym dha ja dobrý ſa tute pjeniesy; njeje dha mój džel a pschinoſki tež pôdla? Dyrbiak teju druhemu ſhem pschimyjeſcz a psches to ta kúp róſno dje, dha ſeje wž na tym wina a my ſenje wjaz i wam na hospodu njepſchindzemh. Hosczenzaré ſo napoſledk narhcęcz da a te jemu dowěrjene pjeniesy temu jemu, kij bě po nje pschischtol, wostaji;

wón ſebi pschi tym mygħlesche, to by tola ſa mnje wulka ſchloba byla, hdjz̄ woni wjazh le mni njedvihu pschischtli, pschetož woni kóždy ras toſiſtto pterjes, woshebjie hdjz̄ běchu dobru kúp ſežinili, pschecžinichu. Tón pak, kij bě te pjeniesy doſtał, poda ſo niz na wiki, ale na jeleſnizu, ſo by na parnhm wosa do zusbh čeſkn̄l. Pschipoldnuj taj druhaj i wobjedu pschischtaj a prěnje praſchenje na hosczenzarja bě to, hac̄ tu jeju towarzſh njeje. Wonaj powjedaſchtaj, ſo je ſo na wikač wot njeju ſhubil a ſo ſo jimaſ wjazh połaſat njeje. Hosczenzaré njemako naſtróžanh jimaſ wotmolwi, ſo je tu tón tsec̄i drje pobyl a kak ſo ta wěz je měla, ſo je jemu te pjeniesy dač̄. Wobaj na měſcze ſpoſnaſchtaj, ſo staj wot teho njebolata ſjebanaj, połaſchtaj ſo na polizaſtvo a daschtaj jeho phtac̄. Ale wſchitko bě podarmo. Wón ani na wikač ani w měſcze ani w kraju njebe i namačanju a bě wěſte, ſo je do wukraja, do Poſliskej abo do Ameriki abo ſchtó wě hdje wužekn̄l.

Taj dwaj na to hosczenzarja wobſforđiſchtaj, ſo dyrbi jimaſ te pjeniesy ſe ſwojeho ſamoženja narunac̄, kotrej zemu pod tym wuměnjenjom dowěrilaſtaj, ſo niz jemu ale wjedtikm tſjom je dac̄ dypbi. Skržba doſč doſč traſeſche, ale wuſudženje wupraji: hosczenzaré ma placžic̄. Na radu ſwojeho mudreho rhcžnila tón ſo temu wuſudženju podczęſtym a rjekn̄: pjeniesy ſu hotowe a ja je wuplačzu, jeli ſo wſchitz̄ tſjo po nje pschindu. Tón tsec̄i pak hisheče dženſniſchi džen namačanu njeje, a teho dla ſtač taj dwaj drje ſwoju ſkržbu dobyloj a pak tola pschěhratōj.

6.

Ian a pschedženaſak ſo wo wójnje roſtryčjujetaj.

Pschedž. Maſč dha, wujo, někaſtu powjeſč wot twojeho Žakuba, hac̄ je hisheče strový a živý? Ian. Niedawno halle bym pólmu khartku wot njeho doſtał. Wón mi piſhe, ſo je, Bohu bu džak, strový. Něk psched Varisom ſteji, ale ma ſo hubjeſne doſč. Hlód runje njetrjeba czerpic̄, ale ma hewak doſč wobcežnoſčow a ſtrachofizow wuſtač. Wón ma na pschedstraži ſobu ſtejic̄, wo dnjo a w nožy, hdjz̄ kulkī a granaty jenož tak wokoło njeho ſetaju. Hdj by tola ſkoro kóžz teje bjesbóžneje wójny byl! Pschedž. Prjedy tola žadyn kóžz njebudže, hac̄

Paris njejsu dobyli. Hdy pak to budze, to Boh te. Franzowsojo dyrbja priedy zlye ponizeni byez, pschetož priedy ho s nimi nihdy a na nihdy mer sejnicz nje- budze a njemože.

Jan. Czoho dla pak tola niz? Wschak su Pruszy Napoleona jateho wali, a pschecjivo temu, niz pak pschecjivo franzowskemu ludu je pruski kral, laz je sam prajie, tu wojnu sapoczał. Chto dha tam netk hiszceze chzedza, i czomu dha dyrbja to wulke mesto Paris do grunta tselecz? To tola nicio njeje, kiba tajke prawe pruske wulzycinjenje! Ja tebi praju, wujo, ta zlyka wojna je wschał tola jenož tajka někajka bramborska woboznoscia a nichotó druhi na njej wina njeje hacz ton luby Bismark! Czepla tola, temu ja nihdy te dobyca njeoppscheju, kotrež je to sjenoczenie nemiske wójsko dobylo.

Pschedž. Dha by ty najradsho widzik, so bychu Franzowsojo dobyli a ho do naszych krajuw walili a nasche mesta a wzy wupuscili a wurubili?

Jan. Haj! to bych ja Franzowsam popiskał, so bychu tych hordych Pruskich sbili a ponizili, njech by ho nam sa to tež srudnje doscž sklo!

Pschedž. Eh by pak tola wobozna hlowa, wujo.

Jan. Haj! i czomu dha su Pruszy tu wojnu sapoczel? Njejsu woni tu zlyku naleznoscia tak sachmateli, so franzowski khezor njeje hinal moh, hacz se swoim wojiskom ho na nich dacž? Njeje Bismark hizom dawno na to lakał, so by sažo kuch kraja sa Prusku dobył.

Pschedž. We tym ho pak zlye molicz, wujo, hdyž prajich, so je pruski kral abo jeho minister Bismark tu wojnu sapoczał! Njezitasch dha ty Serbske Nowiny, w kotrejž be to na drobne doscž roestajene, so je Napoleon se swoim ministerstwom a ludom se wsche lezniczemu pruskeho krala na to hnał, so ho ton wobaraż dyrbi?

Jan. Ach! Serbske Nowiny jow, Serbske Nowiny tam; redaktor tych samych je sam s Pruskeje a teho dla je wón to tak pišak. Ja ſebi to njeadam narzecz, so su Pruszy wojnu męcz czylili, a netk woni ju maja a Bohu budz storzene: sa tu zlyku žalosic a sa tu krej tych tawsyntow a sažo tawsyntow, kotsiž ſu panyli, budza woni jara na budnym dniu wotmolwienje dacž dyrbječ!

Pschedž. Daj ſebi jenož ryciez, wujo! Eh ho molicz a ho wot twojego njeoppscheja, s kotrejž wschiſko hidiſkih, ſhtož pruske rěka, ſažlepicž dasz! Khezor

Napoleon III. je tola tu wojnu pschitowiedzic, niz pak pruski kral. Chtož je khezora i temu wabito, to kózde dżeczo te, mjenujz bojoscia, so ho na swoim thrónie wjazy ſdżerzeč njezdze, kiba so wón swojego njemérneho, prósneje čeſeče lakomneho a hordeho luda myſlje na něchtó bruhe wobroci, ſhtož by jón spokoječ mohlo. A temu pschitidze jeho żona, kotař je jeho naſchewuwała, so by laz jeho wuj Napoleon I. někajku wojnsku kwalbu ſebi dobył. Krajne naleznoscie běchu tak sachmatane, so ſebi khezor żaneje radz njewjedzisze, hacz wojnu sapoczeč. A temu ſebi myſlesche a ve wot swojich pscheczelow i temu narzecz, so je netk prawy čas, połnognonemiskemu swjaskej naſchecjivo stupicj, jón roſtorhacž a ſebi kuch nemiskeho kraja amelitrowacž.

Jan. Mjerycz mi jenož! To wschiſko je s Bismarkom wotryczana węz. Napoleon je deje sa tym pschitishol, so chzedza w Franzowskiej republiku ſaloječ a jeho sahnacž. Ale tež w Němzach su republikanarjo pschego wjazy pschitowiarjow dobyli. Duž ſtaj Napoleon a Bismark wuchinikoj, so chzetaj wojnu sapoczeč a republikanszky ſmylene regimenty do prijodla ſtajicž, so bychu te ho najpriyedh bjes ſobu ſefatsleli. To ſtej wschał pschelpanej hlowje Bismark tak derje laz Napoleon.

Pschedž. Hdy by to wérno bylo, dha by dawno wojna swoj kóng męcz dyrbjaka a Napoleon njeby tak dolho jatc hediſk na hrodze Wilhelmshühe pola Kassel a Pruszy s druhimi Němzami sjenoczeni njebych ſak dolhe měšazh wojowac̄ trjebali; dha njeby ho ſloro zlyke franzowske wójsko jate na nemiske twierdzisny wotwiesc̄ trjebake. Pomyſli ſebi jenož, so tu na 339,000 franzowskich wojakow a na 8000 wójskich offizirow mam, kotsiž maja ho netk wot naš žiwicž — a dha njebudzicu ho twierdzisny laz Straßburg, Toul, Metz atd. pschepodale!

Jan. To runje je, ſhtož ſa to ſwiedeči a ryciez, ſhtož ja praju, ſa ſtaj Bismark a Napoleon III. psches jene. Pruszy wojuja jenož napschecjivo republiży. Hdyž budze město Paris, hdyž netk republikanarjo knieža, dobyte, dha budze Bismark Napoleona III. ſa khezora poſtajicž a zlyke franzowske wójsko, kotrež je netk pola noš jate džerzane, budze puſtac̄ jemu i pomožy, so by tam a potom tež pola naš wicha ſwoboda dale bóle podtekac̄ena byla. Eh budžeskih widzicž, wujo, ſo ja prawje mam!

Pschedž. Mlenisch ty, ſo nasche wójsko njewę,

czoho dla f tajkej horliwoszcu wojuje? Wérisch ty wo prawdze, so ho naschi wojazy kaž hlupe wozny i ręsanju do krawnych bitwów honicz dadza Napoleona dla? Dżerziszh ty kralow a wierchow w Némzach sa tak bjesbóznych mużow, so móhli tajkeje winy dla naschiu mużow a młodzenzow do tajkeje żakośnje krawneje wójny saplesz Napoleona dla? Né, né, wuj, ta wéz je hinascha, hacz szébi ty myßlisch. Franzowski lud je wot hordoseje naduth, saßlepjeny a słażenj. Wón szébi myßli, so żadny lěpschi njeje na hweźe hacz wón a so dyrbi po tajkim wón wschudzom swoju wolu wuwijesz a so je f temu powołany, wschudzom roskasowacj. Wón je jara podobny na iſraelski lud, wot kotrehož nam biblija powjeda, so ho sa tón wuwolony lud Boži dżerzesche. A franzowski khézor Napoleon je něk na dwazeczi lét kaž mózny thran tutón lud na wusbje dżeržak a bě jemu szadzeny wot Boha jako czwila egipciowska. Kaž wustojny kellek je tutón khézor swój lud drje wjèle lét f jenej nohu teptak, f druhej nohu pał f nim rejswał. Něk pał bě czas pschischoł, so běchu jeho kyezi. Tako tón luby muž sa tym pschindze, prasi f nim: pój, mój ludo, my chzem Némzow ras nadpanycz. Czi su ho sważili, hlowu pośbehnyç a bjes szobu do wéstego sjenoczenstwa stupicj. Hóimy jich rózno. Spomnicje na to, szto su naschi wókojo w předadwszych lěstohtkach cziniili, kaž su temu sasparnemu némiskemu Michalej jedyn kruch kraja po druhim wotdobyli a wjèle nadobisny domojs pschinjeßli. Runje lětsa many wuskeje szuchoth dla hubjene žně, czehumy do Némzow, so tam najescz a naformicj. Bijnym a wurubujym jich, woni njechadza naš wjazy sa tón szkawny wuwolony lud dżeržecj, kotrejz my tola szum. Tak Napoleon f swojemu ludu ryjesche. We wutrobje mjeſeſche pał hinasche myßle, wjemujz někajtu wójnsku haru sapoczeſz, so njeby tón lud dale na swoje hubjenstwo spominak. A tutón lud swojemu khézorej pschihlošowaſche — wón pschimasche sa brónju a wolasche: haj! haj! na Némzow chzem so dacj, tych biež a ponizowacj, jich kraje jim wotdobycz, jich traſhicz a czwilowacj. Němol so pał nicto; Bóh so njeda sa zmęc mécz! Woni su so w paſlagach, kotrejz druhim su stajili, szami popaniali, woni su do jamy paniali, kotrejz běchu sa druhich wuryli! Sztož so ham powyschuje, tón budże ponizeny! Némz y wschitku staru swadu, kotrejz dla buchu w předadwszych wójnach wot Franzosow pschewinjeni, wostaſihiu a so na dobo sjenoczihu, hrožazemu szuſodej

napscheczimo wojowacj. Woni so se sjenoczenym mozami do wójny dachu a kož lawy muszy napscheczimo njeſcheczelj stejachu a něk je tón hordz franzowski lud pobity. Tego wójsko je roſhnate a jate a tola wón so poddačz njecha. Khézor Napoleon, kij je Franzosom do njeſboža pschinjeß, szedji jath w Némzach; weni su szébi republiku szkoſili a praja, so chzedža so hacz do poſlenjeho muža wobaracj.

Jan. To jum jedyn tola sa ſko wſacj njeſdže. Wſchal Bismarck na to džela, so by jum kruch kraja wſał. Wón njecha mér cjinicz, khiba so Franzosovoje jemu Elsaſ a Lothringsku wotſtupia a to so jum tola njeſdzech džiwacj, so woni do teho njeſwola. To je waſchnje pruskeho krala a jeho Bismarcka, so hdyz mózetaj, dha zufym ludam a kralam kraj bjerjetaj. To je so psched poł ſta lětami ſe Sakskej, psched schyrjomí lětami ſ Hannoverskej, ſ Hesenskej, ſ Maſzawſkej ſtalo a něk ſ Franzowskej.

Pschedz. Elsaſ a Lothringſka pał, mój bratſiko, dyrbja Némz mécz, hdyz ma so trajazy mér ſziniacz. Ty tola njechacj, so by kójde pječz abo džefacj lét nowa wójna f tuthym njeſernym Franzosam ſo wjedka. Hdyz něk w tutej wójni tak wjèle kwoje je pschelateje a tak wjèle woporow ſo je pschinjeßlo, dha dyrbja Némz tola szobu na to džeržecj, so by so Franzosam na wjèle lét ſkładnoſez wſala, f nowa wójnu sapoczeſz a ſo nětčiſcheje dla wjeźcicj. To pał ſo jenicz ſ tym wuwijesz hodži, hdyz ſo jum Elsaſ a Lothringſka wosmije a ſo f némiskim krajom sjenoczi. Pschedož tutaj dwaj kruchaj kraja ſtaj předy Némzam ſkuſhakoſ a ſo w Elsaſu a we Lothringſkej tež némiski ryjeſi a preduje. Wobydlerjo su Némz a psched nimale dwě ſeſi lětami je franzowski kral Ludwig XIV. taj krajeſ ſ luthym ležnym wujebanjom na ſo ſzahnyſ. K temu szébi politiska mudroſez žada, so by ſo tutón kruch franzowskeho kraja ſažo wot Némzow wobſadzik, dokelz w nim tež najtwerdſtej twjerdžisnje Straßburg a Męk ležitej, kotrejz ſtej kaž muri f napschecza nadpadam franzowskeho luda na rěu Rhein a te podla njeje ležaze jara plódne a rjane němſke kraje. Na te wſchal su Franzosovoje pschedzo wuski lóſcht měli, a hdy budžichu w nětčiſchej wójni dobyli, dha wſchal budžichu je bje-wſchego zmilenje na ſo ſzahnyſ. Něk pał ſu woni pschěrali, dha budże jum ſ tej měru měrjene, ſ kotrejz budžichu woni měrili. Dyrbja dha szébi zuse ludy wot tuthym Franzosow wſchitko lubicj dacj? Njeſſu woni psched poł ſta

Němzow a Sserbow nějaké dobre sbožje docílalasi! Vystaňmy pschí tým, schtož mamý, hdyž je runje trochu drohe. Njech řeší Franzowsojo republiku řakož, laž džedža, naš to nicžo nještara, naš pak njech na poloj vostaja, hewak s nowa puki dostanu.

Jan. Ja pak pschi tmy wostanu, njech schto
praji, schtoz che, lepje by bylo, hdz by bo tuta wojna
niewiedka, dha by bo wjese pjenjes a wjese mkodeho
luda salutowako. Pschetoz zakoncze tola je, schtoz je
luda panhko w tykh krawnych bitwach.

Ps̄ch edž. W tym masch prawje. Ale' bjes Bo-
żeje wole so też tuta wójna wjedka njeje. A to so
pręcz njehodži, so je so Boża prawdoſcž tež tudy
wopolaska we tym, so Franzoſojo, kotsiž ſu zyle
njetrjebawſki jenož ſ hordosze, ſe ſamisze a ſ hlupeſe
tu węz ſapletli, něk ſa to ſtwoje khostanje doſtanu.
Działuj pał so też ty Bohu, so je twojego syna Jaluſa
do teho čaja ſa wobarnował. Proſhmy jeho, so by
so ſlerje, lepie mér ſčinił a czi naſchi domoj pſchisſli.
W Boże mje!

teho koža lehnyč. Žadny wot nich njechaſche ná ſled-
mje nozowacž, kotoruž chyſtęe koc̄zmar na ſchpundo-
wanje komory fa dweju naſłacž dacž. Kóždý ſwoje
prawo wobtwierdžesche, fo jemu preňe město ſkuſcha
a po tajkim tež to kožo. Dokelž ſami hjes ſobu w
tym pſches jene pſchinč njemozachu, bu koc̄zmar fa-
wokaný, fo by tu węz roſhudzik. „Ja ſzym wyschłi
poła wojaſow a ſzym pſatnacze lét we garniſonie w
Droždzańach leżaſ,” prajeſche preni. „Ja pał ſzym
ſudniſki hamtman a ſzym dwazeczi lét hamtej w Stołp-
nju prijódłſzedźał,” ſawoła druhi. „Dowoleże mi,”
rjelny tſeczi, „ja ſzym pječ a dwazeczi lét mojemu
prędarſkemu doſtojnſtu w Freibergu prijódłſtejaſ.”
Hdyž temu tak je, wotmolwi koc̄zmar, dha ſo ta węz
ſi lóchlim roſhudzicž hodži. Wy, knies wyschlo, ſcze
pſatnacze lét leżeli, knies hamtman pał je dwazecze lét
ſzedźał a knies duchovny je pječ a dwazeczi lét ſtejaſ;
po tajkim budże drje knies duchovny najſprózniſchi a
jemu ſo ſkuſcha, ſo do teho koža lehnyč.

8.

Hudančko 2.

Wubžel th wot prěnjeho
Wjèle, lubž Božo, mi,
Dha čzu djakowac̄ ja ſo,
Stajnie byča to druhe čzi,
A ſo ſy to žyke tñ,
Khwalic̄ w dusci wjezehy.

9.

Wjetschi sy, wjetsche masch prawo.

Psched lětom na jara hrošnym dnju, hđez bě hrošne, deschęzkoje wjedro, pschińdzechu do korežmę w R. njedaloko Čjornoboha tjo wožebni pucżowarjo. Woni běchu ſebi wſchitzy tjo prijódłkowali na tu horu hicz, wo kotrejež wožebnoſzach běchu kłyſcheli. Deschęz pał ſo i mróčzelow tak kłylnje lijesche, ſo běchu wjeſzeli, pod ſučim byz a teho dla wobsanknychu, w tej korežmje psches nôz woſtacz, dokež ſo hižom wječzor pschiblizowasche. Korežmar pał mějſche jenož jene jeniczke kožo, do kotrehož by ſo jenož jedyn wot nich lehnyęz móhk. Bies thmi knjefami naſta teho dla swada, ſchtó wot nich by najdostojniſhi byk, ſo do

10

Tragunarjo, hulanojo, hufarojo.

Shto cjerwjeni sjo nafdal,
A pscheblyskuje woskrjedja?

Schto semja rži a tshepota,
Schto woša tam „hurra hurra“?

Shto lecži tam tał psħes polo
A fajpi fulow njewjedro?

Shto žapa hróbko satrasčne
A s mjećom czečkim sehranje?

To herbsz̄y s̄u tragunarjo,
To s̄u prynz Jana rajtarjo!

Séto wot naš Sserbow tutón spěw naſcheho ſławneho ſerbſkeho ſpěwarja njeſnaje? Wón ſ rja-nymi mózgymi ſyntami ſerbſkeje rycze khróbkoscž a wutrobitoscž, rjanoscž a ſpějnosč ſerbſkich rajtarjow abo jéſdných khwali. We wſchitlích wójnach, kotrež ſu ſo ſandžene lěſiotetki wjedle, woſebje w ſydom-lénej wójni a we poſleniej wójni wot lěta 1806 do 1813 ſu ſo tragunarjo a hufarojo wuſnamjenili. Je to tež rjany napohlad wohladacž regiment tajlich jéſ-dných, hdež mchodži čerſtwí paſholjo w ſwojich piſa-nych ſułnjach na rjanych konikach ſedžo, kaž mchodži prynzojo, ſo ſe ſwojimi blyſhczatymi mječzami a krót-čimi tsélbami hordža. A w tutych regimentach a

šetam pod najedowanjom svojego Napoleona I. Viedzejanam, Němzam, Ruszam, Španiszej, Ital-ſtej a ſchtó wę, kajtemu ludu hewak, doſcz ſchłodny načinili, kraje wurubili a wupuſzili a wjèle žałoszce na tamny narod, kiz je tehdy žiwý był, pſchinjeſli? K čomu dha? Ŝeu woni tute ludy a kraje wobſbo-žic̄ a čzyli? Nē! jeniczý, so bychú ſebi někaſke mieno ſezinili, so bychú ſo naſormili a wobohaczili. Tich čoſz je dōſchoł, ſo ſo to wjazy ſtač njeſtimie.

Jan. We tym ja tebi prawje dacz njeſmožu, wujo! Komu dha manu ſo džakowacz, ſo manu w Sakskej zwobodu, ſo je robota wotwjasana, ſo ſu dawki pomjeñſhene. Hdyž njebudzichny to hiſchcze dženſniſchi džen mēl, ale bychmy pod starym ſchlowinstwom žałoszili! So ſo lepje manu, džiſli předy, to manu ſo Franzowsam džakowacz, a teho dla bych ſebi ſ wutroby požadał, ſo bychú Franzowskojo dobyli a njebych hiſchcze dženja piečo radſho mēl, hacz ſo bychú tam republikanarjo Pruskih a wschitkych Němzow pobili a ſ kraja honili.

Pſchedž. Via haniba na tebje, wujo. Zwobodu a wschitke dobre krajne prawisna čzył ty jako dar wot twojego khějora a luda brac̄? Ty njebyh ſebi to, ſchtóz i krajnemu ſbozu luda ſkuži, ſam pſchihotowacz čzył na ſakonske waschnje? Wěniſch dha ty, ſo by ſo Napoleon III. ſa němskeho a ſerbſkeho měſhcžana a bura zwobodu ſtarak, kiz je ſwoj franzowſki lud na dwazeſci lět pod knutu džeržak a jemu wschu zwobodu po móžnosći pſchirkotschil a na wjèle tatoſhynt millionow dolha načinik, ſo ſebi Franzowskojo radý njevedža, daň ſa to placiſz a ſo dawki wypoſko ſu, kaž nihdze druhdze.

Jan. Tak wulke dawanja, kaž my manu, woni tola nimaja, to wěrno njeſe. Njech tež je Napoleon wjèle pjenies trjebał a pſchecžnik, dha budze to tola nět, hdyž kraj je republikanſki, zyle hinal.

Pſchedž. Wbogi wujo, ty by drje napožledl najradſho ſam w Němzach republiku mēl, kaž ſo mi ſda.

Jan. Haj! w republizy tola tejko dawanju njeſe, kaž pola naſ! Hdy by pola naſ republika naſtała, dha by najprjedy renta ſpanyka, kotaž naſ burów matrje, a te wulke wudawki ſa wójsko a wo-jałow bychú ſastake a my bychmy wschitzh bôle w měrje a w pokoju živi byli!

Pſchedž. Kojku dha ty republiku ſebi myſlisz? Haj! w Franzowskej ſo ta tak mienowana cjerwiona a ſocialno-demokratiska republika ſakoſteſz ſpýta. Ja

bych ju tebi tež w Němzach popſchał, ſo by wot twojego kluđa ſahojeny był. Węſch dha, kaž w taſtej republizy je? Bohaſtwo, praſti ſo we njei, je paduſtwo; pſches bohaſtwo ſo zwoboda ſlaſy, žadny njeſimje wjazy mēc̄, džiſli druhi; kubla a pjenesyh dyrbja ſo po wěſtej runocze bjes ludzi roſdželici. Dawki ſo njetrjebaſa wjazy dacz, ale nichtó tež njeje knjeſ nad ſwojim ſamōženjom. Khudy žadny wjazy njeje, ale bohaty tež niz. Bohatz ma khudemu wot ſwojego ſamōženja wotſtupieſz, ſo tón bjes staroſcze žiwý byz mōže. Wſchitko druhe pſchitndze do krajneje poſkadnicy a ſchtóz je do teho čaza dželak, tón to wjazy taſ njetrjeba kaž předy, pſchetož ſa njeho budze ſ krajnemu pjeniesami starane, ſo jemu žana nufa njeſe! Kaž dha by ſo tebi to ſubiło, moj wujo, hdy by tu taſta republika naſtała, a by rěkao: ty njeſky wjazy bur; twoje burske kublo tebi woſmijem ſo roſdželimy, ſo czi, lotſiſ mienje maju abo nicžo nimaju, bychú tež něſhto a taſ wjèle mēli, jato ty. Ty masz poč ſta akrow dobreho grunta, kotaž ty wobdzelaſz a wot kotrehož ty ſo derje živisſh. Wotſtup wot tuteho twojego ſamōženja 40 akrow, ſo jenož 10 ſkhowasch. To druhe daj jow, budža republikanarjo praſic̄, my čzymy to twojim khudym ſuſzodam wudželici, ſo czi tež něſhto maju. Čhoto by i temu praſik, bratſilo?

Jan. To by tola wulka njeprawda byla! To ſebi ja njebyh nihdny ſubic̄ dac, wujo!

Pſchedž. Hdyž pak republika je, a czi, lotſiſ ju ſastupja, to tebi pſchilaſa, dha dyrbis̄h to čjinic̄, hewak budžes̄h do jaſtwa ſaždeny abo hlowa czi budze wotcžata! Ale czoſho dla njechak ty to čjinic̄, wschak mienje dawkom, haj žane dawacz njetrjebaſh!

Jan. To tola móžno njeſe, ſo by ſo to ſtač mōhko. Wſchal je republika najzwobodniſche ſtatne wuſtajenje a taſ wjèle hacz ja wěm, maſa wschitzh jenajke prawo a jenajku zwobodu.

Pſchedž. Ty njeſeſh, kaž ſo mi ſda, ſchtó republika je? Ty ſy runje taſ ſaſlepem, kaž wulke džel naſheho luda, kiz je ſ nětčiſhym wuſtawjenjom njeſpoſtoſnym a ſebi myſli, hdyž budze to junu pſchemenjene, dha lepſki čaza a lepſche ſbože naſtanje. S tym pak ſ kuze do kluća pſchitndzem. Hdyž ma ſo republika nihdze ſaždeni, dha dyrbja tam tež dobri republikanarjo byz a i temu ſkusta wjèle wjazy hacz mlečiſh a khlebciſh, a jěſc̄ a pieč a ſwarzic̄ a bledzic̄. Taſ wjèle tebi praſi, ſo ſo zyle molis̄h, jeli ſo wot franzowskej republiki, kaž ſo tam ſaždeni čze, ſa

schwadronach nělotryškuliž mědoh Šserb teži, haj! we předawšich čošach a híšceje djenža buču Šserbjo najbóle dla swojeje wusčilnoſcze a pschiſtojnoscze i jéſdynym regimentam wusbehnjeni a wubrani? Šserbſki nan a ſerbſka macz wſchak ſe želniwym wobliczom swojemu Janej abo Jurjej bože mje prajtai, hdýž jako rekruta i wojskam wojskaný ſo wot njeju dželi; hdýž paſ na ſwojatki abo na kermuſhu i nimaj hdý domoj pschiſtě, nadobny rajtař, ſe swojej rjanej ſulnu, i brodžiczu nad hubomaj, ſchęzerkotajo ſe swojim mječzom a brinkotajo ſe swojimi wotrohami, ſo wjeſne džecži ſtejo wostanu a ſo ſpodžiwaſo ſa nim hladaja, kiz po wžy hoře a dele khodži, a wſchitke wjeſne holczli a ſtare wovki i woſnam khwatajo ſebi teho ſchwärneho gardyrajtara abo hulana abo tragunaria wobhladuja, — dha je wſcha předawſha želniwoſcž ſapomnijena a i cžithim herdženjom ſo maczerné woblecž ſměſkota. Žadny džiw tež njeje, ſo mleđi Šserbjo ſo wulža jara ſraduja, a ſo pschi wusbehnjenju ſebi ničjo bôle nježadaja, hacž ſo buču i rajtarjam pschiſteli a w nowiſhim čaſku to kóždy ſa wulku čeſecž džerži, jeli ſo rěka, ty budžesč hulan abo tragunari abo husar, hacž runje je runje tak čeſkne, jalo pěſčk ſlužič. Tehdy paſ ſo tón ſpěw wjeſele ſpěva:

Nekruči, rekruci,
Ssu hólžy nadobni,
Sa krala, kraj a prawo
Brón nožycž čeſcjeni.
Tón hodleč, ta khoroj
Prjed' nař nět ſmahuje,
To naſche nowe ſnamjo
Je nětko rhejetſke.

Trompetz a róžki
Tač jaſhne ſallineža,
Do pola, wóžny, zuſh
Wofaja pačoſka.

Duž božmje, duž božmje
Eži lubiſti nano dam,
Budž božmje ſkota maczér,
Nět kralej poſlucham.

Eži bratſlo, eži ſotra
Tež ruku ſawdawam,
Adej, adej, wž moji,
Hdýž hicž a čahňeč mam.
Škto hladach, ſkto pkaſach,
Ty rjane holicež?
Wſchak rjeniſhi w ſwjetkej bróni
Twoj luby hordži ſo.

Wón ſiwa, budž božmje!
A woſtacž njemóže,
Do rojtarjow, do pěſčkow
Wón rjadowaný je.

W nětčiſher wójnje paſ ſu trágunarjo, huſarojo wobhebje hulanojo, tucži ſpěchni rajtarjo, ſo wulža jara wusnamjenjeli a njeſpſečzela ſtajnje do wulſteje hrosy a bojoſcze ſtajeli. Prjedy wóſſka woni po kraju wokolo jehau, wſchudžom ſo roſhladaju, w mjeñiſhich abo wjetſhich črjódach ſo tu a tam nahle poſkaſuja a ſažo ſpěchňe ſo ſhubja, ſo jedyn njevě, hdže ſu woftali. Woni po leſkach, po wſach, po měſtach, na polach a kuluči wjèle mil do předka ſo počaſa, ſo ſebi njeſpſečzel myſli, ſo ſa nimi zyž wulke wóſſko pschiſtěhni. Woni ſebi zyrobu a proviant wunuſuja, nifomu dale žanu wulku ſchłodu nječzinja, ale tola tu a tam na dobo, kaj čert w nožy, wuſtupja a ſažo wotendu, prjedy hacž ſo je jedyn teho dohlađač. Po zykej Franzowskej ſu wobhebje hulanojo wſchelke ſměſhne luſli wuwjedli, ſo, hdže woni pschiſtdu, rěla: hulanojo tu ſu! a wobydlerjo čekala abo ſo wſhemu jich požadanju ſwolniwje podčiſhnu. Woni ſu kaž Koſalojo a Vaſhkirojo w l. 1813, a paſ njeju tak njeſdželani, kaž tamni, ale kaž w swojim ſwonkomnym woblecženju wjèle pschiſtojnisch, tak tež we swojim ſažerženju pětniſchi. Hulanojo paſ ſu pschi ihm tak ležni a khrobli, ſo Franzowſojo w swojich nowinach jich wopisuju, jako lüb, kiz njeje i Němzor ale něhdže i Alſiſteje woſočaný, kiz wulku ſdu doſtanje a ma jenož ſchericž a wurubicž. Ně, ně! wž lubi Franzowſojo, hulanojo a trágunarjo to ſu dobri Němzy, Šserbjo a Poſazh a waſchim Turkam a Kabylam woni ſo njerunaja. Hladajče ſo jich jenož pětni, woni ſe swojimi ſežnimi luſlami waſchu knicžomnoſcž derje woſtreya a hdýž waſh tyſcha a ſcherja, ienicžy woporaſuja, ſo ſeže hubeni ludžo, luſiž ſo ponížowacž dyrbja. Daječe ſebi pomjedacž někotre tajke luſli, luſrež ſu hulanojo wuwjedli.

Pola Weizenburga a Wörtha běchu Pruszy a Bajerszy Mał-Mahona ſe ſwojim wuwjedonym wóſſkom ſylnje ſbili, ſo bě wone zyše roſproſhene a roſechnate a ſpěchňe i Parisej zofaſche. Wulke črjódoh běchu psches mělo Nanch pschiſtě, ale ſo njeběchu ſadžeržake. Wobydlerjo tuteho města — wone ma jich na 50,000 — běchu we wulſtej hrosy a bojoſczi. Dha na jene dobo ſchýrio hulanojo na torhochępo pschiſtěhaja a tam ſastanu. Wulka ſyka ludži je tam ſhroma-

madžena a řebedža bjes nimi jenož cíti schthrijc hulanojo a jich wýščk s móznym hldžom wola: hčže je waſch měſchjanosta. Kud naſtrójaných po wýchitkých botach roſcžela, ale hulanojo s revolverami w ruzh po zhlém torhoſchču kolo woſto ločhaju a wýščk cíim mózniſho pschikaje: pschivjedžce waſcheho měſchjanostu. Sa krótki čas tón tež tschepotajo pschitndze a po krótkim roſrhcžowanju zhlé město tym schthrijom hulanom pschepoda. Na to tuči hulanojo wscé haſh pschejehaju, ſo bych u ſo wo zhlé město wobhoniſi a hake poſ hodžinu ſa nimi 28 druhich pschi- jeha, kofiz wrota a dwórnich czo wobhadičhu, 300,000 fran- kow abo nortow kontribuzije, ſ temu jéđ a pieče a cigarry, kotrež ſebi teho runja žadachu a tež doſtachu. Halle poſdrua dnja po ſdžiſho krón- prhñzowé wójſlo pschiczeje a wscitko derje ſradowane a kwartiru pschihotowane na- maka! Schth- rijo hulanojo ſu po taſkim město Nancy ſ 50,000 wobydlerjemi dobyli.

Teho runja běchu hulanojo, něhdje jich 12, do města Luneville 11. augusta pschischli. Dich wýščk ſo ſ nimi ſ domu měſchjanosth poda, wot njeho klucze města žadashe a wscitke pjenefy, kotrež we poſkádnizy mějeſte, a wscho bje-wsccheho komdženja doſta. Na druhí djen — 12. augusta — běchu měſchjaniske wrota pruslemu krónprhñzej wotewrjene, kiz do teho města ſ wójſtom pschiczeje.

Někotre dny po tym jěchahu hulanojo do jeneje wfy, ſ kotrejž bě nimalé 6 hodžinow předh franzow-

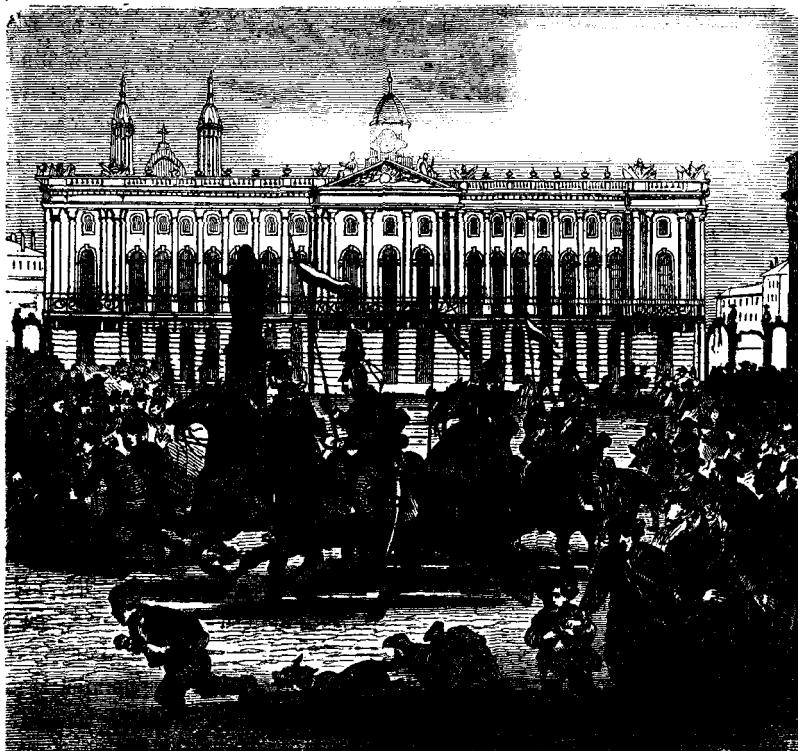
ske wójſlo zofalo. Wone bě 3000 razionow ſobu wſalo a hulanojo ſebi nětk na měſce 25000 razionow žadachu. Jim bu wotmolwjene, ſo je zhlé njemžno, to žadane dopjelnicz. Kommandant hulanow na to někaſtu knižku wuczeje a hdyž bě w njej khwilku cíital, ſawoka: hčže je Schokta? Dow, wotmolwi na to jedyn bur, kiz ſo njemalo džiwasche, ſo je wot teho wýščka ſnath. Ty maſch tſi kruvh a na poſ ſta ſur, ja wěm, hčže ty twój wovš maſch a hčže ſy twoju muſku ſhovak; khwataj a njekomdž ſo, ſ pschinjeſ to wscitko ſem!

Teho runja ſawoka wón wscit- kich druhich bu- row i ſebi a cíitashe ſe ſwo- jich knižkov jich mjenia, jim prajo, ſo runje tak derje wě, koz woni ſami, hčže maja wovš a muſku, a ſo dyrbja khwa- tač a wscitko tu pschinjeſ, hewak — a wón poſa na ſwoju tſelbu a na ſwoj mjeſc. Sa poſ hodžinu mějachu hulanojo, ſchtóž měcz chzchú, a wopuſchčiſtu wjeſ.

Do města Vitry jene popočne je- dyn jenicek hul- lan pschijeha a

na torhoſchču ſaſta. Wscitke woſna ſo wotewrichu a ludžo naſtrójeni na teho hulana hladachu. Hdyž je doſč woſto jěchal, ſaſtanje wón a rjeſte: ja ſym pruſki wojak a w mjenje pruſkeho krala jako naſjedowarja němskeho wójſta, wuprajam ſ tym, ſo je tuto město dobyte. Na to wón pomaku a bje-wsccheho ſadžewanja ſo i wrotam poda a ſo ſhubi, ſo nictó njeſedzeſche, hčže je wostal.

Taſke kufli ſu hulanojo tež w Chalonsu a w druhich městach wuprajeli, ſo ſo nad tym džiwasche nje- mózemny, ſo ſo ludžo psched nimi ſrachowachu.

To pač tež je meste, so su šo tucji jesiń w
hltwach kójdy čjaš s tej samej krobloscju bili a so su
laž pola Męca, tak pola Sedana pruszh a sałsz
husanojo a rajtarjo i dobywanja pomhali a so tam
w zustje tak někotry pohrjebanj leži, wopłakowanj wot
zwojich lubykh, a šo ženje wjazj domoj njevrócež!

11.

Wér, ale komu?

Jako bayerske wójsko psches Vogesh, to su přenjo-
wulke horj w Franzowskej, dale hóle i Męcej mar-
schirovashé, dha šo jenu nój flédowazh směšchny po-
dawek sta. Hdźj mějachu wojaxh pod hołym njebjom
bivouak, běchu pschedstraže daloko do předka, hacž do
bliskoſcje wulkeho leka a hustých lesów postajene. Tam
šo wokolo polnozy na dobo třeli. Offizierojo tam
hnydom s zylým bataillonom khwataja, dotež ſebi
myſla, so tam Franzosojo někajki nadpad ſphytuja.
Hdźj i pschedstražniké dóndu, prascha ſo jeho wýshk:
ſhto je, czoho dla je třelik. Někajki Franzowsa ſo
mi po ſchtrjoch blížesche a chyzsche ſo na mnje dacž,
wotmolwi pschedstražník, a teho dla ſhm na njeho třelik.
Seže dha na njeho wälali a ſhto dha je prajil, re-
kaſche dale. Wón jenož „oui oui“ bórczesche a na
to ſo njeſhym komđik, na njeho třelicz. Ma to pa-
trouillje jow a tam dkeja a wſchudžom ſhwéru phtaja.
Po dokim čaſhu nadeńdu teho Franzowsu, kij je fran-
zowsz̄ ſwoje „oui oui“ t. r. haj, haj, mórczat a
ſhto bě? tucžne džiwje ſwinjo — kotrež bu na měſcze
pod juſtanjom zylého batalliona wotnjeſhene a potom
i wjeſelu zylého regimenta pječene.

12.

List s Ameriki.

W Nowym Jerusalemie, Countu Utah,
pschi ſlonym jěſoru, 13. augusta 1870.

Luby pschedzelo! Moje dobre pschedewſacze, po
žaduji zlych waz w Europiskej wophitac̄, ſo njeje
wuwjedlo. Wina teho je, ſo ſhm dobru ſkuzbu pschi
wulkej pacifiskej čelesnizh doſtał, wo kotrejz dotwa-
rjenju ſhm tebi loni piſał. Ža ſhm najwyschi wob-
fedzbować na tudomnym dwórnischem a mam ſo derje.

Dotež je pola waž w Europiskej wójna, njebhych tam
nicžo wuſchny był a je mi tež teho dla lubo, ſo ſo
njeſhym na pucj dał. Vjes tém, ſo waž wójnska
hara thschi, ſhm tudj w nowym Jerusalemie w naj-
rjenskim poſku žiwy. Pschedož to je wérno, ſo tudj
w kraju Mormonow najrjenschi mér ležje a ſo žana
hara nihdzen njeje klyscheč, khiba ta, kotrež parne
woſy činja, hdźj wo dno abo w nož wot Newhorka
abo s Kalifornije ſahwidaſo pschijedu.

Ta kheža, w kotrejz ja bydlu, leži na ſkaloſtej hórzy
a hdźj s woknom hladam, ſo wozomaj wulka, krafna,
na wjèle mil daloka runina a dolina poſkuje, kotrež
je plódnej ſahrodž podobna. Najbliże leži město, ſ
mjenom Nowy Jerusalem, a wot njeho ſo czehnje ta
dolina hacž i dalotim horam, na kotrejž wjerſchach
ſo ſněh běli. We njej ſu ſahrodž a pola a we nich
domy a dwory a wſchitko ſo ſeleni w krafnej plód-
noſcji; pschedz a rojka a wſchě druhé žita tu roſcza
a ſadove ſchtom, tež ſame winizh tu ſu. Domy a
wſchitke twarjenja ſo rjenje běle klyscheč a kředža ſo
rěčki a jěſorí ſe ſlěbornymi žolmlami wija. Ža nje-
móžu tebi doſež wopisac̄, kajki krafna napoſlad to je!

Njemačko pač budžesč ſo ſpodžiwac̄, hdźj tebi
praju, ſo běſche tuton kraj psched nimale dwazeczi ſe-
tami hiſhče luta puſcžina. Haj! pěſtojth, ſkalojth,
puſth kruch ſemje bě tu předy, hdźej nježo njerofcziſche,
khiba wóſt a kruch rěſhny, hdźej w léczu wſcho wu-
ſhny a w ſymje džiwje ſwěrjata ſwoje lehwo mějachu,
hdźej wſchat ſo žane ſkocžatko doſlo njeſadžerža, dotež
jenož ſkony jěſor tu dolinu pjeſniesche a ſo tu žana
ſtrowa čerſtwa woda nježorleſche. Psches vželawosč, ſprózniwoſč a piſnosč Mormonow pač je ſo tuta pu-
ſcžina w běhu malo lětkow do maleho paradiſa psche-
měniſta. Tucži ludžo ſu ſemju ſ mothku a ſ pluhom
wobdzekali, a ſo by ſtrowa a čerſtwa woda ſ horow
i nim dala, wſchudžom rěki wuryli a ſebi ſtudnje mu-
rubali. Ža tajke prózj počne dželo njeſhu nježo do-
ſtali a měli, hacž jenicež to prawo, ſo tam móz ſa-
ſydlic̄ a wěru Mormonow poſnač. —

Th pač, to wěm, ſebi hžom dawno we wutrobje
žadasč, wo Mormonach někto ſhonic̄, kajki lud to
je, kajku wěru a kajke waschnje maju. To čzu tebi
ſ ſrkotimi ſlowami wupowiedac̄. Ža jich někto derje
doſež ſnaju, dotež nimale lěto hjes nimi bydlu.

Mormonojo — ty drje ſebi myſliſch, ſo je to
někajki woſebných narod, někajki indianatſki ſplash? Bóh
swarnuj! Mormonojo, to ſu ludžo ſe wſchech naro-

dow, ludow a krajow semje hromadu sbežani — Amerikanarjo, Zendzelenjenjo, Němcy, Danojo, Franzowsojo, Rugojo, Čechyjo — jenož žadny Šserb nije bjes nimi. Kscheszijenjo woni tež njeſju, t najmjerischemu niz w tym smyſlu, so bychu někakse wěruwusnacze měli, abo ſo jako ſtarý Kscheszijanskeje zhr̄kwje pōſnawali. Woni ſu ſebi wjèle bôle někakse wucžby a wuſtajenja poſtajili, a te po wěſtych knihach, ſ imenom Mormon. Woni ſo po nich imenuja: ſwjeci požlenjeho dnia, a jich najwyschſchi nawjedowar, tiz jim we wſhem naſtu-panju, we wězach teho, ſhtož maju wěrič a cžinič, roſlaſuje, imenuje ſo ſenjewo profeta, tiz ſo ſpu-ſežja na to, ſhtož jomu ſwjath Dusch nutschowa. Tak wjèle, hač ſym nashonicž móh, dha ma ſo wěz ſich ſwjatymi knihami „Mormon“ talkle.

W l. 1827 ſo w Ameriž njedaloko wot wulkeho město Newyorka na jene dobo powjedasche, ſo je wěſty Josef Smidt něhdje w jenej jamje bliſtich horow jara ſtare knih namakal. Te ſame, prajeſche ſo, ſu na ſkotu papieru ſpiſane a ſe ſkothmi ſpinkami a ſe blé-bornymi ſygelemi ſantujene byle. Josefej Smidtej ſu ſo we wěſtych cžazach jandželjo ſjewili a ſ nim ryczel i a to město pſcheradžili, hdzej tute ſwjate ſtare knih potajene leža. W nich pak je ſtejalo, ſo ſu Indianarjo amerikanskich krajow potomniž džeczi Israeł, ſo ſu ſ kħwalobneho kraja do Ameriki cžeknycz dyrhjeli a tudy te ſkote knih ſobu wſali, do kóthych ſu pſches Božich jandželov naſtarſche ſjewjenja Bože ſapiſane a kótrež po ſwojej wažnosći a ſtarobje ſwiate knih biblije noweho a ſtareho testamenta we wſhem wjèle pſchetręchja. Na wjèle tawſyrt lět ſu tute ſkote knih w rjenje wumurjowanej jamje ležale a Josef Smidt je wot Boha ſ temu wuſwolenh był, ſo je te ſame zhlemu ſwetej jako wěrny evangelion čłowjelowego ſboža ſa cžaz a wěčnosć wosjewicž ſměl. Hdzej tuta po-wjescz wo tutych knihach ſo bjes ludom roſschéri, kátaču někotři některi zomniž na Josefa Smidta, ſo bychu te ſkote knih ſ thymi ſkothmi ſpinkami a ſyge-leme kranhli. Wón pak jim ſbožomnie do Pensylvanije wucžekn, hdzej ſo dohli cžaz potaji. W l. 1830 pak, hdzej bě Josef Smidt, kaž wudawasche, wjèle ſjewjenjom Božich měl, ſo Boh ſam a ſwjeci jan-dželjo ſ nim běchu ryczel, wón tute knih cžiſhczecz da pod imenom: ſkota biblija abo knih Mormon. K temu Josef Smidt a někotři druzi, kotsiž ſo japoſchtoljo knjesa Jesom Chrysta imenowachu, tu a tam na wſach a w městach pſdowac ſapocžachu a něko-

trh narhcžachu, ſo do tih knihow a ſhtož w nich ſtejeſche, wěrjachu. Tak ſo mała gmejna wot sto duschow ſakži, kótraž ſo do Palmtry w Pensylvaniji ſaſhydli, hdzej bu Josef Smidt ſa přenjeho a naj-wyschſcheho profetu poſtajen ſa jemu ſ pomozh dwa-nacze mjerſchich profetow abo ſtarſchich wuſwolenh. Dokelž cži ſami ſ wulkej ležnosću a mudroſću wu-dawachu, ſo wěſte widženja Bože a ſjewjenja pſches ſwjateho Duchu ſameho a pſches Božich jandželov doſtawachu, dha ſo ta gmejna dale bôle powjetſchesche. Štawý teje ſameje poböđne, a kaž prajachu, ſwjatc ſiwiſenje wjedžichu a, ſdaleni wot wſchego ſwětneho waſchnia, ſo pſches modlenje, piſnosć a džekawosć wuſnamjenjachu. Jene pak bě, ſhtož jim wjèle pſchi-wiſowarjom dobu; to bě to, ſo bu jim wotpuſchczene, wjazh dažli jenu žonu měč. Tich profeta Smidt imenujy pſdowasche, ſo je jemu ſwjath Duch w jenym ſjewjenju prajit: Ty a twoj lud a kóždy muž, tiz do knihow Mormon wěri, a chze junu ſbóžny byč, dyrbi ſo ženič, tola budže naſsbóžničhi, hdzej ma wjazh žonow khiba jenu, pſchetoz te ſame pſches njeho w njebjeſach do ſwjateho paradiſa ſ wěſtoſću pſchindu. Jedyn njehy rjek, ſo ſu ludzo w Ameriž tak hlepí byli, tajkim ſchibahm pſdowanjam wěrič, ale runje tute mormonske wuſtawjenje, ſo je mužej wotpuſchczene, wjèle žonow měč, je ſ temu pomhako, ſo ſo mor-monſka wěra a gmejna dale bôle roſſchérjesch. Dokelž pak ſo Kscheszijenjo a ſtarý zhr̄kwje dohlaſachu, ſo je tuto Mormonſtwo wulke jebanſtwo a ſtraſchny kłud, bu profeta Smidt ſe ſwojej gmejnu pſcheszchony. Žewu bu ſakſane, ſo njeſmje žane Bože ſkužb hžer-ječ, ſo dyrbi ſwoje ſtadło roſpuchczicž a ſo wſchego pſdowanja wostajicž. Tón pak pſchi tym wosta, ſo je Boži profeta a ſo je ſwjath Duch jemu pſchilaſał, mormonſku wěru, jako jeniczch prawu, dale po ſemi roſpuchczeracž. Samo ſo wě, ſo mějachu teho dla Mormonijo wjèle pſcheszehanjia wuſtacž. Josef Smidt, jich profeta, bu husto do jaſtwa wotwiedzenh, ale, kaž prajeſche, pſches Božich jandželov ſaſo ſ njeho wumiožen. Tola ſo temu ſamemu džesche, kaž kóž-demu ſmjerternemu čłowjeku, wón wumirje, to rěla, wón bu ſatſelenh. Tego město pak pſdne njevoſta. Po jeho ſmjerzi wěſty Young wuſtupowasche, prajizh, ſo je ſwjath Duch, haj Boh ſam, jemu ſiewiš, ſo zhr̄kej ſmjerth kónz wſacž njeſmje, a ſo je ſo jemu porucžnosć dostała, hamt najwyschſcheho profeth bjes Mormonami na ſo wſacž. Wſchitzh Mormonijo do

eho swolichu, a tuton muž netk hiszce tudy w Nowym Jeruzalemje swoje knejstwo wjedze, a ja szym jeho vjele krócz widzil a so s nim roszczoval. Wón je muž nimale schescz dżesacz lét starh, jara pszechelnim a mudry. Wón taiku móz a taiki nahlad bjes tymi ludzimi wuziwa, so so jedyn nad tym dość spodziwac z nsemóze. Schtož wón praji, to je kaž swjath evangelion; schtož wón pschitaze, to woni czinja a ja dyrbju wobszmiedzic, so ma so ta zyla gmejna, kotaž na 50,000 duszow wopscija, pod jeho regimentom po žele jara derje; so żadyn khudz njeje, kiz by po proszeniu khodzil, żadyn khoch, kiz njeby wothladanu abo zyle wopusczenu był. Schtož pał duszu nastupa, dha wschał w najhroznischem bludze khodza.

Ia pał mam czi hiszce s krótkim wupowiedac, na kafe waschnie su Mormonojo do tuteho kraja pschischli, kiz je na wjazh dhili tawshyt mil wot Pensylwanije svalent. Iako bě Smidt, preni profeta, wumrjet a to pscheczehanje mormonsteje gmejny njesasta, wobsankny Young, so s njej do dalokaje zusby podac, hdzej hiszce žani ludz njebehu pschischli. Wón bě so derje wobhonjowac dak, so je taiki kruch kraja tu we Oregonu, hdzej hiszce nictó njebhlesche. Na to wón przedowasche, so je jemu swjath duch sjiwit, so ma mormonska gmejna, so ma israeliskim dżecjom we wschem podobna byla, do dalokego nowego khwalobnego kraja wuzahnhc. Kaž je Bóh Israelskich s Egiptowskeje wuwjedk, chze wón swojich swjathch tež tudy se wscheho pscheczehanja wumoz a psches puszcini do nowego Kanaana a do nowego Jerusalema dowjesz, prajesche wón. Na to sebra so ta zyla gmejna, mužojo, żony, dżeczi; woni skót a grat żobu bjerzechu a so w naleczu 1846 na pucz podachu. Ale to bě puczowanie żakośnje straszne a wobczęzne! Na 1000 mil mějachu puczowac. Pucz psches lutu puszcini wjedzescze, hdzej žana człomka noha so hiszce njebe nastajka. Na 20,000 ludzi bě, kiz so na pucz podachu. Wysoke horz, se zněhom kryte, mějachu so pschekrocic; psches wulki pěkloje runinu mějachu czahnhc; džiwie swěrjata w kerlach a ležach na nich lakaču a Indianarjo ich na wszech bołach nadpadowachu. Puczowanie psched lěto trajesche. W lęczu ich szyna czoplota a horzota thschesche, a njebe druhdy sa wjele dnjom žana kapka wody sa tejsko ludzi i namakanju; nashmu so wulki deshce lijacu, so wschitke rěki a rěčki so napinachu a dalepuczowanju wobarachu; w symje wulki zněh padze a miersnijere a lód kolo wo-

klo tych puczowarjow traschesche. Tawshynt a sało tawshynt ležo wostachu a hubjeneje szmiercje wumrjehu, ale profeta Young mucznych a lacznych se szwojim przedowaniom troschtowasche a nowe dowérjenje w nich budzesche. Bje-wscheho mörçenju a skorzenja woni wschitke wobczęznoścze szfeszehu a sa nim dżehu, pschetoz woni běchu teje wěrh, so so jim po wustathym czerpjeniu lute swoje a luta sbōźnośc we tym nowym Jeruzalemje dostanie. W lęczu 1847 24. junija runje na Jana woni žem do tuteho kraja pschitidzehu, hdzej żlonh jefor leži. Polozja tych swjathch bě na puczu kónz wsala. Żadyn khwalobny kraj tudy tež njebe. Wón bě pustý; ſele bě tam na dość, ale žana jędz tam njebe, kiz by so ſelika.

Ale Mormonijo na swoje kolena padzechu a khwalobne khelusche sapewachu. Na to woni ſebi ſelene heth twarjachu a swoje mozy napinachu a dżeciacz sapoczinachu. Woni worachu a ryjachu a to szymio szjachu, kotrež běchu żobu pschinjeſli — a hraj! psches dwazeczi lét je so netko minyke a tu předj pusta a njeplóna dolina je kaž rjana sahroda, kotaž płodы wszech družinow njeſe. Mormonſka kolonija je netk na 150,000 duszow wulka. Woni su swojich japoſchtoſow do wschitkich krajow, tež do Europiskeje, a tam woſebje to Schwediskeje, do Siedzelskeje a do Němow roſſzali a kózde lěto tam nowe żobustawe, mužojo, żony, hólzy a holzy pschiczhnu a móz Mormonow powjetſchuja. Brigham Young je hiszce dzenſa jich preni profeta a japoſchtoſ teho knjesa Jezom Chrysta. Žemu woni poſtuchaja, po jeho pschitakni woni so sadzeruju. Wón ma na třízecí žonow, kaž muhamedanski paſcha, a wjetſchi džel tamnych mužow ma po jeho pschitadze dwě, tsi a wjazh žonow, po tym jalo je sežiwick mózel. Kózdy dzen so s modlitwu sapocznie a wobsankne. A wulki theater (kellerňa) tu je, w kotrež so wschědnie hraje a hdzej so kózdu njebzeli rejwa. Wulki tempel tu steji, we kotrejñ so předuje a modli. Wulke schpitálne tu su, we kotrejž so khori wothladuja. Wulke schulske domy tu maja, we kotrejž so młodosc roswuczuje. Wulke khudzinske khěze su natwarjene, w kotrejž stari ludz, kotsiz dżeciacz njezja, na swoje stare dny jędz a pieče a wschitku potrjebnoſcž živjenja dostanu. Žane ſe hroſne klijekſte ſkowu so tu njezehschi, žanu swada a njejednota tu njeſnježi. Wopikſtwo a paduchſtwo tu žane njeje. Kud je dželawh a sprózniw, ejchi a dobrocziw. Zyla gmejna tych swjathch dobru khwalbu

wužiwa. Praj mi, luby pschezelo, hač so to wschtiko w nasichich kſcheszijanskich gmejnach namaka?

Hijom husto bym so ja mjeļčo pschi ſebi praschał, ſak je možno, so ho to ſtač može — a tola tucí lubjo, tucí Mormonojo pod knieſtowom wulſeho bleda ſteja! Što jich ſjenocji a hromadze djerži? Pschi-wera a bled! A my druh ſkówo, tón naſluboſniſthe evanđelion teho Křeſtega Jeſu Křiſta, kotrž wot luboſcze Božeje i nam ſwědeči a luboſcž i bližſchemu tač rjenje preduje a pschilaſuje, a tola tuta luboſcž doſč mož nima? Praj mi, ſak to je? Husto doſč w cíchich hodžinach ſebi tole pschemyſliju.

Czaš pač pschitidze, hdzejz tuto mormonſke towarzſtwo roſpanje. Pschetož křeža, kotrž je na pěſk twarjenia a niz na ſkalu, ho powali. — Někli mam ſo tu jara derje a pschaju wam wschtikim, moji lubi pschezeljo, lute dobre ſbože. Želi ſo Boh ſeſze a ſu životy woſtar, dha pschitodze tola hřeſce moje pschedewſacze wuwojedu a waž moptyam. Praj wjese dobreho wschtikim ſnathym. Twój najſwěrniſchi N.

13.

Hudanežko.

Hdyž prawy pižmil předhy mje węſč ſlajic, Dha dobre maſto maſč, ſo njetriebaſč ſo dajic, Hdyž pač to nječzinisč, mje bjes njož' wužiwaſč, Dha borsky bydlenje we lkłodnym rowje maſč.

W.

14.

Wjese pschezo wjese njeponha.

Zato w lécje 1812 Napoleon I. ſe ſwojim wójſtom do Ruzowſkeje czechyſche, dha jedyn franzowſki wýſchl i wotdželenjom wojałow we wýk Sabrodze poſla Wojerez psches nôz wosta. A dokelž w Sabrodze tehdby hřeſce žane murjowane twarjenja njebečhu, dha dyrbjeſche ſpominjeny wýſchl ſe ſkolumjanej třechu a ſ drjemjanym domom ſa lubo wſacž, ſo by w nim pschenozoval. Wón bě ſebi pač i temu dom bura ſeubischa wubral a kaſaſche hospodarjej, ſo by ſkolu noſyl. Zato bě ſeubischez nan ſchtyri woſlepje pschinjeſz a ſklesche, ſo je doſč, kaſaſche wýſchl pschezo wjaz, ſe ſamón ſchtyrnacze woſlepjow do jſtwy nanofył, i ſo poſklanje i wotewrjenymi woſnami won ſeſche. Potom ſo wýſchl lehny, ſeubischez pač ſo ſpacž nochzysche, ale won džesche, jako rano trochu ſwitasche, wonka psches woſko hladacz, ſhco ſeſo hřeſc czini. Zato jeho pač psches woſko njeptyn, džesche jeho i durjemi hladacz, ale hdzejz jeho tam tež njevhlaſada, dha ſtupi won do jſtwy a pschi tym wýſchlej na nohi, tač ſo tón ſakrowajo ſtamachne a ſo pschi tym dohlada, ſo bě ſebi ſeubischez ſtymelzow ſkomy pod ſobu měl.

W. i L. p. W.

Pschi ſmjerči ſichownika ſo tſjo wjeſela: herba pjenjes dla ſiž po nim doſtanje; cžekowa žona ſa ſlužby dla, a djaboč dobyčeje duſhe dla.